

സമകാലിക ഗദ്യവ്യവഹാരങ്ങൾ

COURSE CODE: B21ML02SE

Skill Enhancement Course
Undergraduate Programme
Malayalam Language and Literature
Self Learning Material

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Vision

To increase access of potential learners of all categories to higher education, research and training, and ensure equity through delivery of high quality processes and outcomes fostering inclusive educational empowerment for social advancement.

Mission

To be benchmarked as a model for conservation and dissemination of knowledge and skill on blended and virtual mode in education, training and research for normal, continuing, and adult learners.

Pathway

Access and Quality define Equity.

സമകാലിക ശുഭവ്യവഹാരങ്ങൾ

Course Code: B21ML02SE

Semester - V

**Skill Enhancement Course
Undergraduate Programme
Malayalam Language and Literature
Self Learning Material
(With Model Question Paper Sets)**

**SREENARAYANAGURU
OPEN UNIVERSITY**

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

The State University for Education, Training and Research in Blended Format, Kerala

സമകാലിക ഗദ്യവ്യവഹാരങ്ങൾ

Course Code: B21ML02SE

Semester- V

Skill Enhancement Course

BA Malayalam Language and Literature

Academic Committee

Prof. Thomas Thamarasseri
Dr. Indusree S. R.
Dr. Lekshmi V. S.
Dr. Vidhya D. R.
Dr. Athman A. V.
Chayam Dharmarajan
Dr. S. Nazeeb
Dr. Aju K. Narayanan
Dr. Baburajan K.
Dr. Suja S.
Dr. S. Sudarsana Babu
Dr. S. Ajayakumar
Dr. Vijaya V.A.
Dr. Sudha Mary Thomas

Development of the Content

Aswani A.P.
Dr. Asalatha V.
Leja V.R.

Review and Edit

Dr. Jaya R.S.
Prof. Thomas Thamarassery

Linguistics

Dr. Jaya R.S.
Prof. Thomas Thamarassery

Scrutiny

Dr. Thara S.S., Deepam S.,
Aswani A.P., Dr. Deepthi V.S.,
Dr. Lathika A.C.

Design Control

Azeem Babu T.A.

Cover Design

Jobin J.

Co-ordination

Director, MDDC :
Dr. I.G. Shibi
Asst. Director, MDDC :
Dr. Sajeevkumar G.
Coordinator, Development:
Dr. Anfal M.
Coordinator, Distribution:
Dr. Sanitha K.K.

Scan this QR Code for reading the SLM
on a digital device.

Edition:
January 2025

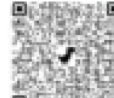
Copyright:
© Sreenarayanaguru Open University

ISBN 978-81-980417-5-3

All rights reserved. No part of this work may be reproduced in any form, by mimeograph or any other means, without permission in writing from Sreenarayanaguru Open University. Printed and published on behalf of Sreenarayanaguru Open University by Registrar, SGOU, Kollam.

www.sgou.ac.m

Visit and Subscribe our Social Media Platforms

Dear learner,

I extend my heartfelt greetings and profound enthusiasm as I warmly welcome you to Sreenarayanaguru Open University. Established in September 2020 as a state-led endeavour to promote higher education through open and distance learning modes, our institution was shaped by the guiding principle that access and quality are the cornerstones of equity. We have firmly resolved to uphold the highest standards of education, setting the benchmark and charting the course.

The courses offered by the Sreenarayanaguru Open University aim to strike a quality balance, ensuring students are equipped for both personal growth and professional excellence. The University embraces the widely acclaimed “blended format,” a practical framework that harmoniously integrates Self-Learning Materials, Classroom Counselling, and Virtual modes, fostering a dynamic and enriching experience for both learners and instructors.

The university aims to offer you an engaging and thought-provoking educational journey. The undergraduate programme in Malayalam Language and Literature is designed to meet standards comparable to similar programmes at other state universities in Kerala. The curriculum provides ample opportunity to explore evolving literary formats and their impact on the language’s richness. Malayalam language and literature lessons are integrated in appropriate proportions, and frontier topics are suitably incorporated. The Self-Learning Material has been meticulously crafted, incorporating relevant examples to facilitate better comprehension.

Rest assured, the university’s student support services will be at your disposal throughout your academic journey, readily available to address any concerns or grievances you may encounter. We encourage you to reach out to us freely regarding any matter about your academic programme. It is our sincere wish that you achieve the utmost success.

Warm regards.
Dr. Jagathy Raj V. P.

01-01-2025

Content

ബ്ലോക്ക് -1

1. കാടിനെ ചെന്ന് തൊടുമ്പോൾ
- എൻ.എ. നസീർ 4
2. മിണ്ടാട്ടം : കേരളത്തിന് ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ
- ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ 13
3. കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം - കവിതയിലെ കീഴാളമുഖം
- ടി.കെ. അനിൽകുമാർ 18

ബ്ലോക്ക് -2

1. കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ
- കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ 31
2. മലയാള സംഗീതത്തിലെ രാഘവത്വം
- വി.ടി. മുരളി 34
3. ആത്മദംശനം
- മൈന ഉമൈബാൻ 39

Model Question Papers 47

BLOCK

UNIT

Learning Outcomes

- ◆ പരിസ്ഥിതി ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് നേടുന്നു
- ◆ സംഭാഷണ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ◆ ദലിത്പക്ഷ രചനകളുടെ രാഷ്ട്രീയം കണ്ടെത്തുന്നു
- ◆ കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം - കവിതയിലെ കീഴാളമുഖം എന്ന ലേഖനത്തിന്റെ രൂപപരവും ഭാവപരവുമായ സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്തുന്നു

Prerequisites

പരിസ്ഥിതി ദർശനം

പരിസ്ഥിതി എന്നാൽ ചുറ്റുപാട് എന്ന് സാമാന്യമായി അർത്ഥം കല്പിക്കാമെങ്കിലും ജീവജാലങ്ങളുടെ ഭൗതിക-ജൈവ ചുറ്റുപാടുകളെയാണ് പരിസ്ഥിതി എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. വെള്ളം, വായു, മണ്ണ് തുടങ്ങിയ അജൈവിക ചുറ്റുപാടുകളും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു. പരസ്പരാശ്രയത്വമാണ് ജീവിവർഗത്തിന്റെ നിലനില്പിന് അടിസ്ഥാനം. മനുഷ്യനും തന്റെ ആവാസകേന്ദ്രമായ പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരപൂരകതയിലധിഷ്ഠിതമായ സമഗ്രജീവിതദർശനമാണ് പരിസ്ഥിതിബോധം. ആ നിലയിൽ വേദങ്ങൾ, ഉപനിഷത്തുകൾ, ഇതിഹാസങ്ങൾ, പ്രാചീനഭാരതീയ സാഹിത്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം പ്രകൃതിയും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ആത്മബന്ധത്തിന്റെയും അനുരഞ്ജനത്തിന്റെയും കാഴ്ചകൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രാചീനഭാരതീയർക്ക് പരിസ്ഥിതിയോടടുങ്ങായിരുന്ന സമീപനം ധർമ്മാധർമ്മങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പുണ്യപാപങ്ങളുടെ സങ്കല്പത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായിരുന്നു.

പ്രകൃതി (Nature), പരിസ്ഥിതി (ജീശൃംഗാലി) എന്നീ പദങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ സാമ്യങ്ങളാണെന്ന് തോന്നുമെങ്കിലും അവ വ്യത്യസ്ത അർത്ഥതലങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. വായു, ജലം, കാട്, മനുഷ്യൻ തുടങ്ങിയവയുമായി ഇഴചേർന്നു നിൽക്കുന്ന ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ സംരക്ഷണവും പരിപോഷണവുമാണ് 'പ്രകൃതി' എന്ന പദംകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. ഇവിടെ മതപരവും ദാർശനികവുമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് പ്രകൃതി നിലകൊള്ളുന്നു. ജീവികളുടെ ചുറ്റുപാട്, സസ്യപ്രകൃതികൾ, കാലാവസ്ഥ തുടങ്ങിയവ ഒത്തുചേർന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ്

പരിസ്ഥിതി. ഇത് അധികാരത്തിന്റെയും അതിജീവനത്തിന്റെയും ദ്വന്ദ്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ആവാസവ്യവസ്ഥയുടെ മാറ്റമോ, ഏതെങ്കിലുമൊരു പരിസ്ഥിതിഘടകത്തിന്റെ അപര്യാപ്തതയോ ഇല്ലായ്മയോ പരിസ്ഥിതിയുടെ സഹജമായ സംതുലനാവസ്ഥയെ തകിടം മറിക്കുന്നു എന്ന ചിന്ത ഇന്ന് പ്രബലമാണ്. പരിസ്ഥിതി പഠനങ്ങൾക്ക് അക്കാദമിക ലോകത്ത് പ്രസക്തി ഏറി വന്നു. ഇക്കോളജിക്കൽ ബാലൻസ് എന്ന് വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന ജൈവപരസ്പരാശ്രിതത്വത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖയാണ് 'ഇക്കോളജി' എന്ന് 1866-ൽ ഏണസ്റ്റ് ഹെഗൽ പരിസ്ഥിതിയെ നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹമാണ് പരിസ്ഥിതിവിജ്ഞാനീയത്തെ ഒരു പ്രത്യേക ശാസ്ത്രശാഖയാക്കി മാറ്റിയത്. "ഓയിക്കോസ്" (ഛഗസീ) എന്ന ഗ്രീക്കു പദത്തിൽനിന്നാണ് ഇക്കോളജി എന്ന പദമുണ്ടായത്. ഗൃഹസംബന്ധമായത് എന്നാണ് ഇതിനർത്ഥം. "നാമെല്ലാം ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെയും ഭാവിയെയും സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും പ്രസക്തമായ വിഷയമാണ് ഇക്കോളജി" എന്നാണ് വില്യം റൂക്കർട്ട് പറഞ്ഞത്. "ജന്തുജാലങ്ങളും അവയ്ക്ക് ചുറ്റുമുള്ള സസ്യ പ്രകൃതിയും ചേർന്ന പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് പരിസ്ഥിതിശാസ്ത്രം അഥവാ ഇക്കോളജി' എന്ന് പരിസ്ഥിതി ചിന്തകനായ റിയോറാനും നിർവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രകൃതിയും പരിസ്ഥിതിയും ഭിന്നമല്ല എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നിടത്താണ് പരിസ്ഥിതി ദർശനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനതത്വം നിലകൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യനെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ചിന്തയിൽ നിന്ന് സമീപനരീതികൾ മാറുകയും പിൽക്കാലത്ത് സുസ്ഥിര വികസനമെന്ന ആവശ്യം ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾക്ക് ഇന്ന് അക്കാദമിക രംഗത്ത് സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. പരിസ്ഥിതി ദർശനം പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ദീർഘവീക്ഷണവും അനുഭവവും അനുഭൂതിയുമാണ്. പ്രകൃതിയെ അറിയും അനുഭവവുമ്പോഴാണ് വീക്ഷിക്കുന്ന ലേഖനമാണ് എൻ.എ. നസീറിന്റെ 'കാടിനെ ചെന്ന് തൊടുമ്പോൾ'.

സംഭാഷണ ചരിത്രം

ആവേദകരുടെ അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും, സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നും നിർമ്മിതമാകുന്ന സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിന് ചരിത്രപഠനങ്ങളിൽ സവിശേഷമായ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അത് കേവലം രാഷ്ട്രീയചരിത്രം മാത്രമല്ലെന്നും ഒരു ജനതയുടെ ജീവിതവും സംസ്കാരവും അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സവിശേഷമായ രേഖയാണെന്നും സമീപകാലപഠനങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഭാഷയുടെ രാഷ്ട്രീയം അധികാരത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത മാനങ്ങളെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ലിഖിത ചരിത്രത്തിലെ വ്യക്തിപരതയും വിശകലന സമീപനങ്ങളും രേഖീയമായ അധികാര വീക്ഷണങ്ങളെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുമ്പോൾ ബദൽ ചരിത്രങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും ചരിത്രപഠനത്തിലെ വിടവ് നികത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. അതിന് സംഭാഷണ ചരിത്രത്തെ ഒരു സമീപനരീതിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കാവുന്നതാണ്. എഴുത്തധികാരം നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ജനതയുടെ ചരിത്രത്തെ കണ്ടെടുക്കാൻ സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിലൂടെ സാധിക്കും. കേരളത്തിന് ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്ന ലേഖനമാണ് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ എഴുതിയ 'കേരളം : ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ'.

ദലിത് സാഹിത്യം

ഇന്ത്യയുടെ ജാതി ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ, സാമൂഹിക - സാമ്പത്തിക പദവികളിൽ നിന്ന് നൂറ്റാണ്ടുകളായി ആട്ടിയകറ്റപ്പെട്ടവരും ചരിത്രപരമായ കീഴാളത നേരിടേണ്ടിവന്നവരുമായ ജനതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ദലിത് എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ദ്രാവിഡർ, അസ്സ്യൂർ, അയിത്തജാതിക്കാർ, ആദിവാസിവിഭാഗങ്ങൾ, ഹരിജനങ്ങൾ, പട്ടികജാതി - പട്ടികവർഗങ്ങൾ തുടങ്ങി ഒരു നൂറ്റാണ്ടിനുള്ളിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സംവർഗങ്ങളെ പരിഗണിച്ചാൽ തന്നെ സ്വതന്ത്രമായ ചാഞ്ചാട്ടങ്ങൾ പ്രകടമാണ്. കൂടാതെ ദലിത് ജനത മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയും വിധം പര്യാപ്തമല്ല മേല്പറഞ്ഞ പദങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ. സമൂഹത്തിന്റെ അധികാര ശ്രേണിയിൽ നിന്നും ഭിന്നമല്ല ഭാഷയും. ദലിത് ജനതയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പദങ്ങളിൽ അതിന്റെ പരിമിതികൾ നിലനിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നിരന്തരമായ ആത്മാന്വേഷണങ്ങളിലൂടെ വികസിച്ച ഒരുപാട് പ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെയും ചരിത്രം 'ദലിത്' സംവർഗത്തെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ സാമൂഹികഘടനയിൽ ചില വിഭാഗങ്ങൾ ചരിത്രപരമായി നേടിയെടുത്ത സ്വതന്ത്രമായ ഉണർവുകളാണ് ഈ പ്രയോഗത്തെ സ്ഥാപിച്ചത്. കേവലം ഒരു വാക്ക് എന്നതിനപ്പുറം തങ്ങളുടെ ആത്മാഭിമാനത്തെ സമഗ്രമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ ഉള്ളടക്കമുള്ള ഒന്നായി ഇത് തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യത്തിൽ കീഴാളരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇടം നേടിത്തുടങ്ങിയത് എന്നായിരുന്നു എന്നും കവിതയുടെ ചരിത്രത്തിലെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെ നിർണ്ണയിച്ച ഘടകങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു എന്നും അന്വേഷിക്കുന്ന ലേഖനമാണ് ടി. കെ. അനിൽകുമാർ എഴുതിയ 'കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം കവിതയിലെ കീഴാളമുഖം'.

Keywords

പരിസ്ഥിതി ദർശനം - കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ - പ്രകൃതിയും മനുഷ്യരും - അനുഭവം - ആഖ്യാനം - സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രസക്തി - സാമൂഹിക ജീവിതവും സംഭാഷണ ചരിത്രവും - ദലിത് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം

Discussion

വിശദപഠനം

കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ

എൻ.എ. നസീർ

ജർമൻ ജന്തുശാസ്ത്രകാരനായ ഏണസ്റ്റ് ഹെഗൽ ആണ് 1866-ൽ ഇക്കോളജി എന്ന പദം ആദ്യമായി പ്രയോഗിച്ചത്. ജീവശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വിഭാഗമായിട്ടാണ് 'ഇക്കോളജി' അന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. ഇക്കോസ്,

ലോഗോസ് എന്നീ രണ്ടു ഗ്രീക്കുപദങ്ങളിൽ നിന്നാണ് 'ഇക്കോളജി' എന്ന പദം ഉണ്ടായത്. 'ആവാസവ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം' എന്നാണ് അന്ന് ഈ സംജ്ഞയ്ക്ക് നൽകിയ നിർവ്വചനമെങ്കിലും പല നിലയിൽ പദം വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയിൽ പിറന്നുവീഴുന്ന എല്ലാ ജീവിവർഗ്ഗത്തിനും ഇവിടെ ജീവിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട് എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിലേയ്ക്ക് പരിസ്ഥിതിദർശനം വികസിക്കുകയുണ്ടായി. ഭൂമിയും

എൻ. എ. നസീർ

1962 ജൂൺ 10-ന് എറണാകുളം ജില്ലയിലെ പള്ളിപ്പുറത്ത് ജനിച്ചു. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തോടൊപ്പം ആയോധനകലകളായ തായ്ചി, ചികോങ്, കരാട്ടെ തുടങ്ങിയവയിലും, യോഗ, തൈഡോ, ഉപാസ മെഡിറ്റേഷൻ എന്നിവയിലും

പ്രാവീണ്യം നേടി. ഒരു വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫറാണ് എൻ.എ. നസീർ. മലയാളത്തിലെ പ്രമുഖ മാസികകളിലും സാങ്ചറി ഏഷ്യ, ഹോൺബിൽ, ഫ്രണ്ട് ലൈൻ, ഔട്ട്ലുക്ക്, ട്രാവലർ മുതലായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലും, വന്യജീവികളെക്കുറിച്ച് ഫോട്ടോ സഹിതം അനുഭവക്കുറിപ്പുകൾ എഴുതുന്നു. ദർശനത്തിലൂടെ ധാരാളം എഴുത്തുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെതായി രൂപപ്പെട്ട് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 35 വർഷമായി കേരളത്തിലെ വനമേഖലയിൽ നിരന്തരം യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ, കാടും ക്യാമറയും, വ്രണം പൂത്ത ചന്തം, മലമുഴക്കി, കാട്ടിൽ ഒപ്പം നടന്നവരും പൊഴിഞ്ഞുപോയവരും എന്നിവ പ്രധാനപ്പെട്ട രചനകളാണ്.

പ്രകൃതിയും മനുഷ്യർക്കെന്നതുപോലെ സമസ്ത ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. അവയ്ക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കത്തക്കവിധം പരിസ്ഥിതിയുടെ സന്തുലനം നിലനിർത്തണം. അത് കേവലം ഉപരിപ്ലവമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒരുങ്ങിപ്പോകരുത്. പരിസ്ഥിതിക്കു സ്ഥൂലവും സൂക്ഷ്മവുമായ തലങ്ങളുണ്ടെന്ന് ശാസ്ത്രം അനുശാസിക്കുന്നു. സന്തുലിതാവസ്ഥ നിലനിർത്താൻ പ്രകൃതിക്കു സഹജമായ മാർഗങ്ങളുണ്ട്. അതിനു ഭംഗം സംഭവിക്കുമ്പോൾ പ്രകൃതിയുടെ താളം തെറ്റുന്നു. ഇത്തരം താളപ്പിഴകൾ പ്രകൃതിയിലെ സകല ജീവിവർഗത്തിനും കടുത്ത ഭീഷണിയാണ്. പരിസ്ഥിതി ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കലാത്മകമായ അഭിലാഷങ്ങളാണ് പരിസ്ഥിതിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ലാവണ്യചിന്തയിൽ അന്തഃസ്ഥിതമായിട്ടുള്ളത്. രാഷ്ട്രീയവും സൗന്ദര്യാത്മകവുമായ തലങ്ങൾ ഇഴചേരുന്ന സവിശേഷമായ ഒരു ദർശനതലം പരിസ്ഥിതി ലാവണ്യചിന്തയുടെ ഭൂമിക തീർക്കുന്നുണ്ട്.

കാടുമായുള്ള അഹന്ത വെടിഞ്ഞ് കുടിച്ചേരൽ സാധ്യമാക്കുന്ന അസാധാരണ ബോധജ്ഞാനങ്ങളുടെ അനുഭവകഥകളാണ്, ലോകോത്തര വന്യജീവി ഛായാഗ്രാഹകരിലൊരാളായ

എൻ.എ. നസീർ 'കാടിനെ ചെന്നുതൊടുമ്പോൾ' എന്ന അനുഭവക്കുറിപ്പിലൂടെ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. അനുഭവവും ആലോചനയും കൂടിച്ചേരുന്ന രചനാശൈലി വായനക്കാരുടെ ഹൃദയത്തിലേയ്ക്കാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. പരിസ്ഥിതിദർശനം കേവലമൊരു സൈദ്ധാന്തിക പശ്ചാത്തലം മാത്രമല്ലെന്നും അത് ജീവിതചര്യയുടെ ഭാഗമാണെന്നും അദ്ദേഹം നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കാടിനെ പകർത്തുകയല്ല, കാടിന്റെ ഹൃദയത്തെ തൊടുന്ന ഒരു ഫോട്ടോഗ്രാഫറിന്റെ തിരിച്ചറിയും ബോധ്യങ്ങളുമാണ് എൻ.എ. നസീർ പങ്കുവെച്ചിരിക്കുന്നത്.

വനലോകങ്ങളുമായുള്ള അവിസ്മരണീയങ്ങളായ നേർക്കാഴ്ചകളുടെ ഒരു കാലിഡോസ്കോപ്പിനുള്ളിലേക്ക് നസീർ നമ്മെ നയിക്കുന്നു. ഒരു ജീവനുള്ള മഹാവനമധ്യത്തിലേക്ക് യാത്ര കൊണ്ടുപോകും പോലെ. തന്റെ ക്യാമറയുടെ പ്രയോഗത്തിലേക്ക് ചേർത്തുവെക്കുന്ന അതേ മാധുര്യത്തോടും ലാവണ്യത്തോടും നസീർ തന്റെ തൂലിക ചലിപ്പിക്കുന്നത്. മരങ്ങളും പൂക്കളും ചെടികളും വള്ളികളും മൃഗപക്ഷികളും അരുവികളും മീനുകളും എറുമ്പുകളും പാമ്പുകളും പൂമ്പാറ്റകളും വെളിച്ചവും ഇരുട്ടും

തണുപ്പും ചൂടും വിശപ്പും വിപത്തും ഇരതേടലും ഇണചേരലുമെല്ലാമടങ്ങിയ കാടിന്റെ പ്രപഞ്ചത്തെ, അതിനെ നിബന്ധനകളില്ലാതെ ആശ്ലേഷിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് മാത്രം സമാഹരിക്കാൻ കഴിയുന്ന അസാധാരണമായ ജീവസത്തയോടെ നസീർ നമ്മുടെ മുൻപിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. ലളിതവും ഭാവാത്മകവും സുന്ദരവുമായ ഹൃദയഭാഷണമാണ് നസീറിന്റെ ഗദ്യം. അതിന്റെ ഉത്കൃഷ്ടപാരമ്പര്യത്തിൽ ഇന്ദുചൂഡനെയും ശിവദാസമേനോനെയും ജോൺസിയെയും രാജൻ കാക്കനാടനെയും നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നു. പി. കുഞ്ഞിരാമൻ നായരും ചങ്ങമ്പുഴയും അവിടെയുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ, ബഷീർ എന്ന സൂഫിയും. നസീറിലെ എഴുത്തുകാരന് ക്യാമറ ഒരു നിമിത്തമായിരിക്കാം. അതേസമയം അത് പരിണാമോന്മുഖവും ഹരിതവും ആധുനികവുമായ ഒരു ആത്മീയതയുടെ വഴികാട്ടി കൂടിയിരിക്കുന്നു (സക്കറിയ).

“നമ്മുടെ പാദങ്ങൾ സ്പർശിക്കുവാൻ പോലും പാടില്ലാത്ത ചില വനസ്ഥലികൾ ഉണ്ട്. ഗവേഷണത്തിന്റേയോ ഫോട്ടോഗ്രാഫിയുടെയോ ടൂറിസത്തിന്റേയോ പേരിൽ നമ്മുടെ കാൽപ്പാദങ്ങൾ ചവിട്ടി അശുഭമാക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിശുദ്ധ ഇടങ്ങൾ. ആ പാറയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ഞാൻ മുന്നിൽ കാണുന്ന ഷോലക്കാടിന്റെ ഹരിതസ്മൃതിയിലേക്കു നോക്കി. വർഷകാലത്ത് നനഞ്ഞു കൂതിരുന്ന ഒരു ഭിത്തിയിൽ പൂപ്പൽ പിടിച്ചതുപോലെയാണ് വന്താവുമുടിയിലെ ഈ ഷോലക്കാട്. വൃക്ഷങ്ങൾ പരസ്പരം പുണർന്നോ കൂടിക്കൂഴഞ്ഞോ ഒരിഞ്ചു സ്ഥലം പോലും വെറുതേ വിടാതെ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നതായി തോന്നി. വന്താവുമുടിയുടെ പടിഞ്ഞാറേ ചരിവ് അങ്ങനെയാണ്. വലിയൊരു ഭിത്തിപോലെ. ഹരിതത്തിന്റെ ഒരായിരം വക ഭേദങ്ങൾ! പ്രകൃതിയിൽ ഇത്രമാത്രം വർണഭേദങ്ങൾ ഒരേ നിറത്തെ തൊട്ടുകാണില്ല. ഒരു വൃക്ഷത്തെ തന്നെ എടുത്താൽ പച്ചയുടെ വ്യത്യസ്തതയാർന്ന എത്ര ഇലകൾ. സ്ഥായിയായ നിറം പച്ചതന്നെ. തളിരിലയുടെ പച്ചയല്ല, പൊഴിയുവാൻ തുടങ്ങുന്ന ഇലയിലെ മറയുന്ന പച്ച. വെയിൽ ഏല്ക്കുന്ന ഇലയുടെ പച്ചയും വെയിൽ ഏല്ക്കാത്ത ഇലയുടെ പച്ചയും വ്യത്യസ്തമാണ്”

ഷോലക്കാടിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന മനുഷ്യന്റെ അനുഭവമാണ് ഇവിടെ കാണാൻ കഴിയുന്നത്. കാടിന്റെ ഉള്ളടങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ നിലനില്പിന് അടിസ്ഥാനമായി വർത്തിക്കുന്നു. സർവ്വപ്രപഞ്ചത്തെയും നിലനിർത്തുന്ന പരസ്പരാശ്രയത്വത്തിന്റെ കണ്ണികൾ പൊട്ടി വീഴാതെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കാണ് എൻ.എ. നസീർ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. അതിന് ഒറ്റക്കാര്യം കരുതലോടെ ചെയ്താൽ മതി, നമ്മുടെ പാദങ്ങൾ സ്പർശിക്കുവാൻ പോലും പാടില്ലാത്ത ചില വനസ്ഥലികളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലാതിരിക്കുക. നമ്മുടേതല്ലാത്ത ഇടങ്ങളെ സ്വതന്ത്രമായി വിടുക. മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യത്തിനുള്ള വസ്തുക്കളൊക്കെ ഇവിടെയുണ്ട്, ആർത്തിക്കുള്ളത് ഇവിടെ ഇല്ല എന്ന് ഉത്തമബോധ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സുസ്ഥിരമായ വികസനദർശനം വികസിപ്പിച്ചെടുക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്ക് കൂടി വായനക്കാരുടെ ചിന്തയെ നയിക്കാൻ എൻ.എ. നസീറിന്റെ ‘കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ’ എന്ന അനുഭവാവിഷ്കാരത്തിന് കഴിയുന്നുണ്ട്. ദൂര മുത്ത മനുഷ്യന്റെ കൃത്രിമവും നിർവികാരവുമായ നോട്ടത്തെ പാടെ നിരാകരിച്ചു കൊണ്ട്, ചിന്തയുടെ നവവും തണുപ്പുമുള്ള നിലനില്പിന്റെ നോട്ടമാണ് അദ്ദേഹം മുന്നോട്ടു വെക്കുന്നത്.

“ഏലാമാ?” (കയറിയാലോ?) മനോഹറിന്റെ ചോദ്യം.

“ടോപ്പ് സ്റ്റേഷനിലെ ലൂക്കയുടെ കടയിൽ നിന്ന് ഉച്ചയ്ക്ക് കഴിക്കാനുള്ള ഇസ്ലാമി പൊതിഞ്ഞു വാങ്ങുമ്പോഴും രണ്ടു ദിവസത്തേക്ക് ആവശ്യമായ അവലും ശർക്കരയും റൊട്ടിയുമൊക്കെ ബാഗിൽ വെക്കുമ്പോഴും വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഷോലയുടെ ഹരിതസാഗരത്തിലൂടെ ഊളിയിട്ട് വന്താവുമുടിയുടെ നിറുകയിലെത്തണമെന്നും രണ്ടു നാൾ അവിടെ കഴിയണമെന്നുമായിരുന്നു അത്. ഇപ്പോൾ മണിക്കൂറുകൾ എത്ര കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. പുൽപ്പൂരപ്പിന്നു നടുവിലെ ഈ പാറയിൽ ഇരുന്ന് കണ്ണുകൾ ഷോലയിലേക്കു തുറന്നുവെച്ചൊരു ധ്യാനം”.

ഈ ആത്മീയതയിൽനിന്നാണ് നസീറിന്റെ ക്യാമറയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന വനലോക

ചിത്രങ്ങളുടെ അതീന്ദ്രിയസ്വഭാവം ഉടലെടുക്കുന്നത് എന്നു കരുതണം. വനത്തിന്റെയും വനജീവജാലങ്ങളുടെയും ഹൃദയത്തിലേക്ക് സ്നേഹപൂർവ്വവും ധൈര്യപൂർവ്വവും കടന്നു ചെല്ലുന്ന ഒരു ഉൾക്കണ്ഠ് നസീറിൽ നിന്ന് ക്യാമറയുടെ സ്പെട്രികനയനത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നതുപോലെയാണത്. കാടും കാട്ടിലെ ജീവിയും ഛായാഗ്രാഹകനും ക്യാമറയും ഒരു ധ്യാനത്തിൽ ഒന്നിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അപൂർവ്വവും അലൗകികവുമായ ഒരു ചിത്രത്തിന്റെ അസുലഭമുഹൂർത്തം പിറക്കുന്നു. അത് ഭാഗ്യമല്ല, കാടിന്റെ നിശ്ചയമാണ് എന്ന് നസീർ പറയുന്നു. ദൂരെ കാഴ്ചയിലൂടെ ഷോലക്കാടിനെ അറിയുന്നു എന്നല്ലാതെ അതിന്റെ ഉള്ളറകളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ധ്യാനാത്മകതയിലൂടെയും അഹന്താനിഗ്രഹത്തിലൂടെയും കാടിന്റെ ഇച്ഛയും ഛായാഗ്രാഹകന്റെ തിരിച്ചറിയലും ഒന്നായിത്തീരുന്ന കാഴ്ച എൻ.എ. നസീറിൽ കാണാം. എ.എ. നസീർ എഴുതുന്നു: “ഈ മലനിരയിൽ മനോഹരിനൊപ്പം എത്രയോവട്ടം അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ചെന്നു പറ്റാത്ത ഇടങ്ങളിലല്ല എന്നു പറയാം. രാവു പകലുമൊക്കെ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ മലനിരകൾ ഒരുപോലെ ആയിരുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ കൊച്ചു ഷോലയുടെ മുന്നിലെത്തുമ്പോൾ എന്തേ എല്ലാ കാട്ടുവഴികളും അവസാനിക്കുന്നു. പുൽപ്പരപ്പ് ചെന്നുനില്ക്കുന്നത് ഷോലയുടെ കാൽച്ചുവട്ടിലാണ്. നിശബ്ദനായും നിശ്ചലനായും വിനയത്തോടെ അവിടെ നിന്നുകൊണ്ട് കാടിന്റെ നിഗൂഢതയിൽനിന്ന് എനിക്കായി മാത്രം വരുന്ന മർമരങ്ങൾ അറിയും, ഹരിതഗന്ധങ്ങളെ തിരിച്ചറിയാൻ ശ്രമിക്കും. ഷോലയെ തഴുകിവരുന്ന കാറ്റിനെ തൊട്ടറിയാൻ ശ്രമിക്കും.

മനുഷ്യർ ആരും പുൽപ്പരപ്പിൽനിന്ന് ഷോലയിലേക്ക് കയറരുതെന്ന ഉറച്ച തീരുമാനത്തോടെയാണെന്നു തോന്നുന്നു. വൃക്ഷങ്ങളും അതിരുകളിൽ നിൽക്കുന്ന കുറിഞ്ഞിച്ചെടികളുമൊക്കെ ഇത്രമാത്രം പരസ്പരം ഇഴുകിച്ചേർന്ന് ഒരു ചാലുപോലും ഇല്ലാത്ത തരത്തിൽ നില്ക്കുന്നത്. പ്രകൃതിയിലെ എല്ലാ അതിരുകളും ലംഘിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കെതിരേയാണ് ഈ പ്രതിരോധതന്ത്രങ്ങൾ മെനഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഷോല വിളിക്കുന്നത് തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടും ഞാനെന്തേ അകന്നുമാറുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാവുകയാണ്. ഹരിതസാഗരത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോയ മനസിനെ വെറുതേ തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു”. പല തവണ ഷോലയുടെ മുന്നിലെത്തിയിട്ടും അവിടേക്ക് കടക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നത് പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഉറച്ച ബോധ്യത്താലാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്ന് മനസിലാക്കാം. തന്റെ കാല്പാദങ്ങൾ ചവിട്ടി ആ വിശുദ്ധ ഇടം അശുദ്ധമാകുമെന്ന ഉൾഭയം ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.

“കടുവയെ സ്ഥിരമായി കാണുന്ന ഒരു പാറയിടുക്കുണ്ട് ആ ഷോലയ്ക്കുള്ളിൽ എന്ന് ആനന്ദരാജ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടിയോടൊപ്പം ഒരിക്കൽ അയാൾ ആ വലിയ കടുവയെ കണ്ടതായി പറഞ്ഞിട്ടും ഞാൻ അവയെ തിരക്കി ഷോലയിലേക്കു കയറിയില്ല. എന്നെങ്കിലും ഒരിക്കൽ എനിക്കായി ഷോലയിൽനിന്ന് പുൽപ്പരപ്പിലേക്ക് നടന്നു വരുന്ന കാടിന്റെ ഗാംഭീര്യത്തെ ഞാൻ എന്റെ ധ്യാനമുഹൂർത്തങ്ങളിൽ ദർശിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു” എന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. കാടിനെ പകർത്തൽ അതിന്റെ വിശുദ്ധിയെ ഹനിച്ചു കൊണ്ടാകരുത് എന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. കാടിനോട് ഇണങ്ങും തോറും കാട് തന്നിലേക്ക് നടന്നു വരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയും ആ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാണ്. സഹവർത്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചും പരജീവനെക്കുറിച്ചുമുള്ള കരുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാണ്.

വന്തറുവിന്റെ വലതുവശത്തുകൂടി കൊണ്ടെക്കനാലിലേക്ക് നീളുന്ന പഴയ ഒരു ജീപ്പുപാതയുണ്ട്. ഏകനായി അതിലൂടെ എത്രയോവട്ടം നടന്നുപോയിരിക്കുന്നു. പാതയരികിൽ ആരോരുമില്ലാത്ത ഒരു പഴയ കെട്ടിടം ഉണ്ട്. വിശാലമായ ഒരു ചതുപ്പിനരികിൽ. കാഴ്ചയുടെയും കേൾവിയുടെയും സുഖത്തിൽ ലയിച്ചവിടെ തങ്ങും. കാട്ടുപോത്തിൻ കുട്ടങ്ങളും മാൻകുട്ടങ്ങളും പക്ഷിപ്പാട്ടുകളും കൊണ്ട് സമ്പന്നമായ ഒരിടം. തണുത്തുറഞ്ഞ ശൈത്യകാലത്ത് എത്രയോവട്ടം അവിടെ അന്തിയുറങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്യാമറാ ഫ്രെയിമുകളിൽ വീഴാത്ത കാടിന്റെ മുഖങ്ങളെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു.

പുൽമേട്ടിൽ യാതൊരു ഭയാശങ്കകളുമില്ലാതെ മേയുന്ന 'ഗുണ്ടുമണി' എന്ന ആന (ആ ആകാരം കണ്ടപ്പോൾ വിളിച്ചുപോയ ഒരു പേരാണ്) പുൽമേടിന്റെ സമൃദ്ധിയും തെളിനീരുപോലെ ഊറിവരുന്ന ശുദ്ധ ജലവും കുളിരുള്ള അന്തരീക്ഷവും ഒക്കെ വേണ്ടുവോളം ഏറ്റുവാങ്ങിയ ഒരാനയായിരുന്നു. പലപ്പോഴും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞതായിട്ടു തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ഏറെ സൗമ്യനായിരുന്നു അവൻ. കാടിന്റെ വന്യതയെക്കാൾ അതിനുള്ളിലെ സൗമ്യതയാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നത്.

പത്തുവർഷത്തിനു ശേഷം വീണ്ടും ആ ഷോലക്കാട്ടിലേയ്ക്ക് പോയ അനുഭവം പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ട് എൻ.എ. നസീർ. പത്തുവർഷത്തിനുശേഷം കഴിഞ്ഞ വർഷം ആ പാതയിലൂടെ വന്തറുവിന്റെ മുകൾവരെ പോയി ഞാൻ. അതിനിടയിൽ ആ ഷോലക്കാട് 'പാമ്പാടും ഷോല നാഷണൽ പാർക്കായി ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞു. കേരള അതിർത്തി വരെയുള്ള ആ ജീപ്പുപാത ഇപ്പോൾ. അതിനപ്പുറമുള്ള വഴിയാകെ കാടുകയറി മുടിപ്പോയി. തമിഴ്നാട് ആ പഴയ ജീപ്പുപാത ഏതാണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ച മട്ടാണ്. പുൽമേടുകളായിരുന്ന ഇടത്തൊക്കെ വാറ്റിൽ എന്ന വൃക്ഷം നട്ടുപിടിപ്പിക്കുകയും നാഷണൽ പാർക്കായിത്തീർന്നു ശേഷം വെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുകയും വെട്ടി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്ന വനവത്കരണം! വാറ്റിൽ വിദേശവൃക്ഷമാണ്. നമ്മുടെ കാലാവസ്ഥയിലത് ലോഭമില്ലാതെ വളരുകയും ഒരായിരം തൈകൾ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യും. അവ നിന്നിരുന്ന ഇടങ്ങളൊക്കെ പുൽമേടുകളും തെളിനീർ ഊവകൾ ഒഴുകുന്ന പ്രദേശങ്ങളുമായിരുന്നു. വാറ്റിൽ നിന്നിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളൊക്കെ താറുമാറായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ഷോലക്കാടുകളിൽ കാണുന്ന 'റോ ടോറൻഡ്രം' എന്ന അപൂർവവൃക്ഷം ഇത്തരം ഉയരമാർന്ന പുൽമേടുകളിലേ കാണുകയുള്ളൂ. നീലഗിരി മലനിരകളിലും പളനിമലനിരകളിലും മൂന്നാറിലെ ഉയരമാർന്ന ചില ഭാഗങ്ങളിലുമാണ് ഇവ കാണുന്നത്. പൂത്തുനില്ക്കുന്ന വൃക്ഷം ഏറെ മനോഹരമായ കാഴ്ചയാണ്. നേപ്പാളിന്റെ ദേശീയപുഷ്പം കൂടിയാണിത്. കാലം കടന്നുപോകുന്നോറും മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയോടുള്ള സമീപനത്തിലും മാറ്റം

വരുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ മടിത്തട്ടിൽ നിന്ന് നാഗരിക മനുഷ്യൻ അകന്നുപോകുകയും അതിനു മുകളിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി കാണാം. അമൂല്യമായ ഒരു ഭൂപ്രദേശത്തിലെ ജൈവസമ്പന്നതയെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ബോധവുമില്ലാത്തവർ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ഇത്തരം വികലമായ വനസംരക്ഷണം കൊണ്ട് ഏതൊക്കെ സ്പീഷീസുകളാണ് തിരോടുകൊണ്ടുതെന്ന് തിട്ടമില്ല. വാറ്റിലും പൈനും ഗ്രാന്റീസും ഒക്കെ വളരുന്നതിനിടയിൽ നമ്മുടെ തനതായ സസ്യജാലങ്ങളുടെ നില പരുങ്ങലിലാണ്. അവ നാശത്തിന്റെ വക്കിലേക്കാണ് ചെന്നുചേരുന്നത് എന്ന് എൻ.എ. നസീർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

'ഷോലക്കാടിന്റെ സംരക്ഷണം പുൽമേടിന്റെ സംരക്ഷണം കൂടിയാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം തിരിച്ചറിയാഞ്ഞിട്ടോ അതൊ മറ്റേതെങ്കിലും ലാഭക്കൊതിയോ ഈ അതിലോലമായ ഭൂപ്രദേശത്തെ ഇത്തരത്തിൽ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്?' എന്ന ചോദ്യം അശാസ്ത്രീയവും ഉപരിപ്ലവമായ ചിന്തകൾക്ക് നേരേ അദ്ദേഹം ഉയർത്തുന്നുണ്ട്.

പുൽപ്പുറപ്പിൽ മേയാനെത്തുന്ന ഇരകളെ പതുങ്ങിയിരുന്ന് പിടിക്കുന്ന ഇര പിടിയന്മാർക്ക് ഷോലയുടെ സഹായം വേണം. അവയിൽനിന്ന് രക്ഷ നേടുന്നതിന് ഇരകൾക്കും ഷോലയുടെ സഹായം വേണം. പക്ഷേ, ആഹാരത്തിന് ഈ പുൽമേടുകളും. പുൽമേടുകളും ഷോലക്കാടുകളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ഒന്നിന്റെ നാശം മറ്റേതിന്റെ നാശം കൂടിയിരിക്കും. മരമില്ലാത്ത പുൽമേടുകൾ കാടല്ല, അതുകൊണ്ടവിടെ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചു പിടിപ്പിച്ചു. ബാക്കിയുള്ളവ പതിച്ചുകൊടുക്കാനും താത്പര്യം. വൃക്ഷങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഇടം മാത്രമാണ് കാടെന്ന വിശ്വസത്തിൽ ഉറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ധാരണകളാണ് പ്രധാന പ്രശ്നമെന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും പത്തു മരങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചോ പ്രസംഗിച്ചോ കാടിനെ രക്ഷിക്കാനാവില്ല. കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കാണ് ആ വിരലുകൾ നീളുന്നതെന്ന ചിന്ത ഉണർവിലും ഉറക്കത്തിലും വേണ്ടിവരും എന്ന് സമൂഹത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ് എൻ.എ. നസീർ.

തുടർന്ന് പുൽമേടുകൾ തേടിനടന്ന ഒരനുഭവത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. വാറ്റിലും പൈൻവൃക്ഷങ്ങളും പുൽമേടുകൾ കൈയേറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചില ഭാഗങ്ങളിൽ തീ കത്തിയ അടയാളങ്ങൾ. കഴിഞ്ഞ വർഷം തീ വീണുകാണുമായിരിക്കും. കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ വൃക്ഷച്ചോട്ടിൽ മനോഹരമായ കുണുകൾ മുളച്ചിരിക്കുന്നു. ഏറെനേരം അതെന്നെ പിടിച്ചുനിറുത്തി അവിടെ. ഈ വിദേശവൃക്ഷങ്ങൾ കൈയടക്കിയ പുൽമേട്ടിൽ നിന്നാണ് ഞാനും മനോഹരവും രണ്ടു വരയാടുകളെ ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത്. പതിനേഴു വർഷം കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. അന്ന് മനോഹരമായ ഒരു പുൽമേടും ഷോലക്കാടുമായിരുന്നു ഇവിടം. പണ്ടപ്പോഴോ അവിടം വരയാടുകളുടെ മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളായിരുന്നു എന്ന് ആനന്ദരാജ് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അയാളുടെ ചെറുപ്പത്തിൽ വരയാടിനെ കെണിവെച്ചു പിടിക്കാൻ പോയത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്റെ ഏകാന്തയാത്രകളിലൊക്കെ ഞാൻ വരയാടുകളെ തേടി ഇവിടെ എത്തുമായിരുന്നു പലപ്പോഴും. മരുഭൂമിയുടെ ഊഷരതയിലേക്ക് എനിക്കു പോകേണ്ടിവരുന്നതിന് രണ്ടു ദിവസം മുൻപേ ഇവിടെ ആയിരുന്നു. മരുഭൂമിയുടെ കാഠിന്യത്തെ ഷോലക്കാടിന്റെ കുളിരിൽ ലയിപ്പിക്കാനുള്ള വിഹലശ്രമം. വന്തറവുവിനു മുകളിൽ ഞാനും മനോഹരും ടെന്റ് ഉറപ്പിക്കുമ്പോൾ വരയാട് എന്ന ചിന്തയൊന്നും ലവലേശം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മഞ്ഞിൽ കുടിക്കുഴഞ്ഞ പൗർണ്ണമിച്ചന്ദ്രികയെ കാണുക, അനുഭവിക്കുക അതായിരുന്നു മനസിനുള്ളിൽ.

ടെന്റീനുവെളിയിൽ ജലം ഊഞ്ഞു പോകുന്ന ശൈത്യത്തിൽ കുഴമഞ്ഞിൽ താണുപോയ ചന്ദ്രികയിൽ കണ്ണും നട്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ്, മഞ്ഞിലൂടെ ആ നിഴൽരുപങ്ങൾ വന്നത്. ആദ്യദർശനത്തിൽ മ്ലാവു അതിന്റെ കുഞ്ഞും ആയിരിക്കുമെന്നു കരുതി. ചെറിയൊരു കാറ്റ് വീശിയപ്പോൾ മുടൽമഞ്ഞ് തെല്ലൊന്നകുന്നു. അപ്പോൾ ആ പൗർണ്ണമി പ്രഭയിൽ ഞങ്ങൾ വൃക്തമായും അവയെ കണ്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വരയാടും കുഞ്ഞും!. വന്തറവുവിന്റെ കിഴക്കേച്ചെരുവിൽ നിന്നാണ് അവ കയറിവന്നത്. നിശബ്ദവും നിശ്ചലരൂപമായി ഉള്ളിൽ ആർത്തലച്ചുവന്ന ആഘോഭത്തോടെ ഞങ്ങൾ ആ പുണ്യമുഹൂർത്ത

ത്തിനും സാക്ഷ്യംവഹിച്ചു. മൂന്നാറിലെ രാജമലയിലെ ഉപ്പിന്റെ ആസക്തിയിൽനിന്ന് ഇനിയും മോചിതരാകാത്തതും ടൂറിസ്റ്റുകളെ മുട്ടിയുരുമി നില്ക്കുന്നതുമായ വരയാടുകളെക്കാൾ ഞങ്ങൾക്കെന്തുകൊണ്ടും പ്രധാനപ്പെട്ടവയായിരുന്നു ആ രണ്ടു വരയാടുകൾ. അവയുടെയും ആവാസ ഇടമായിരുന്നു അവിടം. ആരുടെയൊക്കെയോ തോക്കിൻ മുന്നിൽ നിന്നും കെണിക്കുടുക്കുകളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടവയായിരിക്കും. ആ ഒറ്റദർശനത്തോടെ പിന്നെ ഒരിക്കലും അവയെ കണ്ടെത്താനായില്ല ഞങ്ങൾക്ക്. പുൽമേടും ഏതാണ്ട് നശിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

ശേഷം വന്തറവുവിന് സംഭവിച്ച മാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നു. “വന്തറവുവിന്റെ നല്ലൊരു നീർചാലിനു കുറുകേ ചെക്ഡാം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞു. കടവരി ഭാഗത്തെ കുറിഞ്ഞി സാങ്ചറിക്ക് അരികിലെ നീർചാലയിലും ചെക്ഡാം കെട്ടി പുൽമേടുകൾ തകർത്തു. വന്തറവുവിനു ചോട്ടിൽ റോഡി നിരവശവും വിശാലമായ ഒരു ചതുപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. എപ്പോഴും കാട്ടുപോത്തുകളും മാൻകൂട്ടങ്ങളും ആനക്കൂട്ടങ്ങളുമൊക്കെ കാണുന്ന ഇടം. അതിൽ ഒരു ചെക്ഡാം കെട്ടി ആ ചതുപ്പിനെ മൂക്കിക്കൊന്നു. നിശബ്ദവും വിജനവുമായി കിടന്ന പുൽമേട്ടിൽ ക്വാർട്ടേഴ്സുകൾ പണിതുയർത്തി. എത്രയോവട്ടം എന്റെ ക്യാമറയുമായി സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ഇടം. ഇന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ വന്യജീവികൾ അപൂർവമായിരിക്കുന്നു. ഷോലയ്ക്ക് നടുവിലെ മുറിവെന്നപോലെ പണിതുയർത്തിയ ടൂറിസ്റ്റ് കോട്ടേജുകൾ... പ്ലാസ്റ്റിക്കുകൾ നിറയുന്ന ഷോല. ഏറെ മനോഹരവും സ്വച്ഛവുംമായ ചെറിയ ഈ ഷോലയുടെ അവസ്ഥ ഈ നിലയിലായത് നാഷണൽ പാർക്ക് ആക്കി ഉയർത്തിയതിനു ശേഷമാണ് എന്ന് എൻ.എ. നസീർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. വേദനയോടെയും അവ്യക്തമായ രോഷത്തോടെയുമാണ് പറവിക്കുളം കടുവാസങ്കേത്തിനു മുന്നിൽ നില്ക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു. ഒരുകാലത്ത് നിശബ്ദവും അധികമാരും എത്തിപ്പെടാത്തതുമായ ഇടമായിരുന്നു ഇവിടം.

ശേഷം കാട് എങ്ങനെയാണ് തനിക്കൊരു സവിശേഷ അനുഭവമായിത്തീർന്നതെന്ന് എൻ.എ. നസീർ പറയുന്നു. മുപ്പതു വർഷം

മുൻപാണ് വന്യജീവികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അപ്പുകുട്ടൻ സാർ (വൈൽഡ് ലൈഫ് അസിസ്റ്റന്റ്) പാഠങ്ങൾ ചൊല്ലിത്തന്നത്. സെബാസ്റ്റ്യൻ മാഷിനോടൊപ്പമായിരുന്നു അങ്ങോട്ടുള്ള യാത്രകളൊക്കെ. നാട്ടുകാരനായ പരമൻ ചേട്ടൻ ഫോറസ്റ്റ് ഗാർഡായിരുന്നു അവിടെ. താമസം അങ്ങോട്ടു മാറ്റി. രാത്രിയിൽ കാട്ടിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കണ്ണടച്ച് ഇരുത്തുക പരമൻ ചേട്ടന്റെ പാഠങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു. പിന്നെ എപ്പോഴോ കാട് വിളിച്ചു. കൂട്ടുകാരൊന്നുമില്ലാത്ത യാത്രകളുടെ എണ്ണം ഏറി. അപ്പുകുട്ടൻ സാർ എന്നനേക്കുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയ കാട് വിട്ടുപോയി. ഗുരുതൃപ്യം പോലെ നെൽസൺ സാർ എത്തി. ഒരു വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫർ എന്തായിരിക്കണം, എങ്ങനെയാണ് കാടിനെ നോക്കിക്കാണേണ്ടത്, കാടൊന്നാണ്, കാടിനെ എങ്ങനെയാണ് അറിയേണ്ടത് എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം കാട്ടിൽ തൊട്ടുകാണിച്ചു.

ശേഷം പറമ്പിക്കുള്ളത്തിന് സംഭവിച്ച മാറ്റത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. നെൽസൺ സാറും റിട്ടയേർഡായി പോയി. അപ്പോഴേക്കും പറമ്പിക്കുള്ളം മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മാറിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. വല്ലപ്പോഴും നടന്നു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന പഴയ ജീപ്പുപാതകൾ നിത്യവും ജീപ്പ് ഓടുന്ന പാതകളായി. കോൺക്രീറ്റ് കടുവയും സിംഹവാലന്മാരും മലമുഴക്കി വേഴാമ്പലുകളും സന്ദർശകർക്കായി ഒരുക്കി. പുതുകെട്ടിടങ്ങൾ ഉയർന്നു.

കോൺട്രാക്ടർമാർ പറമ്പിക്കുള്ളത്തെ സ്ഥിര അന്തേവാസികളായിത്തീർന്നു. നിത്യഹരിത വനത്തിൽ ചില്ലുകൊട്ടാരം പണിതുയർത്തിയപ്പോൾ അസഹ്യമായ ചൂടുകൊണ്ടവിടെ ജോലിയെടുക്കാനാവാതെ ഉദ്യോഗസ്ഥർ അതിനരികിലായി പുൽക്കുടില്യുണ്ടാക്കി അത് ഓഫീസാക്കി. കണ്ണാടിമാളികയിലെ ചൂടിനെതിരേ എ.സി. പിടിപ്പിച്ചു. നിത്യഹരിത വനത്തിൽ എ.സി. എന്നിട്ടും ചില്ലുകൊട്ടാരത്തിലെ ചൂടു കുറഞ്ഞില്ല. പരിസ്ഥിതിയെ തങ്ങൾക്ക് അനുഗുണമായ നിലയിൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു.

ചന്ദനവേട്ടക്കാരെ നേരിട്ടതിനെക്കുറിച്ചൊരു അനുഭവം അദ്ദേഹം പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ആന്റിപോച്ചിൻ ക്യാമ്പുകൾ പണിതുകൂട്ടുമ്പോഴും ചന്ദനക്കള്ളന്മാർ കാട്ടിൽ കയറിയിറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മലമുഴക്കികളെ തേടിപ്പോയപ്പോഴാണ് ആയുധധാരികളായ ചന്ദനക്കള്ളന്മാരെ കണ്ടെത്തിയത്. അവർക്കിടയിലേക്ക് നിരായുധനായി പാഞ്ഞു ചെല്ലുമ്പോൾ തെല്ലും ഭയം തോന്നിയില്ല. മുപ്പതുവർഷം തപസ്വപോലെ കൊണ്ടുനടന്ന ആയോധനകലകളും ഒരു വന്യജീവി ഫോട്ടോഗ്രാഫറിലേക്ക് എന്നെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന എന്റെ കാടും കരുത്തായി കൂട്ടിനുണ്ടായിരുന്നു. ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയ ആയുധധാരികളിൽ രണ്ടുപേരെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ വലിയ ശ്രമമൊന്നും വേണ്ടിവന്നില്ല. വന്യജീവിസങ്കേതത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ ഈ പത്തിയഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കിടയിൽ ആദ്യമായാണ് പ്രതികളെ പിടികൂടാനായത്. കഞ്ചാവ് വെട്ടാനും കൈയേറ്റക്കാരെ ഒഴിപ്പിക്കാനും കാട്ടുകളെന്മാരെ പിടിക്കാനും മൊക്കെ ഒത്തിരി കാട് കയറിയിറങ്ങിയതിന്റെ ഓർമയുണ്ട്. സ്വന്തം ഭവനത്തിൽ മോഷ്ടാക്കൾ കയറുന്ന വാശിയോടെയാണ് പലരെയും പിടികൂടിയിട്ടുള്ളത്.

പ്ലാസ്റ്റിക് പെറുക്കലോ കാടിനകത്തുള്ള ഇലേക്ക് വീതിയേറിയ പാതകളുണ്ടാക്കലോ പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതുയർത്തലോ അല്ല വൈൽഡ് ലൈഫ് മാനേജ്മെന്റും ഇക്കോടൂറിസവും എന്ന് എൻ.എ. നസീർ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ സൗകര്യങ്ങൾക്കു മാത്രം ഊന്നൽ കൊടുക്കുന്ന ടൂറിസം

കാടിനും അതിലെ വന്യജീവികൾക്കും എന്തുഗുണമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. മനുഷ്യർക്ക് കാട് കാണണം. അത് വിശുദ്ധ ഇടമായിട്ടാണ് നൽകേണ്ടത്. അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളേ അവിടെ പാടുള്ളൂ. വീട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ആഹാരവും ഉറക്കറയുമൊക്കെ അതേപോലെ കാട്ടിലും വേണമെന്ന ചിന്തയോടെ കാടൊരുക്കരുത് എന്ന് അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാടുകളിൽനിന്നും തിരിച്ചുപോകുന്ന സന്ദർശകരുടെ മനസിനകത്ത് ഭൂമിയിലെ ഏറ്റവും വിശുദ്ധ ഇടം സന്ദർശിച്ചു മടങ്ങുന്ന തീർത്ഥാടകന്റെ മനസായിരിക്കണം ഉണ്ടാകേണ്ടത്. അത്തരത്തിലുള്ള മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഉതകുന്നതായിരിക്കണം പ്രകൃതിപഠനങ്ങളും ക്യാമ്പുകളും സന്ദർശനങ്ങളും. കാട് അതിലെ ജന്തുജാലങ്ങൾക്ക് സ്വതന്ത്രമായി ഇര തേടാനും സഞ്ചരിക്കാനും ഉള്ള അവരുടെ സ്വന്തം ഇടങ്ങളാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവോടുകൂടി വേണം കാടിനെ സമീപിക്കാൻ. കാട്ടിലേക്ക് ഒരു വസ്തുവും ഇടരുതെന്നും കാട്ടിൽനിന്ന് ഒന്നും കൊണ്ടുപോകരുതെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാട് ഒരു അനുഭവവും അനുഭൂതിയും മാത്രമല്ല കരുതലിന്റെ സംസ്കാരം കൂടിയാണ്.

നിർമലവും വിശുദ്ധവുമായ ഒരു ജൈവ മേഖലയെ വികലമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിലൂടെയും ഇടപെടലുകളിലൂടെയും നശിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാടോരത്ത് മറച്ചിനി നട്ട്, അവ തിന്നതിന് കാട്ടുപന്നിക്ക് വധശിക്ഷ വിധിച്ച നാടാണിത് എന്ന് വിമർശിക്കാനും അദ്ദേഹം മടിക്കുന്നില്ല. തന്റെ കാടനുഭവങ്ങളെ പകർത്തുന്നതിനൊപ്പം പരിസ്ഥിതി ദർശനം ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയ മനുഷ്യനെയാണ് എൻ.എ. നസീർ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്നത്. സിംഹവാലന്മാർ തറയിലൂടെ എന്തെങ്കിലും സഞ്ചരിക്കുന്നത് കണ്ടാൽ അപ്പോൾ വിചാരിച്ചോ ആ കാടിന്റെയും സിംഹവാലന്മാരുടെയും നാശമാണതെന്ന് എൻ.എ. നസീർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഓരോ അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പങ്കുവെയ്ക്കുന്ന അറിവിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിവുകളിലേക്ക് എത്തിച്ചേരുകയാണ്.

“ഏറെ നേരമായി ഞാൻ ആ വൃക്ഷത്തിനു പിന്നിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. എനിക്കു മുന്നിൽ ഒരു വെടിപ്പാവ് വൃക്ഷം നിൽപ്പുണ്ട്.

നല്ല ഉയരമാർന്ന ആ വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകളിൽ തേനുറുന്ന പൂക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അവ തിന്നാനെത്തിയ ഏതാനും സിംഹവാലന്മാരും. താഴെനിന്ന് കുത്തനെയുള്ള ആ ദൃശ്യം ക്യാമറയിലേക്ക് പകർത്തിയാൽ അത് നന്നാകില്ല. പക്ഷേ, അവ എന്റെ ക്യാമറയുടെ ഫീൽഡിലേക്ക് വരാതിരിക്കില്ല. ആ വലിയ വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് അവയ്ക്ക് നിലത്തിറങ്ങിയേ മതിയാകൂ. ചാടാൻ എത്തുന്ന ദൂരത്തിൽ മറ്റു വൃക്ഷങ്ങളില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, താഴെയുള്ള ഏലത്തിന് അധികം നിഴൽ വീഴാതിരിക്കാൻ മറ്റു വൃക്ഷത്തിന്റെ ശാഖകൾ ഒക്കെ വെട്ടിയൊതുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഏറെ നേരത്തെ കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ സിംഹവാലന്മാർ ഒന്നൊന്നായി ഭയത്തോടെ താഴേക്കിറങ്ങി. പിന്നെ ഓടി അടുത്തുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിലേക്ക്. വല്ലാത്ത വിഷമം തോന്നി. ഉയർന്നു പന്തലിച്ച് പരസ്പരം കൈയെത്തി പിടിച്ചു നിൽക്കേണ്ട ഒരു വനഭൂമിയാണ് ഇത്തരത്തിൽ നശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്ന് കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

മാറ്റം പാടില്ലാത്ത ഒരേയൊരിടം കാടാണെന്ന് എൻ.എ. നസീർ വിശ്വസിക്കുന്നു. വന്യസൗന്ദര്യത്തിൽ വിസ്മയം പൂണ്ട് എത്രയോ രാപകലുകൾ അലഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ജനവാസം ഉള്ളയിടങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്നു മാറിയുള്ള അലച്ചിലുകൾ. പ്രകൃതിയെ, അതിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ, നിഗൂഢതയെ, വൈവിധ്യത്തെ വെറുതേ നിരീക്ഷിക്കുന്നത് നമ്മളിൽ എന്തൊക്കെയോ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. മരങ്ങളെയും മലനിരകളെയും ചതുപ്പുകളെയും കൊന്നൊടുക്കുന്നവരെ ഏതുനിലയിലാണ് മനുഷ്യരെന്ന് വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് അറിയില്ല. പുഴകളുടെ നാദപ്രവാഹത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്ന അണക്കെട്ടുകളുടെ കാലം എന്നേ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പണിതുമർത്തിയവയൊക്കെ യാതൊരു ദാക്ഷിണ്യവുമില്ലാതെ താഴേക്കു പോരാം. ഭൂമിയുടെ അടിത്തട്ടിലെന്തൊക്കെയോ തെന്നിമാറുന്നുണ്ട്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരിസ്ഥിതിക്ക് നേരെ നടക്കുന്ന കയ്യേറ്റങ്ങൾക്ക് മുമ്പിൽ പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകർ പോലും നിശബ്ദരാകുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു. ചിന്നാരിലെപ്പോലെ വരണ്ട കാടുകൾ നമ്മുടെ

പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് സൈലന്റ് വാലി പോലെ അമൂല്യമല്ല. കാരണം അവ ഇലകളുടെ സമൃദ്ധിയല്ല; പക്ഷേ, സസ്യജാലങ്ങളുടെയും അത്യുപരിവ അനുഭവങ്ങളുടെയും ഒരു പര്യടീസയാണെന്ന് എന്റെ ക്യാമറക്കണ്ണുകളിലൂടെ ഞാൻ കണ്ടതാണ്. വെള്ളക്കാട്ടു പോത്ത്, ചാമ്പൽ മലയണ്ണാനുകൾ, ആന, കടുവ, പുളളിപ്പുലി, കുട്ടിത്തേവാങ്ക്, കാട്ടുനായ, പാല് തൈരാക്കുകയും വെള്ളം കട്ടിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില തരം ഇലകളുടെ സസ്യജാല അർഭുതങ്ങൾ, പൂമ്പാറ്റകളുടെയും പക്ഷികളുടെയും ഉരഗവർഗങ്ങളുടെയും വൈവിധ്യത്തിന്റെ ആഴം നമ്മെ അർഭുതപ്പെടുത്തും. വന്യജീവികൾ പുഴയിലേക്കിറങ്ങുന്ന പാതയിൽത്തന്നെയാണ് ഇവിടെയും ടൂറിസ്റ്റ് കെട്ടിടങ്ങൾ പണിതിരിക്കുന്നത്. സ്ഥലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പോൾ ദിനവും കാട്ടിൽ പോകുന്ന ഇവിടത്തെ ആദിവാസികളോടും ആലോചിച്ചിട്ടായിരുന്നെങ്കിൽ വന്യജീവികൾക്ക് മാറിപ്പോകേണ്ടിവരില്ലായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു: ഷോലക്കാടിന്റെ മുന്നിൽനിന്ന് തിരികെപ്പോരുവാൻ മനസ് അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആ കടുത്ത പച്ചയിൽ പച്ചയായി ചേർന്നുപോയെങ്കിൽ. രണ്ടുമൂന്ന് അടികൾ വെച്ചാൽ ഷോലയിലെത്താം. വേണ്ട. ഗവേഷണത്തിന്റേയോ ഫോട്ടോ ഗ്രാഫിയുടെയോ ടൂറിസത്തിന്റേയോ ഒക്കെ പേരിൽ നമ്മുടെ കാല്പാദങ്ങൾ ചവിട്ടി അശുദ്ധമാക്കാൻ പാടില്ലാത്ത വിശുദ്ധ ഇടമാണിത്. സ്പർശിക്കാൻ പോലും അർഹതയില്ലാത്ത പരിപാവനമായ ആരണ്യമാണിത്. അകലെനിന്നും തൊഴുതു മടങ്ങുക മാത്രമേ ചെയ്യാനുള്ളൂ. തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ ബിഭൃതിഭൃഷൺ ബന്ദോപാധ്യായയുടെ ആര

ണ്യകിലെ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ. ആ ഹരിതവിസ്മയത്തിനു മുന്നിൽ കണ്ണുകളടച്ചു ആരണ്യക് എന്ന മഹത്തായ നോവൽ മനസിലേക്കു കടന്നുവന്നു. എത്ര ആവർത്തിച്ചാലും മടുക്കാത്ത അതേ മാനസികാവസ്ഥയാണ് ആരണ്യകിനെ വായിക്കുമ്പോഴും. ആരും തൊടാതെ കിടന്ന ആരണ്യദേവതയെ തൊട്ട് അശുദ്ധമാക്കിക്കുകയും മനസിനടരുകളിലെ ഹരിതം വാടിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാലത്താണ് ജീവിക്കുന്നത്. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിൽ പ്രകടമാണ്. ഹേ! അരണ്യാ നിത്യുടെ വനദേവതമാരേ! എനിക്ക് മാപ്പരുളേ! വിടനല്കേ! എന്ന പ്രാർഥനയോടെ പാഠഭാഗം അവസാനിക്കുന്നു.

സ്നേഹവും കൈകോർക്കലുമാണ് എൻ.എ. നസീർ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്ന പരിസ്ഥിതി ദർശനത്തിലെ അടിസ്ഥാനതത്വം. അത് മോചനമാണ്, ബന്ധനമല്ല. അവിടെ ഭയവും സംശയവും അപ്രസക്തമായിത്തീരുന്നു. വനജീവികൾ നസീറിനെ ഒരു കടന്നുകയറ്റക്കാരനായി കാണാത്ത ഒരവസ്ഥയുണ്ടാകുന്നു. രമണമഹർഷിയും അസീസ്സിലെ ഫ്രാൻസിസ്സും മറ്റും മൃഗപക്ഷികളുമായുണ്ടാക്കിയ പാരസ്പര്യം നമുക്ക് എൻ. എ. നസീരിലും ദർശിക്കാം. നസീർ കാമറയ്ക്ക് പകരം പേന കൈയിലെടുത്ത് വനലോകത്തെപ്പറ്റി എഴുതുമ്പോൾ അതിൽ നിറയുന്നത് ആ ധ്യാനവും ശ്രദ്ധയുമാണ്. ജോൺ സിയുടെ സൗമ്യവും ഏകാന്തവുമായ സ്വരം നമ്മോട് പറഞ്ഞതും, തോറോ തന്റെ നിർമല സുന്ദരവും ചിന്താനിർഭരവുമായ വാൾഡ് നിലൂടെ സമർഥിച്ചതും, തന്റെ ഉദ്യാനത്തിലും ഗ്രാമത്തിലും മാത്രം ഉലാത്തി പ്രകൃതിയുടെ ഒരു രഹസ്യ പര്യടീസ കണ്ടെത്തിയ ഗിൽബർട്ട് വൈറ്റ് (Gilbert White The Natural History of Selborne) എഴുതുന്നതും ആ ആത്മീയതയെപ്പറ്റിയാണ്. ഛായാഗ്രാഹകനും സാഹസികനും അതേ സമയം മനസും ശരീരവും ഏകമുഖമാകുന്നതായ സവിശേഷമായ ശരീരസംസ്കാരപദ്ധതികളുടെ അനുയായിയുമായ നസീർ ആ തിരിച്ചറിവിലേക്ക് പുതിയ ദിശാബോധങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുന്നു (സക്കറിയ) എന്ന് പറയാം.

അവലോകനം

കാടിന്റെ കൈയൊപ്പിട്ട രചനയാണ് എൻ.എ. നസീറിന്റെത്. കാടിനെപ്പറ്റി മറ്റും പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകരുടെയും രചനകൾ മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നസീർ എന്ന ഛായാഗ്രാഹകനായ ആത്മീയാന്വേഷകൻ നമുക്ക് അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്ന മാത്രീകാരണ്യം ഇതുവരെ മലയാളത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കാടിനെ നാം വിധേയമാക്കിയ എല്ലാ അതിക്രമങ്ങൾക്കും ശേഷം അത് ഇന്നും പിടിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഇടങ്ങളിൽ തളിർക്കുകയും പൂക്കുകയും ജീവിക്കുകയും പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നതിന്റെ സന്തോഷകരമായ രേഖയാണ് നസീറിന്റെ പുസ്തകം. അവിടെ അട്ടയും ഉറുമ്പും ഒച്ചും വണ്ടും പൂമ്പാറ്റയും മരനായയും മലമുഴക്കിയും കരിങ്കിളിയും മുതലയും കരടിയും കടുവയും ആനയും കാട്ടുപോത്തുമെല്ലാമടക്കമുള്ള വനപൗരന്മാർ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇലകളും വേരുകളും അവരുടെ രസതന്ത്രങ്ങൾ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ആമുഖക്കുറുപ്പിൽ സക്കറിയ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രസക്തമാക്കുന്ന എഴുത്താണ് അദ്ദേഹത്തിന്റേത് എന്ന് പറഞ്ഞു നിർത്താം.

വിശദപഠനം

കേരളം : ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ

ഇ. പി. രാജഗോപാലൻ

രേഖീയവും ലിഖിത രൂപവുമാർന്ന ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ട് സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ഉറ്റുനോക്കുമ്പോഴാണ് അതുവരെ നാം കൊണ്ടാടിയ ചരിത്രത്തിനിടയിലെ വീടുകൾ തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്. ചരിത്രം വസ്തുനിഷ്ഠമായ കേവല വിവരണം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ്, കർതൃത്വപദവിയിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന സാംസ്കാരിക മുഖങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതും നാം കണ്ടതാണ്. ആർക്കുവേണ്ടി എഴുതുന്നു എന്നതുപോലെ തന്നെ ആർ എഴുതുന്നു എന്നതും പ്രധാനപ്പെട്ട ചോദ്യമായിത്തുടരുന്നു. രേഖപ്പെടുത്തിയ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്ന

ചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ഭിന്നമായ ഒരു മുഖം സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയും. അതിൽ ജനതയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും ഉൾപ്പെർന്നിരിക്കുന്നു. എഴുത്തധികാരം കയ്യാളിയിരുന്നവരുടെ സാമൂഹിക അതിർത്തികളെ അതിലംഘിക്കാൻ സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിന് കഴിയുന്നു. ആ നിലയിൽ സംഭാഷണം ഒരു ചരിത്രരേഖയാണ്.

പി. ഭാസ്കരനുണ്ണിയുടെ 'പത്തൊമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരളത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ അധ്യായത്തിൽ ആഹാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് ചർച്ച ചെയ്യുന്നത് എന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത്. അടിസ്ഥാനം ആഹാരമാണ് എന്ന ചിന്ത വ്യത്യസ്തമാണ്. അതിലെ സരളത ധീരമാണ്. രാജാവും ജന്മിയും യുദ്ധവും വെട്ടിപ്പിടിക്കലും അതിർത്തിയും നികുതിയുമൊക്കെ ആഹാരത്തിന് ശേഷമാണ് വരുന്നത്. ഈ കാര്യത്തിന് കൗതുകത്തിനപ്പുറത്തെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. 'നെല്ലും സംസ്കൃതിയും' എന്ന പേരിൽ നെല്ലിനെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഒരു കേരള ചരിത്രരചനാസംരംഭം മുന്നോട്ടു പോയിട്ടുണ്ട്. വി.ശങ്കരൻ നായരുടെ ശ്രമമാണ് വിവരങ്ങളുടെ ഈ വലിയവയൽ. മധ്യകാലകേരളത്തിലെ ഇരുട്ടിന്റെയും രാത്രിജീവിതത്തിന്റെയും ചരിത്രത്തെപ്പറ്റി (സാമൂതിരി പഠനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച്) ഡോ. വി.വി. ഹരിദാസ് എഴുതിയതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേരളത്തിലെ കാടും കൊളോണിയലിസവും എന്ന വിഷയത്തിലുള്ള ഡോ. വി.വി. കുഞ്ഞികൃഷ്ണന്റെ പ്രസിദ്ധം ചെയ്താത്ത ഗവേഷണ പ്രബന്ധം, കേരളത്തിലെ റെയിൽ - റോഡ് വിന്യാസത്തിന് ഒരു ആഖ്യാനം ഉണ്ടാക്കുകയും കൊളോണിയൽ വിപുലനത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ അതിൽ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഡോ.സി. ബാലന്റെ ഗവേഷണ പ്രബന്ധം (അതും പുസ്തകമായിട്ടില്ല) എന്നിവയും കൂടിയേറ്റും, സ്വർണ്ണവിപണി, മദ്യത്തിന്റെ ഉപയോഗം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന കേരളജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങളും ഇതുപോലെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. പയ്യന്നൂർ കോളേജിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിനി മുലക്കച്ചകളുടെ (brassiere) ചരിത്ര-സാമൂഹിക ശാസ്ത്രപഠനത്തിന്റെ തുടക്കമെന്ന നിലയിൽ ഒരു രേഖ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ

ഇ. പി. രാജഗോപാലൻ

കാസർകോട് ജില്ലയിലെ ഉദിനൂർ കിനാത്തിൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് 1962-ൽ ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ ജനിച്ചു. പയ്യന്നൂർ കോളേജിൽ നിന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിൽ ബിരുദം നേടി. ഇരുപത്തൊന്നുകൊല്ലം കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ വെള്ളൂർ ഗവ. ഹയർ സെക്കൻഡറി സ്കൂളിൽ ഇംഗ്ലീഷ് അധ്യാപകനായി പ്രവർത്തിച്ചു. മലയാളത്തിലെ സാഹിത്യനിരൂപകനും വിമർശകനും നാടകകൃത്തുമാണ്

ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ. മലയാളനിരൂപണത്തിൽ ആധുനികതയുടെ കാലത്തിനുശേഷം കടന്നുവന്ന ചരിത്രോന്മുഖമായ വിമർശനരീതിയുടെ ഊർജസ്വലമായ പ്രയോക്താവാണ് അദ്ദേഹം. നിരൂപണത്തെ പുതിയ നിരീക്ഷണങ്ങൾകൊണ്ട് വ്യത്യസ്തവും സർഗാത്മകവുമാക്കുന്ന എഴുത്തുരീതിയാണ് രാജഗോപാലൻ തുടക്കകാലം മുതൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എഴുതുന്ന വ്യക്തിയെ കാര്യമായി കണക്കാക്കാതെ എഴുത്തിൽ വായിക്കാനാവുന്ന ചരിത്രത്തെയും ജീവിതത്തെയുമാണ് രാജഗോപാലൻ ശ്രദ്ധിക്കാറുള്ളത്. സാഹിത്യകൃതികളെക്കൂടി കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള സർഗാത്മകമായ ലോകവായനയാണ് സാഹിത്യനിരൂപണം എന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുകയുണ്ടായി.

മീനും കപ്പലും, കഥയും ആത്മകഥയും, സ്വപ്നവും ചരിത്രവും, ലോകത്തിന്റെ വാക്ക്, നിശബ്ദതയും നിർമാണവും, നിരന്തരം, നാട്ടറിയും വിമോചനവും, രണ്ടു കസേരകൾ, സംസ്കാരത്തിന്റെ കുടിലുകൾ, ആഖ്യാനത്തിന്റെ ജീവിതം, കാലക്രമേണ, പൂവും മരവും പൂരവും, ആളുകളുടെ വഴികൾ പേരുകൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ (ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ), ഇന്ദുലേഖ; വായനയുടെ ദിശകൾ (എഡിറ്റർ), കഥാപുർവ്വം (എഡിറ്റർ), മുരിങ്ങാച്ചോട്ടിലെ നക്ഷത്രക്കാഴ്ചകൾ (എഡിറ്റർ), കുഞ്ഞമ്പുമാഷും ഇംഗ്ലീഷുവാക്കും (ഭാഷാകുറിപ്പുകൾ), ഉൾക്കഥ (കഥാവിമർശനം), പ്രത്യക്ഷ (ഫോട്ടോപഠനങ്ങൾ), മിണ്ടാട്ടങ്ങൾ (പഠനങ്ങൾ) എന്നിവ പ്രധാനപ്പെട്ട രചനകളാണ്.

തായി അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സംഗ്രഹം വായിക്കാനും സാധിച്ചു എന്ന് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ നിലയിൽ ധാരാളം പുതിയ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നു വരുന്നുണ്ട് എന്ന് അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ചില ഗവേഷണത്തിന്റെ സ്ഥിരപ്പെട്ടതും ഔദ്യോഗികമായി പിൻപറ്റുന്നതുമായ രീതിശാസ്ത്രത്തിലല്ല എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ചിലതിൽ വിവരസമൃദ്ധിയാണ് മുനിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. ചരിത്രരേഖകളിൽ സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിന് സവിശേഷമായ സ്ഥാനം ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ചിന്തയിലേയ്ക്കാണ് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. സംസാരം ഒരു സാംസ്കാരിക രേഖയാണ്. അതിന് ഒരു ചരിത്രഘട്ടത്തെ അടയാളപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ആ നിലയിൽ കണ്ടെത്തുന്ന വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുരിപ്പിച്ച ചരിത്രം പുതിയ നിലയിലുള്ള ആലോചനകൾക്ക് വഴിയൊരുക്കുന്നു. സംസ്കാരവും ചരിത്രവും പരസ്പരം പൂരകമായിരിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും ഭാഷയും

ഉൾപ്പെടുന്ന അധികാരത്തിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. സംഭാഷണത്തിലൂടെ പൂരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചരിത്രം ജനതയുടെ ജീവിത ചിത്രത്തെക്കുറിച്ച് പകർത്തുന്നു.

ജീവിതത്തിലെ ഏത് വിഷയത്തെ ആസ്പദിച്ചും ഒരു നാടിന്റെ ചരിത്രമുണ്ടാക്കാം, എല്ലാറ്റിനെയും രാഷ്ട്രീയമായി കാണാം എന്ന അറിവ് നവചരിത്രവാദത്തിന്റെ നിർവഹണവുമായി ചേർന്നുവരുന്നതാണ്. സംസ്കാരപഠനവും ഇതുമായി ഇണങ്ങുന്ന സംരംഭമാണ്. ഇതുണ്ടാക്കുന്ന ഉന്മേഷം ചെറുതല്ല. ഇതാർക്കും അവഗണിക്കാൻ അവകാശവുമില്ല. ഒരു കാര്യവും നിസാരമല്ല എന്നും, ഏതു കാര്യവും ആ കാര്യം മാത്രമല്ല എന്നും ഒരു കാര്യം പല നീക്കങ്ങളുടെയും ഫലവും ഭാഗവുമാണ് എന്നുമുള്ള സമീപനമാണിത്. ജനാധിപത്യദർശനത്തെ മാനിക്കുന്ന, പല പല സാമ്പത്തിക - സാംസ്കാരിക - ലൈംഗിക തൊഴിലാളികളെയും പ്രതികരണമാതൃകകളെയും അറിവുറവകളെയും കണക്കിലെടുക്കുന്ന അന്വേഷണങ്ങളായിട്ടാണ് മിക്കവാറും ഈ പ്രവർത്തനം വരുന്നത്. വലിയ സംഭവങ്ങളും നാടകീയഫലങ്ങളും നിറഞ്ഞ ഭൂതകാലം മാത്രമല്ല ചരിത്രം എന്നും സാധാരണ ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ കാര്യങ്ങളിൽ തെളിയുന്ന ചരിത്രത്തിനും വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്നും അവയ്ക്കും രേഖപ്പെടാനുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടെന്നും ഇന്ന് തെളിഞ്ഞു വന്നിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരം പതിവുകാര്യങ്ങളാണ് എന്ന് മുതലാളിത്തത്തിനും വർഗീയ വാദങ്ങൾക്കും നന്നായി അറിയാം. Everyday എന്നത് ഒരു പാൽപ്പൊടിയുടെയും സാംസ്കാരിക ചരിത്ര സമീപനത്തിന്റെയും പേരാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

‘ആർക്കിയോളജി ഓഫ് നോളജ്’മായി ബന്ധപ്പെട്ട തർക്കത്തിനിടയിൽ മിഷേൽ ഫുക്കോവിനോട് ദെറിദ ചോദിച്ചതാണ്, മൗനത്തിന് ഒരു ചരിത്രമുണ്ടോ എന്ന്. ഏഴ് മനറിന്റെ ഒരു ഡൽഹി പ്രസംഗ പാഠത്തിലാണ് ഇക്കാര്യം വായിച്ചത്. കേരളത്തിലെ മനുഷ്യശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു ചരിത്രം (അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യശബ്ദങ്ങളുടെ ഒരു കേരളചരിത്രം) ഉണ്ടാക്കാനാവുമോ, സങ്കല്പിക്കാനാവുമോ എന്നൊക്കെ തോന്നിത്തുടങ്ങിയത് അപ്പോ

ഴാവാം. ഒട്ടുമൊട്ടും എളുപ്പമല്ല. അസാധ്യം തന്നെയാവാം. എഴുത്തിന്റെ ബാക്കി എവിടെയൊക്കെയോ ഉണ്ട്. കണ്ടെടുക്കാം-കണ്ടെടുക്കുന്നുണ്ട്. വിദഗ്ധർ വായിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ട്, വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുണ്ട്. സംസാരം (speech) ഇങ്ങനെ പുരാതനവാക്യസ്മൃതിപരമായി ദൃശ്യമായ അടയാളമൊന്നും ബാക്കിയാക്കുന്നില്ല.

ഉള്ളിലേക്കെടുക്കുന്ന വായു സാംസ്കാരികമാവുന്ന ശാരീരിക പ്രവർത്തനമാണ് സംസാരം. ശബ്ദലേഖന ശാസ്ത്രത്തിന് ചെറിയ പഴക്കമേയുള്ളൂ. ആളുകളുടെ വർത്തമാനത്തെക്കുറിച്ച് പറയാൻ മറ്റു ഭാഷകളിലെ നമ്പോലെ മലയാളത്തിലും കുറെ വാക്കുകളുണ്ട്. പറയൽ, അലർച്ച, പൊട്ടിത്തെറി, മന്ത്രിക്കൽ, പിറുപിറുക്കൽ, തലയിണമന്ത്രം. കൂശുകുശുപ്പ്, ഗർജനം, മുളൽ, ഓക്കാനം, കുര, ഏങ്ങൽ, മുരളൽ, ഇടറൽ, ഗദ്ഗദം... ഈ വാക്കുകൂട്ടം ഒരർത്ഥത്തിൽ വായുവിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്ന വാക്കുകളെ ഓർമ്മയിൽ പിടിച്ചുവെക്കാൻ വേണ്ടി സാധാരണ മനുഷ്യർ സ്വയം അറിയാതെ ഉണ്ടാക്കി ഉപയോഗിച്ചുപോന്ന സാംസ്കാരിക സംവിധാനമാണ്. ചിരട്ട പാറയിൽ ഉരക്കുന്നതുപോലുള്ള ഒച്ച, കുമിരിനാദംപോലുള്ള ഉപമകളും ഒരു തരത്തിൽ ശബ്ദലേഖനയന്ത്രങ്ങളാണ്. കേട്ടറിഞ്ഞ കഥകളും അനുഭവ വിവരണങ്ങളും പാട്ടുകളും ഓർമ്മിക്കുകയും ആവർത്തിക്കുകയും എഴുതിവെക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നതും ഇതേ ഉന്നം വെച്ചാണ് എന്ന് അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

അടുത്തകാലം വരെ ഒരാളുടെ സംസാരമുട്ട് കേട്ട് ഓർത്ത് ശബ്ദാനുരണനം നടത്തുകയെന്നത് വീട്ടുകുട്ടങ്ങളിലും ചങ്ങാതിക്കുട്ടങ്ങളിലും സാധാരണമായിരുന്നു. ഇതും റെക്കോഡിങ് മെഷീനറിയാണ്. ഒ.വി. വിജയന് ‘ഖസാക്കിന്റെ ഇതിഹാസ’ത്തിന്റെ പേരിൽ ഓടക്കുഴൽ സമ്മാനം കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങിന്റെ സംഘാടനത്തെപ്പറ്റി എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർക്ക് അയച്ച കത്തിൽ ജി. ശങ്കരക്കുറുപ്പ് ഇക്കാര്യം എടുത്തുപറയുന്നുണ്ട്, “വിജയൻ നോവലെഴുതാനുണ്ടായ കാര്യങ്ങളൊക്കെ വിവരിക്കട്ടെ. ഞാൻ റെക്കോഡിങ് മെഷീൻ കൊണ്ടു വരാം” എന്ന്. ജി. ആകാശവാണിയിലും പണിയെടുത്തയാളാണ്. ഈ യന്ത്രം വരുന്നതിന് മുമ്പ് ഭാഷ

കൊണ്ടു തന്നെ സംസാരത്തെ ചെറിയ തോതിലേക്കിലും ലേഖനം ചെയ്യാൻ ജനങ്ങൾക്ക് താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. സാക്ഷരതയുടെ കുറഞ്ഞ നിരക്കും ഇതിനവരെ പ്രത്യേകം ഒരുകി. ഇതൊക്കെ നേരിയ കാര്യങ്ങൾ. ആളുകൾ പറഞ്ഞതിൽ ഏറെയും ഇഷ്ടപ്പെടുപോയതുതന്നെ. പഴയ സംസാര സാഗരത്തിൽ നിന്ന് എന്താണ് രേഖയായി സൂക്ഷിക്കാനാവുക? ഈ ഘട്ടത്തിൽ ചെറിയ തൂണയാവുക പഴയ പാട്ടുകളും തോറ്റങ്ങളും ചിന്തുകളും കഥകളും ഇന്നത്തെ പഴയ വരുടെ ഓർമ്മകളുമാവാം. ആദ്യകാല നോവലുകളിൽ പഴയ ശബ്ദങ്ങൾ അച്ചടിച്ചിട്ടുണ്ട്. യാത്രാവിവരണങ്ങളിൽ കുറെ തപ്പിയാൽ ചില ശബ്ദസൂചനകൾ കിട്ടാനുണ്ട്. അതും വലിയ സഹായമാണ്. പഴയ നാടുകൾപോലെ, ഭൂതത്തിന്റെ ബാക്കിപോലെ കിടക്കുന്ന വളരെ കുറച്ച് സ്ഥലങ്ങൾ കാണാം. ചില പ്ലേഴ്സ് അത് ഒരു പറമ്പ് മാത്രമാകാം. അവിടത്തെ ചില ആളുകളുടെ ഓർമ്മയുടെ ഒരു ചെറിയ ഇടമെങ്കിലും പഴയപേരുകളുടെ (speeches) മ്യൂസിയമായിട്ടുണ്ടാവാം. ഇത്തരം ചെറിയ ഏർപ്പാടുകളേ ഉള്ളൂ പഴയ ശബ്ദങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിന് വഴികാട്ടാൻ എന്ന് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ശബ്ദമാതൃകകളുടെ ഒരു ശേഖരം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

ഇന്നത്തെ ശബ്ദമാതൃകകളുടെ ഒരു ശേഖരം ഉണ്ടാവുക എന്നത് പ്രധാനമാണ്. അതെളുപ്പവുമാണ്. എന്നു വിചാരിച്ച് ചെയ്യാതിരുന്നാൽ വലിയ നഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാവുക. ഒരു സംസ്ഥാനതല ശബ്ദാലയമല്ല വേണ്ടത്. പ്രാദേശികനിലയങ്ങളാണ്. പഞ്ചായത്ത് തലത്തിൽ മതിയാകും. അവ വെബ്സൈറ്റിൽ സൂക്ഷിക്കണം. ഓരോ ശബ്ദസൈറ്റിലേക്കും എല്ലാ സൈറ്റുകളിൽ നിന്നും ലിങ്ക് ഉണ്ടാവണം. ആ നിലയിൽ ശബ്ദമാതൃകകളുടെ നിർമ്മിതമാകുന്ന ചരിത്രവും രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

കേരള ചരിത്രത്തിലെ വലിയൊരു വിച്ഛേദമാണ് നവോത്ഥാനം. എന്തിനെയുമെന്ന പോലെ നവോത്ഥാനത്തെയും വിമർശനപരമായിത്തന്നെ കാണണം. നവോത്ഥാനം അകറ്റി നിർത്തിയ പ്രമേയങ്ങളും പ്രതികരണങ്ങളും പ്രദേശങ്ങളും പ്രതിനിധാനങ്ങളും ഉണ്ട്. മധ്യവർഗം എന്ന (അപ്രതീക്ഷിത) സന്താനം നവോത്ഥാനത്തിന് പിറക്കുകയും ചെയ്തു. മുതലാളിത്താധുനികത തന്നെയാണ് നവോത്ഥാനം. കേരള ചരിത്രത്തെ മുൻപും ശേഷവും എന്ന് വേർതിരിക്കാൻ നവോത്ഥാനത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൊതുയോഗങ്ങൾ, പ്രസംഗങ്ങൾ, ഉച്ചഭാഷിണി, പ്രകടനജാഥകൾ, മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ, മതേതര കലാവിഷ്കാരങ്ങൾ, സ്കൂളുകൾ, തടസ്സമില്ലാത്ത വഴികൾ, പൊതുവാഹനയാത്രകൾ, അനൗപചാരിക ചർച്ചകൾ, പത്രവായന... ഇതൊക്കെ മനുഷ്യരുടെ സംസാരത്തിന്റെ പ്രകൃതത്തിൽ വലിയ മാറ്റമുണ്ടാക്കി; വിഷയത്തിലും ശൈലിയിലും പറച്ചിലിലും കേൾവിയിലും മാറ്റം വരുത്തി. ഭാഷയിലെ ആവിഷ്കാരങ്ങൾ ഏറി. കൂടിയ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ, വർഗാവിഷ്കാരത്തിന്റെ കേരളം രൂപംകൊണ്ടു. ഇതേപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യമായൊരു ശബ്ദധാരണ ലഭ്യമാണ്. പല പഴയവരുടെയും ശബ്ദങ്ങൾ ആകാശവാണിയിലും മറ്റും ഉണ്ട്. സ്വകാര്യ ശബ്ദശേഖരങ്ങളും ഉണ്ട്. നാടകജീവിതത്തിലെ ഏത് വിഷയത്തെ ആസ്പദിച്ചും ഒരു നാടിന്റെ ചരിത്രമുണ്ടാക്കാം, എല്ലാറ്റിനെയും രാഷ്ട്രീയമായി കാണണം എന്ന അറിവ് നവചരിത്രവാദത്തിന്റെ നിർവ്വഹണവുമായി ചേർന്നു വരുന്നതാണ് എന്ന് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

കേരളം ഏറെ സംസാരിച്ച കാലമാണ് 1990 വരെയുള്ള കാലം. സംസാര കേരളത്തോടുള്ള പ്രതികരണംപോലെ “നാവടക്കു. പണിയെടുക്കൂ” എന്നത് രാഷ്ട്രപുരോഗതിയുടെ ഔദ്യോഗിക മുദ്രാവാക്യമായി വന്നതും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. (പൊതുവേ പറയാറുള്ള) നവോത്ഥാനത്തിന് തൊട്ടുമുൻപുള്ള കാലത്തെ കേരളീയർ (മലയാളികൾ) വിവിധ ജീവിത സ്ഥലങ്ങളിൽ സംസാരിച്ചത് ഏതുവിധമാകും? കീഴാളർ മിണ്ടാതെ കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമായിരുന്നോ? അവരുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ മുഴുഭാഷയായിരുന്നില്ലേ? അവർ അവരുടെ കൂട്ടങ്ങളിൽ മാത്രമായിരുന്നോ ഏറെ മിണ്ടിയത്? പണിത്തിരക്കിൽ മിണ്ടാട്ടം കുറവായിരുന്നോ? അന്ന് മുകതയുടെ നിറമായിരുന്നോ രാത്രിയിരുട്ട്? വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽനിന്നുള്ള തള്ളലുകൾ

വാക്കുകളായി പുറത്തുവന്നിരിക്കില്ലേ? ആ സ്വതന്ത്രശബ്ദങ്ങളെ ഒതുക്കാനുള്ള പലതരം ഏർപ്പാടുകൾ ആചാരം, ചിട്ട, ജാതി, വിധി, സമ്പ്രദായം, സ്ഥാനപദവികളോടുള്ള ആദരം തുടങ്ങിയവയിലൂടെ പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നിരിക്കില്ലേ? കേൾക്കുക എന്നതിന് അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന വിധാംസകമായ അർത്ഥം കൂടിയുള്ള ഭാഷയാണ് മലയാളം. “പറഞ്ഞത് കേട്ടാ(ൽ) മതി” എന്നത് അധികാരിയുടെ ഭാഷണമാണ്.

കാഞ്ഞങ്ങാട്ടെ ചെറോ ഗോത്രത്തിന്റെ പാട്ടിൽ ആകാശവും ഭൂമിയുമില്ലാതെ ദേവകൾ മാത്രം ഉള്ള ലോകത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ഭൂവാസം നരകമായതിനാലുള്ള സങ്കടപ്പോലാണ്. ഇത്തരം വിടുതലുകൾ അന്നത്തെ സംഭാഷണത്തിലും വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കില്ലേ? കഷ്ടകീഴാളത്തത്തിൽ മറ്റു രസങ്ങളൊന്നും എളുപ്പമല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സ്വന്തം കൂട്ടങ്ങളിൽ വർത്തമാനം ഏറെ നടന്നിരിക്കുമോ? അധികാരമുർത്തിയെ താനറിയാതെ അനുകരിച്ചുപോന്ന കീഴാളൻ ദീനതയാർന്ന യാഥാർത്ഥ്യമാവാം. അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ മുകത സംസാരത്തെക്കാൾ ഗാഢമായി ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളുമായിരിക്കാം അനുസരണയുടെ പ്രകടനമായ നിശബ്ദതയിൽ ഏറെയും തടവിലായിരുന്നിരിക്കുക. അധികാരിക്ക് എപ്പോഴും അധികാരം നിലനിർത്തേണ്ടതിനാൽ അയാളും നിയന്ത്രിതഭാഷണത്തിന്റെ തടവിലാവും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടാവുക. മദ്യസേവയുടെയും ഉന്മാദത്തിന്റെയും മറ്റും വേളകൾ മാത്രമാവാം പലയധികാരികളുടെയും വാഗ്സാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കാലം. അധികാരികൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ഭയന്നിരുന്നു. കീഴാളസദസ്സുകളിലെ സ്വാഭാവികമായ സംസാരസന്തോഷവും ഭാവനയാത്രകളും മേലാളന് കിട്ടിക്കാണില്ല എന്നും ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

ഭാഷ അധികാരത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങളെ വഹിക്കുന്നുണ്ട്. സാമൂഹികമായിരിക്കെ തന്നെ സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തട്ടുകളെയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നു. പദനിഷ്ഠതിയും പ്രയോഗവും ആ നിലയിൽ സൂക്ഷ്മ വിശകലനത്തിന് വിധേയമാകേണ്ടതാണ്. അന്തർജനം - എന്തൊരു പേരാണത്. വാക്കിന്റെ അർത്ഥം

മാത്രം നോക്കിയാൽ തടവുപുള്ളി എന്നും വരാം. അടക്കവും ഒതുക്കവുമുള്ള എന്നത് നല്ല പെണ്ണിന്റെ വിശേഷണങ്ങൾ. അടക്കൽ, ഒതുക്കൽ - തടവിന്റെ വാക്കുകൾ തന്നെ. വീട്ടിലെ സ്ത്രീകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ആൺനോട്ടമില്ലാത്ത സ്ഥലത്തും നേരത്തും കഴിയുന്നത്ര മിണ്ടിയിട്ടുണ്ടാവണം. സ്ത്രീകൾക്ക് ഉൾഭാഷ (personal language) ഉണ്ടായിരുന്നതായും കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വീടിന് പുറത്ത് പണിയെടുക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്ക് ഇത്ര വലിയ സംസാരസമയം കിട്ടിക്കാണില്ല... അധ്വാനക്കൂടുതൽ വിശ്രമം എന്ന മുകതയിലേക്ക് അവരെ ദിനേന എളുപ്പത്തിൽ നയിച്ചിരിക്കാം എന്നു കരുതുന്നവർ ഉണ്ട്. തോന്നലുകൾ മാത്രമാണ് പലതും. ഇന്ന് ജീവിച്ച് ഇന്നലെയെ ഭാവന ചെയ്യുന്നതിലുള്ള തകരാർ ഇതിലൊക്കെ കാര്യമായി ഉണ്ടാവും എന്നും അദ്ദേഹം നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ആ നിലയിൽ വ്യത്യസ്ത മേഖലകളിൽ സംസാരചരിത്രത്തിന് വിശേഷമായ പ്രാധാന്യമുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ശബ്ദത്തിന്റെയും നിശബ്ദതയുടെയും രാഷ്ട്രീയമാണ് ഇവിടെ അദ്ദേഹം വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. ശബ്ദമുള്ളവരും ശബ്ദമില്ലാത്തവരുമായ ജനത അധികാരത്തിന്റെ വിവിധ തട്ടുകളെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. അവർ നിർമിച്ച ഭാഷയുടെ രാഷ്ട്രീയം ഒരു ചരിത്രമാണ്.

ശേഷം ശബ്ദത്തിന്റെയും നിശബ്ദതയുടെയും രാഷ്ട്രീയം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. 1990-ന് ശേഷം മുതലാളിത്തം കൂടുതൽ ശക്തമാവുകയും സമ്മതനിർമ്മിതി മാധ്യമവ്യൂഹത്തിലൂടെ ഫലപ്രദമാവുകയും ചെയ്തതായി വിമർശനയുക്തിയോടെ കാണണം. നവോത്ഥാനത്തിന്റെ സംഭാവനയായ മധ്യവർഗജനതയുടെ സ്വകാര്യവ്യക്തി വിജയം മാത്രം സ്വീകാര്യം എന്ന വാദം മറകളൊക്കെ നീങ്ങി തെളിഞ്ഞ കാലമാണിത്. ഇത് രണ്ടുതരം നിശബ്ദതകൾ ഉണ്ടാക്കി. ഒന്ന് ശരിയായ നിശബ്ദത തന്നെ. വ്യവസ്ഥാവിമർശനപരമായി മിണ്ടിയാൽ വിജയം തകരാറിലാകും, സ്വസ്ഥത പോവും എന്നതിനാൽ മിണ്ടാതെ കഴിയുന്നവർ മധ്യവർഗ സമൂഹത്തിൽ എത്രയെങ്കിലും ഉണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ നിശബ്ദത ഔപചാരികം മാത്രമായ സംസാരമാണ്. ഭാഷ, പറയുന്നയാളിന്റെ ആവിഷ്കാരമാവുന്നില്ല. പകരം ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ എവിടെയും തൊടാതെ എന്താണോ പറയേ

ണ്ടത് അത് പറയുക. ആളുകൾക്ക് വ്യക്തികളാവേണ്ട. ഒരു ക്രമം (pattern) അനുസരിച്ച് പെരുമാറിയാൽ മതി. വ്യക്തിവ്യത്യാസം (individual difference) കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലമാണ് ഇന്നത്തെ കേരളം. ഒരേപോലെ സംസാരിക്കുന്നവർ ഏറിയേറിയവരും. വ്യക്തികളെ പരിഗണിക്കലും കുറയുകയാണ്. അസഹിഷ്ണുത ആണത്തത്തിന്റെ ഭാഗമായി കരുതുന്നവർ ഉണ്ടാവുന്നുണ്ട്. വലിയൊരു വിഭാഗത്തിന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ മാധ്യമം ഭാഷയല്ലാതാവുന്നു. വിരുന്നും മറ്റു സുഖങ്ങളുമൊക്കെയാവുന്നു. സംവാദത്തിന്റെ വെളിച്ചം കുറയുന്നു. ഏകഭാഷണത്തിന്റെ (monologue) നാളുകൾ അകലെയല്ല എന്ന തോന്നൽ കനക്കുന്നുണ്ട്. ഫാസിസം ഇവിടെ ഇങ്ങനെയാണ്. ഈ ഘട്ടത്തിൽ സംസാരത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആലോചിക്കുന്നത് പ്രതിരോധ പ്രവർത്തനമാണ്. തുറന്നു സംസാരിക്കുക, ശ്രദ്ധയോടെ കേൾക്കുക എന്നതെല്ലാം ജനാധിപത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇവിടെ നവോത്ഥാനപൂർവ്വ കേരളത്തിലെ മനുഷ്യശബ്ദത്തിന്റെ ചരിത്രമെന്തായിരുന്നിരിക്കണം എന്നതിനെപ്പറ്റി പല തലമുറകളിൽപെട്ട ഏതാനും സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക നിരീക്ഷകരോട് പ്രതികരണം തേടുകയാണ്.

നവോത്ഥാനകാലത്തിന് മുൻപ് കേരളീയർ ധാരാളം സംസാരിക്കുമായിരുന്നോ? കേരളത്തിന്റെ മനുഷ്യശബ്ദചരിത്രം എന്നൊന്ന് സങ്കല്പിക്കാനാവുമോ? സംഭാഷണ സമൂഹം (talking community) തെളിഞ്ഞു വന്നത് ആധുനികതയുടെ ഭാഗമായാണോ? തുടങ്ങിയ ചോദ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉയർത്തുന്നു. ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾക്ക് പുതിയ സാധ്യതകൾ തുറന്നിടുന്ന മേഖലയായി സംഭാഷണ ചരിത്രം മാറുകയാണ്.

അവലോകനം

നിരുപണരംഗത്ത് തികച്ചും, വേറിട്ടു നിൽക്കുന്ന രചനാശൈലിയുടെ ഉടമയാണ് ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ. ലളിതമായ ചില പേരുകൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ, ഒച്ചകൾ, വാക്കുകൾ എന്നിവയിലൂടെ സാഹിത്യ സൃഷ്ടികളെ ഇഴകീറി നിരൂപിക്കാനുള്ള നിരീക്ഷണപാടവം തന്നെയാണ് ഈ നിരൂപകനെ വേറിട്ടു നിർത്തുന്നത്. ഒരോ വാക്കിനെയും, പേരിനെ

യും സംസ്കാരത്തിന്റെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും മിടിപ്പിടങ്ങളായി നിരീക്ഷിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ തുടക്കം കുറിച്ചത് ഇ.പി. രാജഗോപാലനാണ്. സംഭാഷണത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് സംഭാഷണ രൂപേണ എഴുതിയ ലേഖനമാണ് കേരളം : ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ. ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ ഒരു സൗഹൃദസംഭാഷണമെന്ന രീതിയിൽ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും കനമുള്ള ചിന്തകൾ വായനക്കാരിലേക്ക് കടത്തിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു. സംഭാഷണത്തിലൂടെ നിർമ്മിതമാകുന്ന കേരളത്തിന്റെ ചിത്രത്തെ കുറിച്ചുള്ള നിരീക്ഷണങ്ങളും ആലോചനകളുമാണ് അദ്ദേഹം പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്. പല മേഖലകളിലായി രേഖപ്പെടുത്താതെ പോയ ചരിത്രത്തിന്റെ വിടവിനെ കണ്ടെടുക്കാൻ സംഭാഷണ ചരിത്രത്തിലൂടെ ഒരു പരിധിവരെ സാധിക്കും. ഭാഷയും ഭാഷണവും ലോകത്തോട് പലനിലയിൽ സംവദിക്കുന്നു. മനുഷ്യരുടെ സാംസ്കാരിക പദവിയെ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പല ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്നായി സംഭാഷണം മാറുന്നു. ഭാഷയും അതിന്റെ അധികാരവും ആനിലയിൽ പ്രശ്നവല്ക്കരിക്കപ്പെട്ടേക്കാം. ശബ്ദത്തിന്റെയും നിശബ്ദതയുടെയും രാഷ്ട്രീയം അദ്ദേഹം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. അക്കാദമിക അന്വേഷണങ്ങൾ സംഭാഷണചരിത്രത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഊന്നിപ്പറയുന്നു.

വിശദപഠനം

കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം കവിതയിലെ കീഴാളമുഖം

ടി.കെ. അനിൽകുമാർ

ജന്മംകൊണ്ട് കീഴാളരായവരുടെ കൃതികളല്ല, മറിച്ച് കീഴാള ജനതയുടെ ജീവിതം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന കീഴാളപക്ഷകൃതികളെയാണ് ഈ കൃതിയിൽ പരിശോധിക്കുന്നത്. ഒൻപത് അധ്യായങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്ന കൃതിയിലെ അഞ്ചാം അധ്യായമാണ് 'കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം - കവിതയിലെ കീഴാളമുഖം' എന്നത്. മലയാളകവിതയിൽ കാലഘട്ടത്തിന്റെ മാറ്റം സൂഷ്മിച്ച പ്രതികര

ടി. കെ. അനിൽകുമാർ

മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ നിരൂപകനാണ് ടി.കെ.അനിൽകുമാർ. നമ്മുടെ സാഹിത്യകൃതികളും സാഹിത്യപഠനങ്ങളും കീഴാളവീക്ഷണത്തോടെ നോക്കിക്കണ്ടപ്പോൾ ഉണ്ടായ അമ്പരപ്പും വേദനയുമാണ് ഇത്തരമൊരന്വേഷണത്തിനു തിരികൊളുത്തിയതെന്ന് ടി. കെ. അനിൽകുമാർ, മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ കീഴാളപരിപ്രേക്ഷ്യം എന്ന കൃതിയുടെ ആമുഖത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. കീഴാളപക്ഷകൃതികളെ സാഹിത്യലോകം അവഗണിക്കുന്നതിലാണ് വേദനയുണ്ടായത്. സാംസ്കാരികാവബോധത്തിലും ജീവിതവീക്ഷണത്തിലും മൂന്നാക്കം നിൽക്കുന്ന കീഴാളർ സാഹിത്യകൃതികളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ ബഹിഷ്കൃതരായി എന്ന അന്വേഷണവും സാഹിത്യപഠനങ്ങളിൽ കീഴാളപക്ഷകൃതികൾ കടന്നുവരേണ്ടതുണ്ടെന്ന തിരിച്ചറിവുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥരചനയുടെ പിന്നിലെ പ്രേരണ എന്ന് അദ്ദേഹം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

നോമ്പുവമനസുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് കവിതയിൽ കീഴാളർ കടന്നുവരാനും അത്തരം കവിതകൾ രചിക്കാനും തുടങ്ങിയത്. വ്യക്തിഗതപ്രമേയങ്ങൾക്കും കല്പിത ഇതിവൃത്തങ്ങളുടെ ആവിഷ്കരണത്തിനും സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ അംഗീകാരം കിട്ടിത്തുടങ്ങിയതോടെയാണ് സാഹിത്യത്തിൽ കീഴാളരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇടം നേടിത്തുടങ്ങിയതെന്ന് ലേഖകൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കീഴാളർ നേരിടുന്ന പീഡനങ്ങൾ മലയാളിയുടെ കവിതാവ്യവഹാരങ്ങളിൽ കടന്നുവരാൻ കാരണം സമൂഹ നവീകരണപ്രക്രിയയും ജാതിനശീകരണ പ്രവർത്തനവും അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ ബോധപൂർവമായ ശ്രമങ്ങളുമാണ്.

1911-ൽ കെ.പി. കറുപ്പൻ എഴുതിയ 'ജാതിക്കുമ്മി'യിൽ കേവലമൊരു പുരാവൃത്തം എന്ന നിലയിൽ മേലാളർ കണ്ട ശങ്കരാചാര്യ- ചണ്ഡാല സംവാദം പുതിയ അർത്ഥകൽപനകൾക്കു വഴിതുറക്കുവാൻ പ്രേരണയായി. പറയനും ബ്രാഹ്മണനും തമ്മിലുള്ള സംവാദം അസ്പഷ്ടതയ്ക്കെതിരെയുള്ള ചെറുത്തു നില്പായി വികസിക്കുന്നു. 'എല്ലാവരും നമ്മൾ മാനുഷന്മാരാണ്' എന്ന പ്രഖ്യാപനം മനുഷ്യരായി സമൂഹം ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാതിരുന്ന ജനതയുടെ കരുത്തായി മാറുന്നു. മാനുഷികത നഷ്ടപ്പെടുപോയ ബ്രാഹ്മണ്യത്വത്തിന്റെ അൽപത്വ മനുഷ്യനാണ് താൻ എന്ന കീഴാളന്റെ പ്രഖ്യാപന

ത്തിലൂടെ വിമർശന വിധേയമായി മാറുന്നു. ജാതീയതയെ മേലാളർ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അത് മനുഷ്യത്വത്തെ നിരാകരിക്കുകയും അത് അവരുടെ ആത്മനിഷേധവുമായി മാറുകയും ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ് ജാതിസങ്കല്പത്തെ നിരാകരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യത്വവായന കെ.പി. കറുപ്പൻ നടത്തുന്നതെന്ന് ടി.കെ. അനിൽ കുമാർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

ശങ്കരാചാര്യർക്ക് 'മനീഷാപഞ്ചകം' എഴുതാനിടയായ സംവാദത്തെ സമകാലിക കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹ്യപരിതസ്ഥിതിയുമായി ഇണക്കിച്ചേർത്ത് വിമർശിക്കുകയാണ് കെ.പി. കറുപ്പൻ ചെയ്തത്. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ജാതീയമായ പൊരുത്തക്കേടുകളെ ആദ്യമായി ചോദ്യം ചെയ്ത കവിതയായതു കൊണ്ടാണ് കീഴാളരുടെ നാവിൻ തുമ്പിൽ 'ജാതിക്കുമ്മി' നിലനിൽക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തുന്നു.

പുലയർ, ദീനരോദനം, ഉദ്യാനവിരുന്ന് തുടങ്ങിയ ജാതിവിരുദ്ധ കവിതകൾ എഴുതിയ കെ.പി. കറുപ്പനും ഭൂതകാലം കീഴ്പ്പെടുത്തിയ ഒരു സാമൂഹിക - സാംസ്കാരികാവസ്ഥകൾക്കെത്തുവെച്ചു തന്നെയാണ് തന്റെ ചിന്തകൾ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നത്. കീഴാളൻ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ ഒരവിഭാജ്യഘടകമാണെന്ന ചിന്ത ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴും ജാതീയത ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പരിധിയിൽ രൂക്ഷമാണെന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹം തിരിച്ചറിയാതെ പോയി

എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ലേഖകൻ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു. ഇതേ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്നെ, സാമൂഹികാസമത്വത്തെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് കീഴാളജനതയെ മുഖ്യധാരയിലേയ്ക്ക് നയിക്കാൻ പള്ളത്തുരാമനും ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. 'ഭൂദേവിയാളെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന ശരിയായ തേവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പുലയനാണെന്ന് അദ്ദേഹം

'പോരും വിഷാദം പുലയച്ചെറുക്കാ
പാരിന്നു വിപ്രന്നു, നിനക്കു നാളെ'

എന്ന ചിന്ത പീഡിതജനത ആർജ്ജിക്കാനിടയുള്ള കരുത്തിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

സവർണ്ണസാഹിത്യനായകന്മാരെ വിറളി പിടിപ്പിച്ച കവിരാമായണം, പുലയവൃത്തഗാനങ്ങൾ, പുലയരുടെ പാട്ട് എന്നിവ കീഴാളജനതയുടെ ജീവചൈതന്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മുലൂരിന്റെ കൃതികളാണ്. ഹൈന്ദവീയതയുടെ അതിരുകളെ ഭേദിച്ചുകൊണ്ട് 'ജാതി വേണ്ട, മതം വേണ്ട, ദൈവം വേണ്ട മനുഷ്യൻ' എന്ന് 'ധർമം' എന്ന കവിതയിൽ ധീരമായ ആഹ്വാനം നടത്തിയ സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ ഒരു പുതിയ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. മതസങ്കല്പങ്ങളുടെ പരിധിക്കകത്ത് ജാതിസങ്കല്പങ്ങളുയർത്താനുള്ള മേലാളനീതിക്കെതിരെയുള്ള അതിനിശിതമായ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനമായിരുന്നു അതെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ തമിഴ് നാട്ടിൽ ഇ.വി. രാമസ്വാമി ചെയ്തതുപോലെ ബ്രാഹ്മണ്യനിരാസവും ദൈവനിഷേധവും അതിശക്തമായ ഒരു ജനകീയ പ്രസ്ഥാനമാക്കി മാറ്റാൻ അയ്യപ്പനു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും കുട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. എന്നാൽ കേരളത്തിലെ കപട ആത്മീയബോധത്തെ തകർത്തതിയാൻ ആത്മീയാന്വേഷണമാണു ഫലവത്താകുക എന്ന ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ശ്രമം വിജയകരമായിരുന്നു എന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ കൊണ്ടുവന്ന ജാതി-മത-ദൈവനിരാസം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കേരളീയർക്കു കഴിയാതെ പോയി. കീഴാളജനതപോലും നവോത്ഥാനശബ്ദം കേൾക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അയ്യപ്പന്റെ പല കവിതകളിലും നിയതലക്ഷ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു കാണാം. കവികളിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തനായി ഹൈന്ദവീയതയെ നിരാകരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ അയ്യപ്പൻ

നടത്തുന്നു. പുലയനയ്യപ്പൻ എന്ന വിളിപ്പേരു നേടിയെങ്കിലും വാക്കു കൊണ്ടും കർമം കൊണ്ടും ഒരു നവീനലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനാണ് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചത്.

മലയാളകവിതയിലെ പരിവർത്തനദശയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ കുമാരനാശാനിലാണ് തുടക്കം കുറിക്കുന്നതെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ആശാൻ കീഴാളപക്ഷ നിലപാടുകളെ സാധൂകരിക്കുന്ന കവിയാഥി മാറിയിരുന്നു മൂന്നു കാരണങ്ങളാണ് പറയുന്നത്. ജാതീയാസമത്വം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ ജനിച്ചതും ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ 'ചിന്നസ്വാമി' ആയതും സഹോദരനയ്യപ്പന്റെ സഹവർത്തിത്വവുമാണ് അതിനു കാരണം. ആശാന്റെ 'ദുരവസ്ഥ'യും 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി'യുമാണ് ജാതിവിരുദ്ധകോണിലൂടെ രചിക്കപ്പെട്ട് നിരന്തര ചർച്ചയ്ക്ക് വിധേയമായ കൃതികൾ. കീഴാളപ്രതിരോധത്തിനു ശക്തി കൂട്ടുവാൻ ആ കൃതികൾക്കു കഴിയുന്നു. അതിശക്തമായ ജാതിവിരുദ്ധ സമീപനം അവതരിപ്പിക്കുന്നെങ്കിലും അവ കീഴാളപക്ഷ രചനകളല്ല എന്ന് ഗ്രന്ഥകാരൻ സമർത്ഥിക്കുന്നു. ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയിൽ ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ പക്ഷത്ത് നിലയുറപ്പിക്കുന്ന ആശാനെ കാണുവാനാവും. ഹൈന്ദവവർക്കരണത്തിന്റെ പര്യായമാക്കി പരിഷ്കരണത്തെ കാണുവാനുള്ള യത്നമാണ് ആശാൻ നടത്തുന്നത്. 'ചാത്തനെ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചിടും' എന്ന സാവിത്രിയുടെ വാക്കുകളിൽ എന്തു പഠിപ്പിക്കും എന്ന ചോദ്യമുണരുന്നുണ്ട്.

അക്ഷരം അറിയുന്ന ജനത സംസ്കാര സമ്പന്നരാവുന്നില്ല. കേരളത്തിലെ മേലാളന് അറിവ് കീഴാളരെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാനും മനുസ്സമുതി വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുമുള്ള ഉപാധി മാത്രം. എന്നാൽ അക്ഷരമറിയാത്ത ജനത, കീഴാളന്റെ കലയും സംസ്കാരവും ജീവിതവും സൃഷ്ടിച്ചു. അധ്വാനത്തിന്റെ സംസ്കാരം അവർ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹിന്ദുത്വത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാപിത സാമൂഹികക്രമത്തെ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തിയ മേലാളവർഗത്തിന്റെ തന്ത്രങ്ങളുടെയും കീഴ്പ്പെടുത്തലുകളുടെയും പുരാണമാണ് സാവിത്രിയ്ക്ക് ചാത്തനെ പഠിപ്പിക്കാനുള്ളത്. ചാത്തൻ പ്രതിനിധാനം

ചെയ്യുന്ന ഒരു സാമൂഹിക ക്രമത്തിലേയ്ക്ക് സാവിത്രി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സമൂഹത്തിന് എന്തുകൊണ്ട് ഉയരാൻ കഴിയുന്നില്ല എന്ന ചോദ്യം അവശേഷിക്കുന്നുണ്ട്. തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെ അത്രത്തോളം അനുവദിക്കുവാൻ കുമാരനാശാന്റെ ഹൈന്ദവബോധം അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യമെന്ന് അനീൽകുമാർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ദുരവസ്ഥയുടെ സൂക്ഷ്മമായ നയിൽ, പ്രതിലോമകരമായ ബ്രാഹ്മണ്യത്തിന് അനുകൂലമായ കൃതിയാണതെന്ന് വ്യക്തമാവുന്നു. 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി'യിലും ജാതീയതയെ ആശാൻ വിമർശനവിധേയമാക്കുന്നെങ്കിലും ഹൈന്ദവരീതികളെ ചോദ്യം ചെയ്ത ബുദ്ധന്റെ ലോകത്ത് ഹിന്ദുജാതീയത കടന്നുവരുന്നു. ബുദ്ധൻ അതിനെ നിരാകരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഹിന്ദുജാതീയതയെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ച 'ജാതി ചോദിക്കുന്നില്ല ഞാൻ സോദരീ' എന്നു പറയുന്നതിന്റെ വിരുദ്ധാർത്ഥത്തിലാണ് പ്രകടമാകുന്നതെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

വള്ളത്തോളിന്റെ ചില കവിതകൾ ജാതി വിരുദ്ധ ചിന്തകൊണ്ട് സമ്പന്നമെങ്കിലും കീഴാളനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ കീഴാളപക്ഷരചനകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാനാവില്ല. പാരമ്പര്യ വാദിയും യാഥാസ്ഥിതികനുമാണെങ്കിലും ആശാനെക്കാരും വള്ളത്തോളിനെക്കാരും കൂടുതൽ ജാതിവിരുദ്ധകവിതകൾ എഴുതിയത് ഉള്ളൂരാണ്. ഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സമുദ്ധാരണം ആ കാലഘട്ടത്തിലെ മറ്റേത് കവികളെപ്പോലെ ഉള്ളൂരിന്റെയും ലക്ഷ്യമായിരുന്നു. കീഴാള ജനതയെ അംഗീകരിക്കുവാനും സ്വീകരിക്കുവാനുമുള്ള ശ്രമത്തെ ആ നിലയിൽ കാണേണ്ടതുണ്ട്.

ചങ്ങമ്പുഴയുടെ 'വാഴക്കുല' കീഴാളജനതയുടെ ദുരിതങ്ങളെ ഭാഷയുടെ ഹൃദയത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. സാമൂഹികാവസ്ഥയുടെ രൂക്ഷവിമർശനമായി അന്നത്തെ കേരളീയമനസിന് കവിത അനുഭവവേദ്യമായി. എന്നാൽ നികൃഷ്ടമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയെ സ്വതന്ത്രമായി വിട്ടു എന്നതാണ് വാഴക്കുലയുടെ വിജയവും പരാജയവും എന്ന് ലേഖകൻ വീക്ഷിക്കുന്നു. പ്രതിഷേധിക്കാനാത്ത കീഴാളാവസ്ഥയെ തിരിച്ചറിയുകയും വായനക്കാരന്റെ ഉള്ളിലെ പ്രതിഷേധത്തിന്

ആക്കം കുട്ടുകയും ചെയ്തതാണ് ആ കൃതിയുടെ വിജയമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മേലാളരെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ കീഴാളൻ നേർത്ത ചലനങ്ങൾ പോലും ഉണ്ടാക്കില്ലെന്ന നിരീക്ഷണമാണ് കവിത നല്കുന്നത്. കീഴാളദൈന്യത്തിന്റെ പ്രതിഫലനം മാത്രമായി കവിത മാറുന്നതായി കാണാം.

ജി.യിലും ഇടശ്ശേരിയിലും വൈലോപ്പിള്ളിയിലും കീഴാളപക്ഷ രചനകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ കവിതകൾ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ജാതീയതയ്ക്കു പകരം വർഗസമരത്തിന്റെ നിലപാടുകൾ രൂപപ്പെടുകയും ചെയ്തു. കൃഷിക്കാരൻ എന്ന പൊതുധാരയിലേയ്ക്ക് കീഴാളനെ മാറ്റാനാണ് ഇടശ്ശേരി ശ്രമിച്ചത്. കീഴാളജനതയുടെ സാമൂഹികാവസ്ഥയ്ക്കു നേരെയുള്ള പ്രതിഷേധമൊന്നും അവരുടെ കവിതകളിൽ പ്രകടമായി ദൃശ്യമല്ല.

കേരളത്തിലെ അതിരൂക്ഷമായ ജാതീയത മതമില്ലാത്ത കീഴാളജനതയെ പുതിയ മതങ്ങളിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. കീഴാളജനതയിൽ നിന്ന് ഇസ്ലാം-ക്രൈസ്തവ മതങ്ങളിലേയ്ക്ക് പരിവർത്തനങ്ങളുണ്ടായി. എന്നാൽ അവർ അസ്വസ്ഥൻ തന്നെയായിരുന്നു. വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ 'ഇത്താപ്പിരി' എന്ന കവിതയുടെ പ്രസക്തി ലേഖകൻ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവ ജാതീയതയുടെ വിമർശനമാണ് കവിത. ഇത്താപ്പിരി എന്നും പറയുന്നിത്താപ്പിരി തന്നെയായി നിൽക്കേണ്ടി വരുന്നതും വിശന്നു മരിച്ചപ്പോൾ വിശുദ്ധനാകുന്നതും അയാളുടെ അടുത്ത തലമുറ ജാതീയസമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതരാകുന്നതും വയലാർ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുമത പൗരോഹിത്യവും ക്രൈസ്തവ മേലാളരും പുലർത്തിവന്ന സമീപനത്തെ നിശിതമായി വയലാർ വിമർശിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സവർണ്ണ കീഴാളരെ വീക്ഷിക്കുന്ന സങ്കുചിതത്വ സവർണ്ണബോധം മലയാളത്തിലാദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കുവാൻ വയലാറിനു സാധിച്ചു എന്ന് കണ്ടെത്തുന്നു. താടകയെ ദ്രാവിഡ രാജകുമാരിയായി കണ്ട കവിയുടെ ശക്തമായ ഇടപെടലാണ് 'ഇത്താപ്പിരി'യിൽ കാണുന്നത്.

ഗോത്രസംസ്കൃതിയുടെ വിശാലമായ ഒരവബോധത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് അധഃകൃ

തത്വത്തെ പ്രതിരോധമാക്കുന്ന കവിതകൾ കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാട്ടാളൻ, കുറത്തി, കിരാതവൃത്തം എന്നിവ ആ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. കടമ്മനിട്ടക്കവി തയിലെ കീഴാളർ തങ്ങൾക്ക് അന്യമായ 'ഇന്ന്'കളിൽ നിന്നുള്ള വിമോചനം കൊണ്ടാടുകയാണെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. മലയും മരവും കുലവും നശിപ്പിക്കുകയും തങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായതെല്ലാം അന്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഉപരിവർഗത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധം വംശീയമായ ഉണർവോടെ കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതയിൽ ഉയർന്നു വരുന്നു. ചൂഷണത്തിന്റെ ഇരകളായ ഗോത്രവർഗജനത തങ്ങളുടെ സ്വത്വം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നത് ഈയൊരു ഭാഷയിലായിരിക്കുമെന്ന വ്യംഗ്യം കവിതയെ ശക്തമാക്കുന്നുവെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അടിമത്തത്തിനെതിരെ, പ്രതിഷേധത്തിന്റെയും പ്രതികരണത്തിന്റെയും സാധ്യതകൾ ഉയർത്തി വീക്ഷണത്തിലും കാവ്യഭാഷയിലും പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്താനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ നടത്തുമ്പോഴും കീഴാളരുടെ സ്വത്വപ്രതിഷ്ഠാപനമായി കവിത വികസിക്കുന്നില്ല എന്ന പരിമിതിയും എടുത്തുപറയുന്നു.

സച്ചിദാനന്ദൻ 'പുലയപ്പാട്ട്', 'പറയപ്പാട്ട്' എന്നീ കവിതകളിൽ കീഴാളന്റെ സ്വത്വസംസ്ഥാപനത്തിന്റെ ഭാഷ ലേഖകൻ കണ്ടെത്തുന്നു. വർത്തമാനകാല കവിതയിൽ ഹിന്ദുത്വപ്രതിഷ്ഠാപനവും ആര്യത്വഘോഷണവും നിരയുമ്പോൾ കീഴാളപക്ഷത്തു നിന്നുള്ള നേർത്ത കാഴ്ചപോലും വിലമതിക്കപ്പെടുന്നു. മേലാള ബോധം എക്കാലത്തും കേരളീയ സാമൂഹികവികാസത്തിന്റെ നൈരന്തര്യം തടസ്സപ്പെടുത്തിയെന്നും അതിനെ വിമർശന വിധേയമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ എടുത്തുപറയുന്നു. കേരളീയാവസ്ഥയെ മലിനമാക്കിയത് ജാതീയത തന്നെയാണ്. കീഴാളന്റെ പണത്തിന് അശുദ്ധി കല്പിക്കാത്ത മേലാളനെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന പുനലൂർ ബാലന്റെ 'സഞ്ചയനം', ആർഷധർമ്മത്തിന്റെ വക്താക്കളുടെ മുന്നിൽ മുലകൾ ചേർത്തിച്ചെറിയുന്ന കഥ പറയുന്ന 'ഒരു ചരിത്ര സംഭവം' എന്നിവ കീഴാള വായനയിൽ പ്രസക്തമായ കവിതകളാണ്. ഫ്യൂഡലിസ്റ്റ് ഭാവുകതയെ ഭേദിക്കണമെന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ആറ്റൂർ രവിവർമ്മയുടെ 'ഉദാത്തം',

എം.പി. അപ്പന്റെ 'കൊയ്ത്തുകാലം' തുടങ്ങിയ കവിതകളും കീഴാളപക്ഷത്തു നിന്ന് വിലയിരുത്തേണ്ടവയാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. കെ.കെ.ഗോവിന്ദന്റെ അയിത്തം, എന്റെ സമുദായം എന്നീ സമാഹാരങ്ങളിലെ കവിതകൾ പലതും കീഴാളനുവേണ്ടി എഴുതപ്പെട്ടവയാണ്. സുഗതകുമാരിയുടെ 'ആദിവാസി സാക്ഷരത' എന്ന കവിതയിൽ കീഴാളരെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിന്റെ പല മുഖങ്ങൾ കാണാം. ഉപരിവർഗ നൃശംസതയെ തിരിച്ചറിയുന്ന കവി കവിതയെ പ്രതിരോധമാക്കി മാറ്റുന്നു.

എ. അയ്യപ്പൻ ബലിക്കുറിപ്പുകൾ ഇന്ത്യൻ അവസ്ഥയിൽ ഓങ്കാരസർപ്പം ഫണം വിടർത്തുന്നത് ഭയാശങ്കകളോടെ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കരിനാക്കുള്ളവന്റെ പാട്ട്' എന്ന കവിതയിൽ ഇന്നലെകളുടെ തള്ളവിരൽ മുറിച്ചെറിയപ്പെട്ട കീഴാളന്റെ നിസഹായതയിൽ നിന്ന് മേലാളന്റെ നീതിബോധത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയും പുത്തൻ നീതിയുടെ അമ്പ് രൂപപ്പെടുത്താനുള്ള ആഹ്വാനം മുഴക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സവർണ വ്യവസ്ഥാക്രമത്തിൽ ഏകലവ്യന്റെ അമ്പുകൾ വളരാനുള്ള അവസ്ഥ രൂപപ്പെടുന്നു എന്ന തിരിച്ചറിവായി കവിത മാറുന്നു. ദലിതരെ കുട്ടക്കൊല ചെയ്യുന്ന ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളുടെ മണ്ണിൽ തീപ്പന്തമായി മാറുന്ന കവിതയാണ് കെ.സി. കാട്ടാക്കടയുടെ 'കറുത്ത പുലരി'. കറുത്ത മനുഷ്യന്റെ രക്തത്തിനും ചുവപ്പുനിറമാണെന്ന തിരിച്ചറിവിലൂടെ വായനയുടെ പല സാധ്യതകളിലേയ്ക്കും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന കവിതയാണതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. കല്ലട ശശി, സണ്ണി എം. കപിക്കാട്, കവിയൂർ മുരളി, തുടങ്ങിയ കവികൾ കവിതയെ പ്രതിലോമകരമായ വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരെയുള്ള ആയുധമാക്കി മാറ്റുന്നു. ദാരിദ്ര്യത്തെ പ്രമേയമാക്കിയും മറ്റും കീഴാളജനതയുടെ നിലപാടുകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മേലാളന്റെ ദൃഷ്ടിയിലൂടെ രൂപപ്പെട്ട സങ്കല്പങ്ങളെ തകർത്തെറിയുവാൻ ഈ കറുത്ത കവിതകൾ ധൈര്യപ്പെടുന്നു എന്ന് അനിൽകുമാർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

കറുപ്പിന്റെ എല്ലാ സാധ്യതകളെയും തുറന്നിടുകയും ഭാഷയിലും വീക്ഷണത്തിലും കീഴാളരുടെ പരികല്പനകൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത് കവിതയെ

അനുഭവമാക്കി മാറ്റാൻ രാഘവൻ അത്തോളിയുടെ കവിതയ്ക്കു സാധിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മേലാളൻ രൂപപ്പെടുത്തിയ ധാരണകളെ തകർക്കുന്നു. ഒരു പുത്തൻ കാവ്യസങ്കല്പം തന്നെ അദ്ദേഹം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഗോത്രം എന്ന ബോധം കവിതയെ ചില പരികല്പനകളിലേയ്ക്ക് നയിക്കുകയും ആ വികാരം കീഴാളന്റെ ഞരമ്പുകളെ ആവേശഭരിതമാക്കുകയും ചെയ്യും. രൗദ്രമായ ഭാവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന കവി സംസാരിക്കുന്നത് 'വാക്കിന്റെ / ചാവേരിലുക്കിന്റെ/നോവേരിലുണയുടെ' ഭാഷയാണ്. കറുപ്പിന്റെ സൗന്ദര്യം കൊണ്ട് വ്യവസ്ഥാപിത ലാവണ്യശാസ്ത്രനിയമങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും കവിതയെ കരുത്താക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. ദലിതുകളിൽനിന്ന് മലയാളത്തിനു ലഭിച്ച ആധുനിക കവിയെന്ന് കെ.കെ. കൊച്ചു, രാഘവൻ അത്തോളിയെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണെന്നു പറയാം.

അവലോകനം

കാലഘട്ടത്തിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ പ്രചോദിതരാകുമ്പോഴും കീഴാളപക്ഷാഭിമുഖ്യം പുലർത്തുന്ന കവിതകൾ ലഭിച്ചത് പരമ്പരാഗത സൗന്ദര്യസങ്കല്പങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്ന കാവ്യബോധത്തിന്റെ പരിമിതിക്കുള്ളിൽ കവിതയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കവികളിൽ നിന്നാണ്. എന്നാൽ അത്തരം സാമ്പ്രദായിക രചനകളിൽ നിന്ന് കവിതയെ മോചിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ കവികൾ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കീഴാളരുടെ നോവ് ആവിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ കവിതയിൽ പീഡിതരുടെ ഭാഷ രൂപപ്പെടുന്നു. അവരിൽ ചുരുക്കം പേരെങ്കിലും ജനം കൊണ്ട് കീഴാളപാരമ്പര്യത്തിൽ നിലയുറപ്പിക്കുന്നവരാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് പ്രതിരോധത്തിന്റെ കവിതകളായി അവ മാറുന്നത്. മലയാള കവിതയുടെ ഏറ്റവും പ്രകാശപൂർണ്ണമായ മുഖം കീഴാള കവിതകളിൽ കാണാനാവുമെന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

Recap

- ◆ ഷോലക്കാടുകൾ
- ◆ മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ആശ്രയത്വം
- ◆ പ്രകൃതി സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകത
- ◆ പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം
- ◆ പരിസ്ഥിതി ദർശനം
- ◆ കാട് അറിവും അനുഭവവും
- ◆ കാടുകൾ ഭൂമിയുടെ നിലനില്പിന് നിർണായകമാണ്.
- ◆ ചില വനഭൂമികളിൽ മനുഷ്യരുടെ ഇടപെടൽ ഒഴിവാക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്.
- ◆ സുസ്ഥിര വികസനം
- ◆ പ്രകൃതിയോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ കരുതലാണ് ആധാരം
- ◆ എൻ.എ. നസീറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട്
- ◆ കാടും, വനജീവികളും, ഫോട്ടോഗ്രാഫറും
- ◆ ധ്യാനത്തിന്റെ പ്രതീതി

- ◆ മനുഷ്യർ ദൂരം പാലിക്കേണ്ട പാരിസ്ഥിതിക ഇടങ്ങൾ
- ◆ 'കാടിന്റെ നിശ്ചയം'
- ◆ പ്രകൃതിയോടുള്ള സ്നേഹം
- ◆ മനുഷ്യരുടെ ഉത്തരവാദിത്തം
- ◆ അശാസ്ത്രീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ
- ◆ നാഷണൽ പാർക്കുകൾക്ക് പിന്നീട് എന്താണ് സംഭവിച്ചത്
- ◆ പരിസ്ഥിതിബോധവും പരിസ്ഥിതിദർശനവും
- ◆ വന്യജീവികൾ അനുഭവങ്ങൾ
- ◆ ചന്ദനക്കുളുന്മാർ
- ◆ അശാസ്ത്രീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിന്റെ പരിമിതികളും
- ◆ സംഭാഷണ ചരിത്രം
- ◆ കേരളം-സംഭാഷണ ചരിത്രം സങ്കല്പിക്കുന്നു
- ◆ ഭാഷയും ഭാഷണവും
- ◆ സമൂഹവും അധികാരവും
- ◆ ചരിത്രത്തിലെ വിടവുകൾ
- ◆ ഗവേഷണത്തിന്റെ പുതിയ സാധ്യതകൾ
- ◆ നവോത്ഥാനവും സംഭാഷണ ചരിത്രവും
- ◆ ഭാഷയും സമൂഹവും
- ◆ അന്തർജനം- വാക്കും പദവിയും അധികാരവും
- ◆ വാക്കുകളുടെ അധികാരം
- ◆ നിശ്ശബ്ദതയുടെ രാഷ്ട്രീയം
- ◆ നവചരിത്രവാദം
- ◆ മുതലാളിത്തം
- ◆ കീഴാളപക്ഷ കൃതികളുടെ വിശകലനം
- ◆ ജനം കൊണ്ട് കീഴാളരായവരുടെ കൃതികൾ
- ◆ കീഴാളജനതയെ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്ന കൃതികൾ
- ◆ മലയാള കവിതയിലെ കീഴാളമൂലം
- ◆ സാമൂഹിക നവീകരണവും ജാതിനശീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും
- ◆ കെ.പി. കുറുപ്പന്റെ 'ജാതിക്കുമ്മി'
- ◆ ശങ്കരാചാര്യ-ചണ്ഡാല സംവാദം
- ◆ കീഴാളത്വ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം
- ◆ മൂലൂരും സഹോദരൻ അയ്യപ്പനും
- ◆ മൂലധാരണകളെ തകർക്കുന്ന ജാതിവിരുദ്ധതയുടെ ആദ്യകൃതികൾ
- ◆ കുമാരനാശാന്റെ ഹൈന്ദവബോധം
- ◆ 'ദൂരവസ്ഥ', 'ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി' തുടങ്ങിയ കൃതികൾ, ജാതിയെ വിമർശിച്ചെങ്കിലും, ഹൈന്ദവത്വത്തിന് അനുയോജ്യമായ നിലപാടുകൾ കൈക്കൊണ്ടു
- ◆ വള്ളത്തോളിന്റെയും ഉള്ളൂരിന്റെയും കാവ്യവ്യവഹാരം
- ◆ ചങ്ങമ്പുഴയുടെ 'വാഴക്കുല'

- ◆ കീഴാളദൈന്യം മാത്രം വിളിച്ചുകൂട്ടി
- ◆ മേലാളപരിപാലനത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ തുടർന്നു
- ◆ ജിയിലും ഇടശ്ശേരിയിലും
- ◆ വർഗസമരത്തിന്റെ സൂചകങ്ങൾ
- ◆ കീഴാളപ്രതീക്ഷകളെ പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചില്ല
- ◆ വയലാറിന്റെ കൃതികൾ
- ◆ ക്രിസ്തുമതത്തിലെ ജാതീയതയെ വിമർശിച്ച് കീഴാളജനതയുടെ ദുരിതങ്ങൾ മിന്നിത്തെളിയിക്കുന്നു.
- ◆ കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണന്റെ കാവ്യങ്ങൾ
- ◆ ഗോത്രജനതയുടെ ഉന്മൂലനത്തോട് ശക്തമായ പ്രതികരണം പ്രകടിപ്പിച്ചു
- ◆ സച്ചിദാനന്ദന്റെ 'പുലയപ്പാട്ട്'
- ◆ കീഴാളജീവിതത്തിന്റെ താളം കാവ്യവാക്കുകളിൽ ഉയർത്തിക്കാട്ടുന്നു
- ◆ പുനലൂർ ബാലന്റെ രചനകൾ
- ◆ കർമ്മത്തിന്റെയും പീഡനങ്ങളുടെയും ഭാഷയിൽ പ്രതിഷേധം സൃഷ്ടിച്ചു
- ◆ എ. അയ്യപ്പന്റെ 'കരിനാക്കുള്ളവൻ'
- ◆ സമകാലീന സവർണാധിപത്യത്തെ വിമർശിക്കുന്ന ദൃഢമായ എഴുത്ത്
- ◆ കെ.സി. കാട്ടാക്കടയുടെ 'കറുത്ത പുലരി'
- ◆ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെയും ചൂഷണത്തിന്റെയും ഉയർച്ച പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു
- ◆ രാഘവൻ അത്തോളിയുടെ കാവ്യപ്രവർത്തനം
- ◆ കീഴാളസൗന്ദര്യവും സമാന്തരസംസ്കാരവും പുതുവഴികൾ കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നു

Objective Questions

1. കാടും ക്യാമറയും എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആര്?
2. കാട്ടിൽ ഒപ്പം നടന്നവരും കൊഴിഞ്ഞു പോയവരും ആരുടെ രചനയാണ്?
3. പെരുമാറ്റങ്ങൾ എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആര്?
4. ഇന്ദുലേഖ; വായനയുടെ ദിശകൾ എന്ന കൃതിയുടെ എഡിറ്റർ ആരാണ്?
5. കാട്ടാളൻ, കുറത്തി, കിരാതവൃത്തം എന്നിവ ആരുടെ രചനകളാണ് ?
6. ദലിത് കവികളിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിനു ലഭിച്ച ആധുനിക കവിയെന്ന് കെ. കെ. കൊച്ചു വിശേഷിപ്പിച്ചത് ആരെയാണ്?
7. വാഴക്കുല ആരുടെ കവിതയാണ് ?

Answers

1. എൻ. എ. നസീർ
2. എൻ. എ. നസീർ
3. ഇ. പി. രാജഗോപാലൻ
4. ഇ. പി. രാജഗോപാലൻ
5. കടമ്മനിട്ട
6. രാഘവൻ അത്തോളിയെ
7. ചങ്ങമ്പുഴ

Assignments

1. പരിസ്ഥിതിദർശനത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക
2. കാടും അറിയും അനുഭവവും - പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള എൻ.എ. നസീറിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സംഗ്രഹിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
3. കേരളത്തിന് ഒരു സംഭാഷണ ചരിത്രം ആവശ്യമുണ്ടോ? വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുക.
4. കീഴാളരുടെ പീഡനങ്ങൾ മലയാളിയുടെ കാവ്യവ്യവഹാരങ്ങളിൽ കടന്നു വന്നതെങ്ങനെയെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുക
5. ജാതിക്കുമ്മിയുടെ സാമൂഹിക പ്രസക്തിയെന്തെന്ന് കണ്ടെത്തുക.
6. സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ ബ്രാഹ്മണ്യനിരസവും ദൈവനിഷേധവും ഒരു ജനകീയ പ്രസ്ഥാനമാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയാത്തതെന്തുകൊണ്ടെന്ന് പരിശോധിക്കുക.
7. കീഴാളപക്ഷ നിലപാടുകളെ സാധൂകരിക്കുന്ന കവിയാണോ ആശാൻ മാറിയ സാഹചര്യമെന്ത്? വിലയിരുത്തുക.
8. അധഃകൃതത്വത്തെ പ്രതിരോധമാക്കി കടമ്മനിട്ട മാറ്റുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിലയിരുത്തുക.
9. സച്ചിദാനന്ദൻ കീഴാളന്റെ ചെറുത്തുനില്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് നടത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിലയിരുത്തുക
10. ദലിതുകളിൽ നിന്നു മലയാളത്തിനു ലഭിച്ച ആധുനിക കവിയാണോ രാഘവൻ അത്തോളിയെ കാണുന്നതിന്റെ സാംഗത്യമെന്തെന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുക.

Suggested Reading

1. Ramachandra Guha, Speaking with Nature origins of Indian Environmentalism, Fourth Estate, India.
2. Rachal Carson, Silent Spring, Crest Books, Marks Paperback Edition.
3. സണ്ണി എം. കപിക്കാട്, ദലിത് രാഷ്ട്രീയവും മാറുന്ന സാഹചര്യവും, പച്ചക്കുതിര മാസിക, ഒക്ടോബർ ലക്കം, 2024.
4. കെ.കെ. കൊച്ചു, വായനയുടെ ദലിത് പാഠം, പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

Reference

1. എൻ.എ. നസീർ, കാടിനെ ചെന്നു തൊടുമ്പോൾ, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.
2. ഇ.പി. രാജഗോപാലൻ, മിണ്ടാട്ടങ്ങൾ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
3. പ്രദീപൻ പാമ്പിരികുന്ന്, ദലിത് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം, ഡി.സി. ബുക്സ്. കോട്ടയം.
4. കെ.കെ. ബാബുരാജ്, ഇരുട്ടിലെ കണ്ണാടി, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.

BLOCK

UNIT

Learning Outcomes

- ◆ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ കലാജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് അറിവ് നേടുന്നു
- ◆ കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സംഗീതലോകത്തെ പരിചയപ്പെടുന്നു
- ◆ പരിസ്ഥിതി ദർശനത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നു
- ◆ പരിസ്ഥിതി ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരം എന്ന നിലയിൽ ആത്മദംശനം എന്ന കൃതിയെ വിലയിരുത്തുന്നു
- ◆ മൈന ഉമൈബാന്റെ രചനാലോകത്തെ പരിചയപ്പെടുന്നു

Prerequisites

കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ

1914 മാർച്ച് 27-ാം തീയതി കണ്ണൂർ ജില്ലയിൽ ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിൽ ചെറുതാഴം അംശത്തിൽ കുന്ദുവൂരം ദേശത്ത് പുതിയേടത്തു വീട്ടിൽ മാധവിയമ്മയുടേയും കാഞ്ഞിരക്കോട്ടു നാരായണൻ നായരുടേയും മകനായി പിറന്നു. തൃപ്പൂണിത്തുറ ആർ.എൽ.വി. ഫൈൻ ആർട്സ് സ്കൂളിൽ കഥകളി അധ്യാപകനായിരുന്നു കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ. അതിനുശേഷം തിരുവനന്തപുരത്ത് മാർഗിയിലും അധ്യാപകനായിരുന്നു. കൊട്ടാരം കഥകളിനടൻ, മഹാനടൻ, മൈസൂർ മഹാരാജാവിൽ നിന്ന് സ്വർണ്ണമെഡൽ, കൊച്ചി മഹാരാജാവിൽ നിന്ന് വീരശൃംഖല, പത്മശ്രീ ബഹുമതി എന്നിവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കഥകളി കലാകാരനായ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആത്മകഥയാണ് 'എന്റെ ജീവിതം-അരങ്ങിലും അണിയറയിലും' എന്നത്. ശ്രമകരവും പ്രതിജ്ഞാബദ്ധവുമായ ഒരു കലാജീവിതത്തിന്റെ മുന്നേറ്റം കൃഷ്ണൻനായരെന്ന കലാകാരനിൽ കണ്ടെത്താനാവും. അവിശ്വസനീയമായ ആത്മബലത്തിന്റെ ഇതിഹാസ ഗാഥയായി

ഈ കൃതിയെ കാണാവുന്നതാണ്. കേരളത്തിലും പുറത്തും കഥകളിക്ക് വിലാസമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. അഭിനയകലയ്ക്ക് അവിസ്മരണീയമായ മാനം കൊടുത്ത് ആ കലയെ ചൈതന്യധന്യമാക്കിയ കലാകാരനാണ് കൃഷ്ണൻ നായർ. തന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളും ജീവിതസ്പർശിയായ സംഭവങ്ങളും വളരെ വ്യക്തമായി ആത്മകഥയിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അൻപത് അധ്യായങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കൃതിയിലെ എട്ടാമത്തെ അധ്യായമാണ് പാഠഭാഗമായി നൽകിയിരിക്കുന്ന ‘കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ’.

കഥകളി ക്ലബ്ബ് കലാകാരന്മാർക്കുവേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയ അദ്യത്തെ വള്ളത്തോൾ അവാർഡ് ലഭിച്ചത് കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻനായർക്കും കൃഷ്ണൻകുട്ടി പൊതുവാളിനും ഒന്നിച്ചായിരുന്നു.

വി.ടി. മുരളി

മലയാള ചലച്ചിത്ര രംഗത്തെ പിന്നണിഗായകനാണ് വി.ടി. മുരളി. തേൻതുളളി എന്ന ചിത്രത്തിലെ മുരളി പാടിയ ‘ഓത്തുപള്ളീലന് നമ്മൾ പോയിരുന്ന കാലം’ എന്ന ഗാനം വളരെ പ്രശസ്തമാണ്. കവി വി.ടി. കുമാരന്റെയും ശാന്തയുടെയും മകനായി 1955 നവംബർ 18-ന് കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ വടകരയിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. തിരുവനന്തപുരം ശ്രീസ്വാതിതിരുനാൾ സംഗീത കോളേജിൽ നിന്ന് ഗാനഭൂഷണം ബിരുദം നേടിയ അദ്ദേഹം ചലച്ചിത്ര പിന്നണിഗാനരംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പുറമെ ധാരാളം നാടകഗാനങ്ങളും ലളിതഗാനങ്ങളും മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളും നാടൻപാട്ടുകളും പാടിയിട്ടുണ്ട്. ‘രാഗമലയാളം’, ‘സംഗീതത്തിന്റെ കേരളീയ പാഠങ്ങൾ’, ‘തുറന്നു വച്ച സംഗീത ജാലകങ്ങൾ’, ‘കെ. രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം’ തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃതികളാണ്.

മലയാള ഗാനശാഖയുടെ ദീപസ്തംഭമായ രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സ്മരണയ്ക്കു മുന്നിൽ സമർപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥമാണ് വി.ടി. മുരളിയുടെ ‘കെ. രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം’ എന്ന കൃതി. മലയാളിയുടെ സംഗീതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്ത സംഗീതജ്ഞനാണ് കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ. പൊതുവെ, സംഗീത സംവിധായകരെക്കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ വ്യക്തിബന്ധങ്ങളുടെയും കുറിപ്പുകളായി മാറാറുണ്ട്. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ കൃതിയിൽ കാലവും മറ്റ് കലാരൂപങ്ങളുമായുള്ള ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന അന്വേഷണമാണ് ഈ കൃതിയിലൂടെ വി.ടി. മുരളി നടത്തുന്നത്. പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലെ മലയാള സംഗീതത്തിലെ രാഘവത്വം എന്ന ഭാഗമാണ് വിശദപഠനത്തിനായി നൽകിയിരിക്കുന്നത്.

മൈന ഉമ്മൈബാൻ

വിഷചികിത്സാ ഗവേഷകയും എഴുത്തുകാരിയുമാണ് മൈന ഉമ്മൈബാൻ. ജീവിതഗന്ധിയായ കാര്യങ്ങൾ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ വിവരിക്കുന്നതാണ് എഴുത്തുകാരിയുടെ പ്രത്യേകത. ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ വാളറയിലാണ് മൈന ഉമ്മൈബാൻ ജനിച്ചത്. പാരമ്പര്യ വിഷചികിത്സയിൽ നല്ല പരിജ്ഞാനമുണ്ട്. പരിസ്ഥിതി-സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകയാണ്. ആനുകാലികങ്ങളിൽ പരിസ്ഥിതി, സ്ത്രീ, സാമൂഹ്യവിഷയങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനങ്ങളും കഥകളും എഴുതുന്നു. ഏഴു പുസ്തകങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചന്ദനഗ്രാമം, വിഷ ചികിത്സ, ആത്മദംശനം, പെൺനോട്ടങ്ങൾ, കേരളീയ വിഷചികിത്സാ പാരമ്പര്യം, ചുവപ്പുപട്ടയംതേടി, ഒരുത്തി എന്നിവ പ്രധാനപ്പെട്ട രചനകളാണ്. മറയു

രിനെ കേന്ദ്രമാക്കി എഴുതിയ നോവലാണ് 'ചന്ദനഗ്രാമം'. 'ആത്മദംശനവും', 'പെൺ നോട്ടങ്ങളും' ലേഖനസമാഹാരങ്ങളാണ്. 'ചുവപ്പുപ്പട്ടയം തേടി' യാത്രാവിവരണമാണ്. 'ഒരുത്തി' കഥാസമാഹാരമാണ്. പരിസ്ഥിതി ദർശനത്തിൽ ഊന്നി നിൽക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ആത്മദംശനം എന്ന കൃതിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്.

Keywords

കഥകളി - അനുഭവവും ആഖ്യാനവും - ഓർമ്മ - എഴുത്തും ജീവിതവും - രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സംഗീതം - മലയാള സംഗീത പാരമ്പര്യത്തിന്റെ വേറിട്ട വഴി - ആത്മദംശനം-വിഷ ചികിത്സ - പരിസ്ഥിതി ദർശനം

Discussion

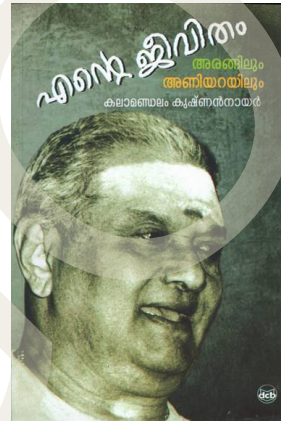
വിശദപഠനം

1. കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ - കലാ മണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ

കഥകളി കലാകാരനായ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആത്മകഥയായ 'എന്റെ ജീവിതം-അരങ്ങിലും അണിയറയിലും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു ഭാഗമാണ് കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ. ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിലുള്ള കഥകളി അഭ്യസനരീതി എപ്രകാരമായിരുന്നു എന്ന് വിശദമായി വിവരിക്കുവാനാണ് 'കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ' എന്ന അധ്യായത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ തലമുറ ഇത്തരം രീതിയെക്കുറിച്ച് പൊതുവെ അജ്ഞരാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസ പലർക്കുമുണ്ടാവും. അതു ബോധ്യപ്പെടുത്താനാണ് തന്റെ ശ്രമമെന്ന് ആമുഖമായി അദ്ദേഹം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പല അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ഒരു കഥകളിക്കാരനായി താൻ വളർന്നതെങ്ങനെയെന്ന് പറയാനുള്ള ശ്രമം അസ്ഥാനത്താവില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി.

മനസ്സുകൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും വളരെയധികം കഷ്ടപ്പെടേണ്ട ഒന്നാണ് കഥകളി

ഭ്യാസം. ഒരു നല്ല കഥകളിക്കാരനാകണമെ

കിൽ പല കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിക്കണം. വളരെയധികം വിഷമമുള്ള ഒന്നാണ് ഉഴിച്ചിൽ. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസത്തെ ഉഴിച്ചിൽ കഴിയുമ്പോൾ മാംസപേശികളും രക്തവും മജ്ജയുമെല്ലാം കഠിനമായ വേദന കൊണ്ട് പുളയും. ദേഹം കൊണ്ടുള്ള ആയാസം കാരണം ഉറങ്ങാൻ തന്നെ പ്രയാസമാകും. കളരി അടിച്ചുവారి തളിച്ച് ശുദ്ധമാക്കണം. ഭക്ഷണക്കുറിയ്ക്ക് നാരായണമന്ത്രം ജപിച്ച് നാലോ അഞ്ചോ മുദ്രകൾ കാണിച്ച് ചെമ്പടതാളം പിടിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് കാണിച്ചുകൊടുക്കണം.

തുടക്കത്തിൽ രണ്ടാം ദിവസം വെളുപ്പിനു അഞ്ച് മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റ് പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾ നടത്തി അഞ്ചരയ്ക്കു കളരിയിൽ ഹാജരാകണം. കച്ചകെട്ടിയതിനുശേഷം 'ചാടൽ' എങ്ങനെയെന്നു കാണിച്ചു തരുന്നു. കുമ്പിടുക, മെയ്യുറപ്പാട്, കാലുസാധകം എന്നിവ തുടർന്നു നടത്തുന്നു. രാത്രി ഒൻപത് മണിവരെ ഇതു നീണ്ടു നിൽക്കും. പിറ്റേന്നു വെളുപ്പിന് ഉഴിച്ചിലാണ്. അതു

കഴിഞ്ഞാൽ കാലും കൈയും വീശുക, കൈ കൊട്ടി ചാടുക, വച്ചിരുത്തുക എന്നീ ചടങ്ങുകൾ നടത്തുന്നു. അതിനുശേഷം തലയിൽ എണ്ണ തേച്ച് കുളിക്കും. കുളി കഴിഞ്ഞ് നെയ്യ് കുട്ടി കഞ്ഞി കുടിക്കും. അതു കഴിഞ്ഞ് കളരിയിൽ ചെന്ന് കണ്ണു സാധകര്യമങ്ങൾ പരിശീലിക്കുക, മുദ്ര കാണിച്ചു പഠിക്കുക, താളം പിടിക്കുക എന്നിവ പരിശീലിക്കും. അതുകഴിഞ്ഞ് ചാട്ടം, മെയ്യുറപ്പാടിന്റെ എണ്ണങ്ങൾ ശീലിക്കൽ, ചവുട്ടിച്ചാടിക്കാണിക്കേണ്ട മുദ്രകൾ എന്നിവ പഠിപ്പിക്കും. ഊണു കഴിഞ്ഞുള്ള ഇടവേളയ്ക്കു ശേഷം രാവിലെ ചെയ്തവ ആവർത്തിക്കണം. ഇത്തരം അഭ്യാസത്തിന് ചൊല്ലിയാട്ടക്രമം എന്നാണ് പറയുന്നത്.

പതിനഞ്ചു ദിവസം കഴിയുമ്പോൾ വെളുപ്പിനു മൂന്നു മണിക്ക് ഉണരണം. ദിനചര്യകൾ കഴിഞ്ഞ് കച്ചകെട്ടി മെഴുക്കിട്ട് അഭ്യാസങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നു. കച്ചകെട്ടാനും മെഴുക്കിടാനും സ്വയം പഠിക്കുന്നു. 'വച്ചിക്കുത്തുക' എന്ന അഭ്യാസം പിന്നീട് കാണിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം 'കുത്തിത്തെയ്യൽ' രണ്ടു കൈയും മുഷിമുദ്ര പിടിച്ച് ഒരു കാലിൽ അരയിൽ കൊണ്ടിരിക്കുക, മറ്റേ കാലിലും അതേപോലെ ഇരിക്കുക തുടങ്ങിയ പലതും പരിശീലിക്കുന്നു. ഇതിലെ പല അഭ്യാസങ്ങളും കളരിപ്പയറ്റിലെ അഭ്യാസക്രമത്തിലുണ്ടെന്ന് കൃഷ്ണൻ നായർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതു നിഷ്ക്കർഷിച്ചു ചെയ്താൽ 'മെയ്യു'ണ്ടാകുമെന്നതിനു തർക്കമില്ല. ഇതിലൂടെ ഒരു കഥകളി നടന്നു വേണ്ടത്ര മെയ്യവഴക്കവും ആംഗ്യഭംഗിയും ലഭിക്കുമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പു നല്കുന്നു.

കാലുസാധകം ചെയ്യുന്നതും വളരെ പ്രയാസമേറിയ അഭ്യാസക്രമമാണ്. പതിഞ്ഞ കാലത്തിൽ തുടങ്ങി, രണ്ടാം കാലം, മൂന്നാം കാലം, നാലാം കാലം ആരോഹണാവരോഹണക്രമത്തിൽ ചവിട്ടണം. ഒരാൾ പതിഞ്ഞ കാലം ചവിട്ടുമ്പോൾ തൊട്ടടുത്ത ആൾ രണ്ടാം കാലവും പിന്നത്തേയാൾ മൂന്നാം കാലവും അടുത്തയാൾ നാലാം കാലവും തുടർന്ന് അവരോഹണമായി നാല്, മൂന്ന്, രണ്ട്, ഒന്ന് എന്ന ക്രമത്തിൽ ചവിട്ടണം. ചവിട്ടുന്ന അവസരത്തിൽ വായ കൊണ്ടു പതിഞ്ഞ കാലത്തിൽ താളം പറയുക, നാലു കാലങ്ങളിൽ ചവിട്ടുക എന്നതാണ് അതിന്റെ

സ്വഭാവം. ഏറെ നിഷ്ക്കർഷയോടെ ചവിട്ടണം. ഓരോ കാലും മുട്ടോളം പൊക്കിച്ചവിട്ടണം. കൈ രണ്ടും കച്ചയുടെ ഉള്ളിൽ തിരുകിപ്പിടിക്കണം. നാലാം കാലം എല്ലാവരും കുടി ഒരുമിച്ച് ചവുട്ടി വായ്ത്താരി ചൊല്ലി അവസാനിപ്പിക്കണം. അതിനുശേഷം ഓരോരുത്തരും ഉഴിച്ചിലിനു പോകണം. മറ്റുള്ളവർ 'ചുഴിപ്പ്' എടുക്കും. പലതരം ചുഴിപ്പുകൾ ചെയ്യുന്നത് കൈയും ദേഹവും കണ്ണും യോജിച്ചു ഭംഗി കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ്. അതിനുശേഷം ഇരട്ടിവട്ടം, ധീവട്ടം, തക്കിട തകി, ധിക്കിടതകി, തോംകിടതകി, തംകിടതകി തുടങ്ങിയ സാധകങ്ങളാണ്. അതിനുശേഷം 'മറിച്ചിൽ' ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം സാധകങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ ഗുരുനാഥൻ നിഷ്ക്കർഷയോടെ അധികം സംസാരിക്കാതെ നോക്കിയിരിക്കും. തെറ്റിയാൽ മുട്ടി കൊണ്ടുള്ള അടി വീണിരിക്കും. ചൊല്ലിയാട്ടത്തിന്റെ ചടങ്ങിൽ എല്ലാ താളത്തിനും നാലു കാലത്തിലും കലാശം എടുക്കണം. ചെമ്പട, ചെമ്പ, അടന്ത, പഞ്ചാരി, മുറിയടന്ത, ത്രിപുട എന്നീ താളങ്ങളിലെല്ലാം നാലു കാലങ്ങളിലും കലാശം എടുക്കണം. വെളുപ്പിനു മൂന്നു മണിമുതൽ രാത്രി പത്തു മണിവരെ അഭ്യാസത്തിനുള്ള സമയമാണ്.

ഗുരുകുല അഭ്യാസനത്തിനിടയിൽ ഓണത്തിനു മാത്രമാണ് അവധിയുള്ളത്. വീട്ടിൽ പോകുമ്പോൾ പത്തു അധികാരി ഓരോരുത്തർക്കും ഒരു മുണ്ടും ഒരു തോർത്തും വീതം തരും. ഓണം കഴിഞ്ഞു വന്നാൽ ഉഴിച്ചിലില്ല. മറ്റെല്ലാ അഭ്യാസക്രമങ്ങളും പതിവുപോലെയുണ്ടാവും. ഓണം കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചു മാസത്തോളം അഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ ഇരുപത്തൊന്നു ദിവസം ചൊല്ലിയാട്ടം. അതു രാത്രിയിലാണ് നടത്താറ്. ഓരോ ദിവസം ഓരോ കഥ ചൊല്ലിയാട്ടം. മുണ്ടുടുത്ത് കച്ചമണികെട്ടി കുട്ടികളെക്കൊണ്ട് എല്ലാ വേഷവും ചൊല്ലിയാടിക്കും. കത്തി, താടി തുടങ്ങി തിരനോക്കുള്ള വേഷങ്ങൾക്ക് തിരനോട്ടം, ഇരുന്നാട്ടം, അലർച്ച എന്നിവയും പരിശീലിപ്പിക്കും. അഭ്യാസത്തിന്റെ അധ്വാനം സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ ചിലർ പഠിത്തം മതിയാക്കാറുണ്ട്. ഒരു കഥകളി നടന്റെ പഠനം ഒരിക്കലും തീരുന്നില്ല എന്ന് കൃഷ്ണൻ നായർ ആത്മകഥയിൽ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. കുട്ടിക്കാലത്ത് വളരെ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഒരു കഥ

കളി കലാകാരനാകണമെന്ന ഇച്ഛാശക്തി ആ ബാലനെ ഏതു കഷ്ടപ്പാടുകളെയും നേരിടാനും തന്റെ ലക്ഷ്യസാധ്യത്തിനായി എന്തു ത്യാഗം ചെയ്യുവാനും സന്നദ്ധനാക്കി.

കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ കോട്ടാളത്തിയുടെ വേഷത്തിൽ

കഥകളിയുടെ അവതരണത്തിൽ പാലി എന്ന ചിട്ടയാണ് അതിന് നിയതമായ നൃത്തഗീതവാദ്യസ്വഭാവം നൽകുന്നത്. നിരന്തരം നടക്കുന്ന അഭ്യസന യത്നത്തിൽ ചിട്ടകൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് വളരെ വലുതാണ്. നിയതമായ ചിട്ടയില്ലാതെ അഭ്യസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. നടൻ ശരീരത്തിൽ കഥകളിയുടെ ശരീരഭാഷ ഉണർത്തിയെടുക്കാനുള്ള അഭ്യാസം അനേകം നാളുകളിലൂടെ നിർവഹിക്കേണ്ടതാണ്.

കഥകളിയിലെ ചിട്ടകൾ രൂപപ്പെടുന്നത് നാടുവാഴിത്ത വ്യവസ്ഥ നിലനിന്ന കാലഘട്ടത്തിലാണ്. ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ആർക്കും തന്നെ അവകാശമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈ സമീപനം ആദരവായും ഭീതിയായും ആശ്രിതത്വമായും അടിമത്ത മനോഭാവമായും ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ചിന്തകളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു. അങ്ങനെയൊരു സാമൂഹിക ഘടനയിലാണ് കഥകളിയുടെ ചിട്ടകൾ ഉരുവമെടുക്കുന്നത്.

കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ചിത്രലേഖ (ബാണയുദ്ധം) (കടപ്പാട് ദി ഹിന്ദു)

അവലോകനം

ജന്മസിദ്ധമായ കലാവാസനയും പുരാണ പരിചയവും ആകാരഭംഗിയും കലാമർമ്മജ്ഞതയുമാകെ മറ്റു കലാകാരന്മാരിൽനിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തനായിരുന്നു കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ. കേരള കലാമണ്ഡലത്തിൽ ചേർന്ന് കഥകളി അഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കുവാനും ഗുരു കുഞ്ചുക്കുറുപ്പ്, പട്ടിക്കാത്തൊടി രാവുണ്ണിമേനോൻ, കവളപ്പാറ നാരായണൻ നായർ തുടങ്ങിയവരുടെ വിദഗ്ദ്ധശിക്ഷണത്തിൽ തന്റെ കലാപ്രതിഭ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചു. പച്ച, കത്തി, കരി, താടി, മിനുക്ക് തുടങ്ങിയ വേഷവിഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം സർവാധിപത്യം സ്ഥാപിച്ച നടനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ദീർഘകാലത്തെ തപസ്യകൊണ്ട് അഭിനയരംഗത്ത് ഉന്നത സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ച അദ്ദേഹം താൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന വേഷങ്ങൾക്ക് പുതിയ മാനങ്ങൾ നൽകുകയും ഓരോ വേഷത്തിന്റെയും അവതരണത്തിൽ സ്വന്തമായ ശൈലി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ദാരിദ്ര്യവും ക്ലേശവുമെല്ലാം സഹിച്ചുകൊണ്ട് കഥകളിയെന്ന കലയ്ക്കുവേണ്ടി കളരിയിൽ നേരിട്ട അനുഭവങ്ങളാണ് ആത്മകഥയിലെ ഈ അധ്യായത്തിൽ അദ്ദേഹം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിശദപഠനം

2.കെ. രാഘവൻ

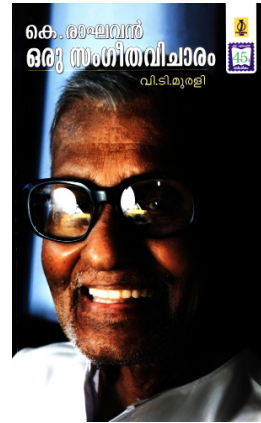
ഒരു സംഗീതവിചാരം: മലയാള സംഗീതത്തിലെ രാഘവത്വം - വി.ടി. മുരളി

വി.ടി. മുരളി

മലയാള സംഗീത ലോകത്ത് രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സ്ഥാനമെന്തായിരുന്നു എന്ന് കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമമാണ് കെ. രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം എന്ന കൃതി. സംഗീതത്തെ വാക്കുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചും ആസ്വാദനത്തിന്റെ ഒരു തലം സൃഷ്ടിച്ചുമാണ് കൃതിയുടെ രചന നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുതുതലമുറ രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീത പ്രതിഭയെ എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്ന അന്വേഷണവും രചയിതാവ് നടത്തുന്നു. ഓർമകൾ, പഠനങ്ങൾ എന്ന് രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചുകൊണ്ടാണ് വി.ടി. മുരളി പഠനം നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഓർമകൾ എന്ന ഒന്നാം ഭാഗത്ത് എഴുത്തുകാരായ എം.ടി. വാസുദേവൻ നായർ, ഒ.എൻ.വി. കുറുപ്പ്, ഗാനരചയിതാക്കളായ ശ്രീകുമാരൻ തമ്പി, യുസഫലി കേച്ചേരി, പാട്ടുകാരായ ഉദയ ഭാനു തുടങ്ങിയവരുടെ ഓർമകളിലൂടെ കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീതജ്ഞനെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പഠനങ്ങൾ എന്ന രണ്ടാം ഭാഗത്ത് സംഗീതനിരൂപകരും സാഹിത്യ നിരൂപകരും സംഗീതജ്ഞരും കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന പ്രതിഭാശാലിയെ വീക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഫോക്ലോർ രംഗത്ത് പ്രമുഖനായ എ.കെ. നമ്പ്യാരും, രവിമേനോനും ആലങ്കോട് ലീലാകൃഷ്ണനും കരിവെള്ളൂർ മുരളിയും രമേശ് ഗോപാലകൃഷ്ണനും സജയ് കെ.വി. യും വി.ടി. മുരളിയുമെല്ലാം കെ. രാഘവൻ എന്ന സംഗീതജ്ഞനെ വ്യത്യസ്തകോണിലൂടെ വിലയിരുത്തുന്നു. ഈ പഠനഗ്രന്ഥത്തിലെ അവസാന അധ്യായമാണ് 'മലയാള സംഗീതത്തിലെ രാഘവത്വം' എന്ന വി.ടി. മുരളിയുടെ ലേഖനം.

സംഗീതജ്ഞനായ രാഘവൻ മാസ്റ്ററെ കുറിച്ചുള്ള പഠനം സംഗീതത്തിൽ നിന്ന്

സാഹിത്യത്തിലേയ്ക്കു എത്തിച്ചേരുന്നു എന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലേഖനം ആരംഭിക്കുന്നത്. കെ. രാഘവന്റെ സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ നാടൻപാട്ടിലേയ്ക്കാണ് എല്ലാവരും കടന്നുചെല്ലുന്നത്. എന്നാൽ നാടൻ സംഗീതത്തി

ലെ ഈണങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, സ്വരസഞ്ചാരങ്ങളെപ്പറ്റിയോ, അതിലെ ആലാപനസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചോ ഉള്ള ഗൗരവപഠനങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചാണ് വി.ടി. മുരളി പഠനം നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഫോക്ലോറിസ്റ്റുകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന അക്കാദമിക് പണ്ഡിതന്മാർ പലപ്പോഴും കലയുടെ സൗന്ദര്യാത്മകതയെ ഒഴിവാക്കുവാൻ നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ എഴുത്തുകാരൻ വിമർശിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ സംഗീതജ്ഞൻ നാടൻപാട്ടിലെ സംഗീതത്തെ മേച്ചുമായി കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്തരം പൂർവധാരണകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ കലാമണ്ഡലം ഹൈദരാലിയുടെ ആത്മകഥയിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ എഴുത്തുകാരൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഹൈദരാലി കഥകളി അരങ്ങത്തു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന കൃഷ്ണൻകുട്ടിപ്പൊതുവാൾ എന്ന കഥകളി സംഗീതജ്ഞൻ 'ഇതു കായലരികത്തല്ല' എന്ന് പറഞ്ഞത് വിപരീതാർത്ഥത്തിലല്ല എന്നും സംഗീതത്തെ ലളിതമാക്കിയതോ, മുസ്ലീം ആയ ഹൈദരാലി പാടിയാൽ കഥകളി സംഗീതമാകില്ല എന്ന പൂർവധാരണയോ ആകാം ഇത്തരമൊരു പരാമർശം നടത്താൻ കൃഷ്ണൻ കുട്ടിപ്പൊതുവാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്നും വിലയിരുത്തുന്നു. എന്നാൽ ലേഖകൻ ഈയൊരു പരാമർശത്തെ മറ്റൊരു തലത്തിൽ കാണുവാനാണ് താല്പര്യപ്പെട്ടത്. 'കായലരികത്ത്' എന്ന ഗാനം ഒരു ശാസ്ത്രീയസംഗീത കലാകാരനെപ്പോലും അത്യധികം താല്പര്യത്തോടെ

കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ

മലയാളചലച്ചിത്രസംഗീതരംഗത്തെ പ്രശസ്തനായ സംഗീതസംവിധായകനായിരുന്നു കെ. രാഘവൻ. 1914 ഡിസംബർ 2-ന് കണ്ണൂർ ജില്ലയിലെ തലശ്ശേരിയിൽ തലായി എന്ന സ്ഥലത്ത് ജനിച്ചു. നാട്ടിലെ പ്രമുഖ സംഗീതജ്ഞനായിരുന്ന പി. എസ്. നാരായണയ്യരുടെ കീഴിൽ ശാസ്ത്രീയസംഗീതം അഭ്യസിച്ചു. സംഗീതപഠനത്തിനു ശേഷം ആകാശവാണിയിൽ സംഗീതവിഭാഗത്തിൽ ജീവനക്കാരനായി. ആകാശവാണിയുടെ മദിരാശി, ദില്ലി, കോഴിക്കോട് നിലയങ്ങളിൽ ജോലിചെയ്തു. അദ്ദേഹം അമ്പതിലേറെ സിനിമകൾക്കും എണ്ണമറ്റ നാടകങ്ങൾക്കും സംഗീതസംവിധാനം നിർവഹിച്ചു. 'നിർമാല്യ'ത്തിന്റെ സംഗീതസംവിധാനത്തിന് 1973-ലും 'പൂജയ്ക്കെടുക്കാത്ത പൂക്കൾ' എന്ന സിനിമയുടെ സംഗീത സംവിധാനത്തിന് 1977-ലും ഗവൺമെന്റിന്റെ പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

പ്രശസ്തമായ ഗാനങ്ങൾ

കായലരികത്ത് വലയെറിഞ്ഞപ്പോൾ, എല്ലാരും ചൊല്ലൂണ്, എങ്ങനെ നീ മറക്കും, കൂയിലിനെ തേടി (നീലക്കുയിൽ), പണ്ടു പണ്ടു പണ്ടു നിന്നെ, നാഴിയുരിപ്പാലുകൊണ്ട്, പൂമുറ്റത്തൊരു മുല്ല (രാരിച്ചൻ എന്ന പൗരൻ), തുമ്പീ തുമ്പീ വാ വാ (കൂടപ്പിറപ്പ്), കാത്തുസൂക്ഷിച്ചൊരു കസ്തൂരിമാമ്പഴം, വെളുത്ത പെണ്ണേ (നായരു പിടിച്ച പുലിവാൽ), അന്നു നിന്നെ കണ്ടതിൽ പിന്നെ (ഉണ്ണിയാർച്ച), ഉണരുണരു ഉണ്ണിപ്പുവേ, കൊന്നപ്പുവേ, മധുരപ്പതിനേഴുകാരി (അമ്മയെ കാണാൻ), ആകാശത്തിലെ കുരുവികൾ, കിളിവാതിലിൽ മുട്ടിവിളിച്ചത് (റെബേക്ക), പതിവായി പൗർണ്ണമി തോറും, ഭാരതമെന്നാൽ പാരിൻ നടുവിൽ, കിഴക്കുദിക്കിലെ ചെന്തെങ്ങിൻ (ആദ്യകിരണങ്ങൾ), കാനനച്ചായയിൽ ആടു മേയ്ക്കാൻ, വെള്ളിനക്ഷത്രമേ നിന്നെ നോക്കി (രമണൻ), സഖാക്കളേ മുന്നോട്ട് (പുന്നപ്ര വയലാർ), മാനത്തെ കായലിൽ, കരിമുക്കിൽ കാട്ടിലെ (കള്ളിച്ചെല്ലമ്മ), അമ്പലപ്പുഴ വേല കണ്ടു, ഉത്രട്ടാതിയിൽ (കാക്കത്തമ്പുരാട്ടി), തിരുവേഗപ്പുറയുള്ള, പൂർണ്ണേന്ദുമുഖിയോട് (കുരുക്ഷേത്രം), നാളി കേരത്തിന്റെ നാട്ടിൽ, പാർവണേന്ദുവിൻ (തുറക്കാത്ത വാതിൽ), ഏകാന്തപഥികൻ ഞാൻ, വീണക്കമ്പി തകർന്നാലെന്തേ, ആറ്റിനക്കരയെക്കരെ (ഉമ്മാച്ചു), ശ്രീ മഹാദേവൻ തന്റെ (നിർമ്മാല്യം), ഹൃദയത്തിൻ രോമാഞ്ചം (ഉത്തരായനം), നിലാവിന്റെ പൂങ്കാവിൽ (ശ്രീകൃഷ്ണപ്പരുത്ത്), താമരപ്പൂങ്കാവനത്തിൽ (ബാല്യകാലസഖി), പാമ്പുകൾക്ക് മാളമുണ്ട്, തലയ്ക്കുമീതെ ശൂന്യാകാശം (അശ്വമേധം) തുടങ്ങിയവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തമായ ഗാനങ്ങളാണ്.

പത്മശ്രീ (2010) അവാർഡ്, ജെ.സി. ഡാനിയേൽ പുരസ്കാരം (1997), മികച്ച സംഗീതസംവിധായകനുള്ള കേരളസംസ്ഥാന ചലച്ചിത്രപുരസ്കാരം (1973, 1977 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ), സ്വരലയ യേശുദാസ് അവാർഡ് (2007), എം. ജി. രാധാകൃഷ്ണൻ പുരസ്കാരം, കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി ഫെല്ലോഷിപ്പ്, കേരള ഫിലിം ക്രിട്ടിക്സ് അസോസിയേഷൻ അവാർഡ്, കേരളസംസ്ഥാന നാടക അവാർഡ് (1986) കെ.പി.എ.സി.യുടെ പാഞ്ചാലി എന്ന നാടകത്തിന്റെ സംഗീതസംവിധാനം നിർവഹിച്ചതിന് ഖത്തർ ഐ.സി.ആർ.സി.യുടെ കെ. ബാബുരാജ് അവാർഡ് തുടങ്ങി നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കേൾക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച ഘടകം ആ പാട്ട് കേൾക്കുന്നതിലെയും പാടുന്നതിലെയും ലാളിത്യമാണ്. എന്നാൽ ചിലർ ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽ മാത്രം ഊന്നാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സൗന്ദര്യം തിരിച്ചറിയുന്നതിനു അത് തടസമായി നിൽക്കുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുടിയാണ് എഴുത്തുകാരൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്.

രാഘവൻ മാസ്റ്റർ സംഗീതം ചെയ്ത് ആലപിച്ച ഗാനമാപ്പിളപ്പാട്ടുകളിൽ പുതിയൊരിശൽ തന്നെയാണെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ മാപ്പിളപ്പാട്ടു കലാകാരന്മാരോ പഠിതാക്കളോ അതിനെക്കുറിച്ച് മൗനദീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സംഗീതജ്ഞരാവട്ടെ, ശാസ്ത്രീയസംഗീതത്തെക്കാൾ മഹത്തരമായി ലോകത്തിലൊന്നും തന്നെയില്ല എന്ന അഭിപ്രായക്കാരുമാണ്. ഈ രണ്ടു മൗലികവാദങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കിയാൽ മാത്രമേ കലയ്ക്കു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ അക്കാദമികപണ്ഡിതന്മാർ അല്ലെങ്കിലും കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കരെപ്പോലെയും പി.കെ. ശിവശങ്കരപ്പിള്ളയെപ്പോലെയും ഉള്ളവർ ഈ സത്യം മനസ്സിലാക്കാൻ തയ്യാറായി. മലയാള സംഗീതത്തെ പോഷിപ്പിക്കുവാൻ രാഘവൻ മാസ്റ്റർക്ക് സാധിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയാണ് തുടർന്ന് വി.ടി. മുരളി.

വ്യാകരണശുദ്ധിയുള്ള ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന തലത്തിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും മണ്ണിന്റെ മണമുറുന്ന സാധാരണ പാട്ടിനെ മാനിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. വ്യാകരണ ശുദ്ധിയുള്ള ശാസ്ത്രീയസംഗീതത്തോടൊപ്പം വ്യാകരണ ശുദ്ധതയില്ലാത്ത നാടൻപാട്ടുകൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കുവാനും ആലപിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു എന്നത് വലിയൊരു നേട്ടം തന്നെയാണ്. കേരളത്തിലുടനീളം സംഗീതക്കച്ചേരികൾ നടത്തിയപ്പോഴും കച്ചേരികളുടെ അവസാനം ജനങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ 'കായലരികത്ത്' എന്ന ഗാനവും അദ്ദേഹം പാടിയിരുന്നു. തൃശൂരിലെ ഒരു നാടകസമിതിക്കുവേണ്ടി നാടകത്തിലെ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ കൃഷ്ണസ്തുതി കീർത്തനം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ പുരന്ദരദാസരുടെ ഒരു കൃതി ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില സംശയങ്ങൾ ചേർത്തല

ഗോപാലൻ നായരെപ്പോലെയുള്ള സംഗീതജ്ഞരോട് ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങൾ ലേഖകൻ പരാമർശിക്കുന്നു. പല സിനിമകളിലും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ പ്രയോഗങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രാഘവൻ മാസ്റ്ററിലെ ശാസ്ത്രീയ സംഗീത കാരനെ തിരിച്ചറിയാനുകുന്ന നിരവധി ഗാനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു മലയാള സിനിമാഗാനശാഖയ്ക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

കെ. രാഘവൻ എന്ന സംഗീതജ്ഞന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഘടകങ്ങളിൽ ഒന്ന്, നാടൻതുടിപ്പുകളെയും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തെയും സമന്വയിപ്പിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കാട്ടിയ വൈഭവമാണെന്ന് ലേഖകൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. അതിനെ രണ്ടിനെയും ആവാഹിച്ച് പുതിയൊരു സംഗീതശില്പം അദ്ദേഹം മലയാളികൾക്കു നൽകുകയായിരുന്നു. കെ. രാഘവൻ എന്ന സംഗീതജ്ഞനിലെ ലളിത സംഗീതജ്ഞനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നത് പി. ഭാസ്കരനാണ്. നാടൻപാട്ടിനും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിനും മധ്യേ നിൽക്കുന്ന സംഗീതം പകർന്നു നൽകാൻ അവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും കഴിഞ്ഞു. ആകാശവാണിപോലുള്ള മാധ്യമങ്ങളിലെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പ്രക്ഷേപണമാണ് പല ഗാനങ്ങളുടെയും പ്രശസ്തിക്കു പിന്നിൽ. അത്തരം പ്രശസ്ത ഗാനങ്ങളെക്കാൾ രചനയിലും സംവിധാനത്തിലും ആലാപനത്തിലും ഉൾക്കണമുള്ള ധാരാളം ഗാനങ്ങൾ മലയാളികൾ കേൾക്കാതെ പോയെന്ന് വി.ടി. മുരളി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കഥാസന്ദർഭവുമായും കഥാപാത്രത്തിന്റെ സംസ്കാരവുമായും കോർത്തിണക്കി സംഗീതത്തെ പ്രയോഗസാധ്യമാക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന അത്തരം ഗാനങ്ങൾ പലതും കേൾക്കാൻ മലയാളിക്ക് ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല എന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

കായലരികത്ത് എന്ന ഗാനം രാഘവൻ മാസ്റ്റർ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദമാക്കുന്ന ലേഖകൻ, കാകളി നിഷാദത്തിന്റെയും ചതുശ്രുതി ഋഷഭത്തിന്റെയും മാത്രം പ്രയോഗത്തിലൂടെ ഗാന്ധാരത്തിന്റെ മൃദു സ്വർഗത്തിലൂടെയാണ് അതു സാധിക്കുന്നതെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. മാപ്പിളപ്പാട്ടുക

ഈ അനുഭൂതി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ സ്വരങ്ങൾ സ്ഥാനം മാറ്റിയാൽ മന്ത്രോച്ചാരണത്തിന്റെ സംഗീതമായി മാറുന്നു. സ്വരസ്ഥാനങ്ങളിൽ വരുത്തുന്ന ഈ മാറ്റം സാംസ്കാരികമായ വ്യത്യാസത്തെക്കുടിയാണ് വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്. രാഗങ്ങൾ എന്നതിലുപരി, സംഗീതജ്ഞൻ മനസിൽ എവിടെയോ സ്വർഗ്ഗീയ കടന്നുപോവുകയും സ്ഥാനം പിടിക്കുകയും ചെയ്ത ചില നാദരംഗങ്ങൾ പുനഃസൃഷ്ടിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ഇതു സാധ്യമാകുന്നത്. ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിലെമ്പോലെ ഗാനങ്ങൾ പാടുന്നതിലും നിരവധി ക്ലേശങ്ങളുണ്ട്. ചില ഗാനങ്ങൾ സംഗീത സംവിധായകർ തന്നെ പാടുന്നത്, അവർ ഉദ്ദേശിച്ച വികാരം, പ്രസിദ്ധ ഗായകരുടെ ശബ്ദത്തിലൂടെയും ആലാപനശൈലിയിലൂടെയും പുറത്തുവന്നാൽ ശരിയാകില്ല എന്ന വിശ്വാസം കൊണ്ടാണ്. 'പൊട്ടിത്തകർന്ന കിനാവന്റെ', 'കണ്ണുനീർത്തുള്ളിയെ', 'ഹൃദയവാഹിനി', 'കായലരികത്ത്' തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ ബാബുരാജും എം.എസ്. വിശ്വനാഥനും രാഘവൻ മാസ്റ്ററും പാടിയതിന്റെ പിന്നിൽ ഈയൊരംശം കാണാമെന്ന് വി.ടി. മുരളി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

'കടമ്പ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ ഗാനമായ 'അപ്പോഴും പറഞ്ഞില്ലേ' എന്ന ഗാനം പണ്ടു മുതലേ വടക്കേ മലബാറിൽ പ്രശസ്തിയാർജിച്ച ഗാനമായിരുന്നു. ഒരു റഷ്യൻ സാംസ്കാരിക സംഘത്തിനു കോഴിക്കോട്ട് നൽകിയ സ്വീകരണത്തിൽ രാഘവൻ മാസ്റ്റർ തിരക്കോടിയനുമായി ആലോചിച്ച് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഗാനമാണത്. പഴയ ഒരു നാടൻ പാട്ടിന്റെ രണ്ടു വരികൾക്കു ശേഷം തിരക്കോടിയാർ എഴുതിച്ചേർത്തതാണ് ബാക്കി വരികൾ. സരിഗപ എന്നീ നാലു സ്വരങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പഞ്ചമത്തിന്റെ പ്രയോഗം ഒരു സ്വർഗ്ഗം മാത്രമായി നിർത്തിയിരിക്കുന്നു. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ ചില ഗാനങ്ങൾ ആലപിക്കുമ്പോൾ അതു ഫോക് ആയും മറ്റുള്ളവർ പാടുമ്പോൾ ക്ലാസിക്കൽ ആയും മാറുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. അവ തമ്മിലുള്ള അതിർവരമ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണ എന്നതിലുപരി അതിന്റെ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ഠത്തിൽ കൊണ്ടുവരാനുള്ള ശിക്ഷണംകൂടി ഗായകർക്കുണ്ടാവണം. പൂർവാർജിതമായ സംസ്കാരം ആലാപനത്തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുവാൻ എല്ലാവർക്കും കഴിയുകയില്ല.

രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സംഗീതത്തിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതത്തിന്റെ മെലഡിയും, കർണാടക സംഗീതത്തിന്റെ ഗമകങ്ങളും, നാടൻ സംഗീതത്തിന്റെ ആർജവവും ഉണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ലേഖകൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. സംഗീതമെന്നത് ഭക്തിസംഗീതം മാത്രമാണെന്ന ധാരണ തിരുത്തിക്കുറിക്കുവാനും ലളിത സംഗീതത്തെ ക്ലാസിക്കൽ സംഗീതത്തിന്റെയും നാടൻ സംഗീതത്തിന്റെയും മധ്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനും മുന്നോട്ടു വന്നു എന്നത് കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീതജ്ഞൻ ചെയ്ത ചരിത്രപരമായ ദൗത്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു.

കടലിന്റെ സംഗീതം മലയാളിക്ക് കിട്ടിയത് ബംഗാളിയായ സലീൻ ചൗധരിയിൽ നിന്നാണെങ്കിലും ബാല്യ കൗമാരകാലം മുഴുവൻ കടലിന്റെ എല്ലാ വികാരങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിച്ച രാഘവൻ മാസ്റ്ററിൽ നിന്നായിരുന്നു അത് കിട്ടേണ്ടിയിരുന്നതെന്നും വി.ടി. മുരളി ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഒ.എൻ.വി. രചിച്ച, കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ 'സാഗരമേ നിനക്കെത്ര ഭാവം? ശാന്തം, അശാന്തം, രൗദ്രം, താന്തം, തരളഹൃദന്തം' എന്ന ഗാനത്തിൽ തിരമാലകളുടെ താളമാണ് ഭാവങ്ങൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം കല്പിച്ചത്. പാട്ടിൽ ഓരോ വാക്കും ഭാവസാന്ദ്രമാക്കാൻ കഴിയും എന്ന പാഠം കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന ഗാനപ്രപഞ്ചത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചാൽ നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചുടുംചുരും അനുഭവിക്കുവാനാവും. പലപ്പോഴും ഗായകന്റെ ശബ്ദത്തിനപ്പുറമുള്ള ലോകത്തേയ്ക്കു നമ്മളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അദ്ദേഹം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഗാനത്തിനു കഴിയുന്നു. ഒരു ഗാനത്തിന്റെ കേൾവിയിൽ ഗായകൻ പ്രാധാന്യം നൽകിയപ്പോൾ നമുക്കു നഷ്ടമായത് യഥാർത്ഥ ആസ്വാദനശീലമാണ്. ഗായകന്റെ ശൈലിയിലേയ്ക്കു സംഗീതം മാറ്റപ്പെടുമ്പോൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നത് ആ ഗാനമുൾക്കൊള്ളുന്ന സംസ്കാരമാണ്.

രാഘവൻ മാസ്റ്റർ ഗാനങ്ങൾ പാടുന്ന നിമിഷം വളരെ വ്യക്തമായി 'സംഗതികൾ' അവതരിപ്പിക്കും. നാടൻ സംഗീതം പോലും ശുദ്ധമാക്കി അദ്ദേഹം മാറ്റാം. ഓരോ അംശവും സ്വപ്നവും സൂക്ഷ്മവും

മായിരിക്കും. മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ എന്ന മേഖലയ്ക്ക് സവിശേഷമായ പരിഗണന അദ്ദേഹം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളെ ചില ശാസ്ത്രജ്ഞർ വിമർശിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ലേഖകൻ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. കവി, കഴുത്ത്, വാൽക്കമ്പി, വാലിന്മേൽ കമ്പി എന്നീ സാങ്കേതികതകൾ മുന്നോട്ടുവെച്ചാണ് അതിനെ അവർ വിലയിരുത്തുന്നത്. അതിലെ സാഹിത്യത്തേക്കാൾ സംഗീതത്തിലെ മാപ്പിള അന്തരീക്ഷമാണ് പ്രധാനമെന്ന എം. എൻ. കാരശ്ശേരിയുടെ അഭിപ്രായം ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

സാഹിത്യനിയമങ്ങൾ പാലിച്ച പല പാട്ടുകളെക്കാൾ മാപ്പിള അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഈണം കൊടുത്ത പല പാട്ടുകളും അതിലെ ഈണത്തിന്റെ സവിശേഷതകൊണ്ടു മാത്രം ശ്രദ്ധേയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. മാപ്പിളപ്പാട്ടിന്റെ അടിസ്ഥാന ഈണത്തിൽ നിന്നു പുതിയ ഈണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ തലശ്ശേരിയിലെയും മറ്റും മുസ്ലീം കുടുംബങ്ങളിലെ കല്യാണങ്ങളിലെ ഖവാലി ഗായകരുടെ കച്ചേരികളും ആകാശവാണിയിലെ എസ്. എം. കോയ എന്ന പ്രശസ്ത ഗായകന്റെ പാട്ടും കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് രാഘവൻ മാസ്റ്റർ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിരഹവും ദുഃഖവും തമാശയും ഭക്തിയുമെല്ലാം ഗാനങ്ങളായി മാറ്റിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയൊപ്പുണ്ടെന്നു കാണാം.

മെഹബൂബ് എന്ന കലാകാരന്റെ പ്രതിഭ തിരിച്ചറിയുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതും രാഘവൻ മാസ്റ്ററാണ്. പല ശാസ്ത്രീയ സംഗീതജ്ഞരെയും കൊണ്ട് പാടിയിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും പ്രിയം മെഹബൂബ് തന്നെയായിരുന്നു. സലീൽ ചൗധരിയെപ്പോലുള്ള പ്രശസ്തരായവർപോലും നീലക്കുയിലിലെ 'ജിഞ്ചക്കന്താരോ' എന്ന ഗാനത്തിന്റെ മൗലികതയെയും അതിലെ ഫോക് അംഗത്തിന്റെ നിറവിനെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞതും വി. ടി. മുരളി എടുത്തു പറയുന്നു. കലാകാരന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും അവരുടെ കഴിവുകളെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവാനും മുള്ള ഒരു കലാകാരന്റെ അസാധാരണ വൈഭവം കെ. രാഘവന്റെ പ്രത്യേകതയാണെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുന്നു.

നാടകത്തിൽ നിന്നു സിനിമാരംഗത്തേയ്ക്കുവന്ന നിരവധി സംഗീതജ്ഞരുണ്ട്. ആരംഗത്ത് വലിയ പ്രവർത്തനപരിചയം ഇല്ലെങ്കിലും അശ്വമേധത്തിലെ 'പാമ്പുകൾക്കു മാളമുണ്ട്', 'തലയ്ക്കു മീതേ' തുടങ്ങിയ ഗാനങ്ങൾ ആ ശാഖയിൽ എത്രമാത്രം പ്രാഗല്ഭ്യം ഉണ്ടെന്നതിന് തെളിവാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. സംഗീതനാടകങ്ങളോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ മികവ് കെ.പി.എ.സി. യുടെ ഇരുപതിലേറെ നാടകങ്ങൾക്ക് സംഗീതസംവിധാനം നിർവഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാപ്തനാക്കി. കോഴിക്കോട് ആകാശവാണിയിലെ പ്രവർത്തനവും ഉറുബുമായി ചേർന്ന് ഉപകരണസംഗീതം ഉപയോഗിച്ച് ശാകുന്തളം കഥ അവതരിപ്പിച്ചതും കടലിന്റെ മുഴുവൻ വികാരവും ചേർത്തിണക്കി ദ്വീപുകാർക്കുവേണ്ടി മഹത്ഭാഷയിലെ ഗാനങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതും മറ്റും ജി. ഭാർഗവൻ പിള്ളയെപ്പോലുള്ള എഴുത്തുകാർ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ട്.

സാഹിത്യവും സംഗീതവും തമ്മിലുള്ള പൊരുത്തത്തെക്കുറിച്ച് നല്ല ധാരണ നിലനിർത്തിയതിനാൽ ഓരോ വാക്കിനെയും സംഗീതമാക്കി മാറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. സംഗീതത്തെ ഓരോ തലങ്ങളിലും സ്വീകരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്നതിനെക്കുറിച്ച് നല്ല ബോധ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കലാകാരൻ വിഭിന്നനാകുന്നത് മറ്റു കലാകാരന്മാരെ ആരംഗത്തേയ്ക്ക് ഉയർത്തിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിലും കൂടിയാണ്. ഉദയഭാനു എന്ന ഗായകനെയും ചിദംബരനാഥൻ എന്ന വയലിനിസ്റ്റിനെയും ആരംഗത്തേയ്ക്കുകൊണ്ടു വരുവാൻ കാണിച്ച ആർജ്ജവം അഭിനന്ദനീയം തന്നെയാണ്. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ ശ്രദ്ധേയമായ പല പാട്ടുകളും ലേഖകൻ എടുത്തു പറയുന്നു. നാടൻപാട്ടിന്റെ ശക്തിയും ക്ലാസിക്കൽ സംഗീതത്തിന്റെ വ്യാകരണവും മലയാളിത്തവുമെല്ലാം തന്റെ പാട്ടിൽ ഇണക്കിച്ചേർത്ത കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീതജ്ഞൻ മലയാളത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യം തന്നെയാണെന്ന് വി.ടി. മുരളി സമർത്ഥിക്കുന്നു.

അവലോകനം

ഒരു നാടിന്റെ സംസ്കാരവും സംഗീതവും സമന്വയിപ്പിച്ച ഒരപൂർവ്വ സംഗീതജ്ഞ

നായിരുന്നു കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ. ഒരേ സമയം ശാസ്ത്രീയസംഗീതവും നാടൻ സംഗീതവും മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളും നാടകഗാനങ്ങളും എല്ലാം ഉൾക്കൊണ്ട ഒരു ഗാനപ്രപഞ്ചം തന്നെയാണ് കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീതജ്ഞന്റെ സംഭാവന. മലയാള സംഗീതത്തെ ജനകീയമാക്കിയും നാടോടി ഈണങ്ങൾ കൊണ്ട് മലയാളികളുടെ ഉള്ളുണർത്തി ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങളുടെ നാട്ടുവഴി വെട്ടിത്തുറക്കുകയും ചെയ്ത രാഘവ സംഗീതത്തിന് ആദരം അർപ്പിക്കുന്ന വി.ടി. മുരളിയുടെ ഈ കൃതി സംഗീതകലയുടെ കാലചരിത്രം കൂടി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

വിശദപഠനം

3. ആത്മദാശനം-മൈന ഉമ്മൈബാൻ

പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖന സമാഹാരമാണ് ആത്മദാശനം എന്ന കൃതി. നമ്മുടെ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് വ്യതിചലനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തിലൂടെയാണ്

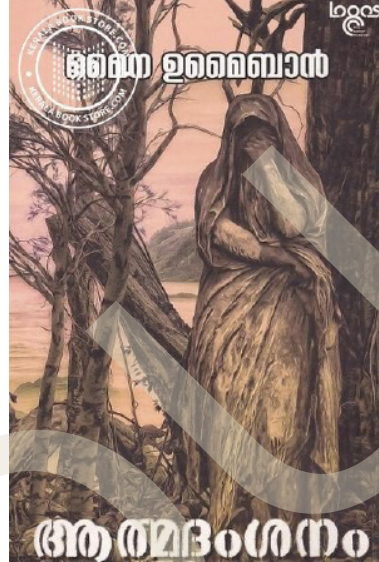

മൈന ഉമ്മൈബാൻ

നാം കടന്നുപോകുന്നത്. ആഗോളതാപനം അതിന്റെ രൂക്ഷതയിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും കൃഷിയുടെയും വിഷ് ചികിത്സയുടെയും നാട്ടറിവുകൾ പകർന്നു തരികയും ചെയ്യുന്ന പരിസ്ഥിതി ലേഖനങ്ങളാണ് ആത്മദാശനം എന്ന പുസ്തകത്തിലുള്ളത്. ഇവയെല്ലാം മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചവയാണ്.

നീലഗിരിയിലെ കുന്നിൽചെരിവിലൂടെ നടക്കുമ്പോൾ കാണപ്പെട്ട പാമ്പിൻപടങ്ങൾ എഴുത്തുകാരിയുടെ മനസിനെ ബാല്യകാലത്തിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. ചെറുപ്പത്തിൽ കണ്ട പാമ്പിൻ പടങ്ങൾ, അവയ്ക്കുള്ളിലെ പാമ്പുകൾക്ക് എന്ത് സംഭവിച്ചു എന്നറിയാനുള്ള ജിജ്ഞാസ. കുറച്ചുകൂടി വളർന്നതിനുശേഷമാണ് സർപ്പങ്ങൾ വർഷത്തിൽ മൂന്ന് പ്രാവശ്യം പടം പൊഴിക്കുമെന്നും പൊഴിയാറാകുമ്പോൾ മന്ദമാരായിരിക്കും എന്നും അറിഞ്ഞത്. മൂന്നാംക്ലാസിൽ പഠി

ക്കുമ്പോഴാണ് സഹപാഠി പാമ്പുകടിയേറ്റ് മരിക്കുന്നത്. പാമ്പുകടിയേറ്റാൽ രക്ഷപ്പെടില്ലെന്നും രക്ഷപ്പെടുത്താൻ ആർക്കും കഴിയില്ലെന്നുമായിരുന്നു എഴുത്തുകാരിയുടെ അക്കാലത്തെ വേവലാതി.

പാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാരായിരുന്നു മൈന ഉമ്മൈബാന്റെ കുടുംബം. 'മുറുക്കുന്നത്ത' എന്ന് വിളിക്കുന്ന അച്ഛന്റെ അച്ഛൻ പോലീസിൽ യോഗാഭ്യാസ മാസ്റ്ററായിരുന്നു. ജോലി കിട്ടുന്നതിനു മുമ്പ് വൈദ്യമായിരുന്നു തൊഴിലെങ്കിലും പിന്നീടത് തുടർന്നില്ല. വിരമിച്ച ശേഷവും സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനുമാത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരുന്നു വൈദ്യം. മൃഗചികിത്സ, ബാലചികിത്സ, മന്ത്രവാദം തുടങ്ങി എല്ലാ തരം ചികിത്സയുമുണ്ടായിരുന്നു.

കുടുംബത്തിലെ മന്ത്രവാദികളെക്കുറിച്ചുള്ള പഴയകഥകൾ എഴുത്തുകാരി ഓർക്കുന്നു. പാറപ്പുറത്ത് എന്നായിരുന്നു ആദ്യം അവരുടെ കുടുംബപ്പേര്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അത് പാലമുട്ടിൽ എന്നാണ്. പൊൻകുന്നത്തും മുണ്ടക്കയത്തുമായിരുന്നു പൂർവ്വികരുടെ സങ്കേതം. മുണ്ടക്കയത്തെ ഒരു പൊതുവഴിക്കരികിൽ ഒരു പാലം നിന്നിരുന്നു. ആ പാലയിൽ വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രികളിൽ ഗന്ധർവന്റെ തേരു വരുമായിരുന്നുവത്രെ. രാത്രി ആ വഴി വരുന്നവർ ഗന്ധർവന്റെ ശല്യത്താൽ പൊറുതിമുട്ടി, മുറുക്കുന്നത്തയെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച പാലമരത്തിനു ചുവട്ടിൽ ഗന്ധർവനെ കാത്തിരുന്നു. രാത്രി

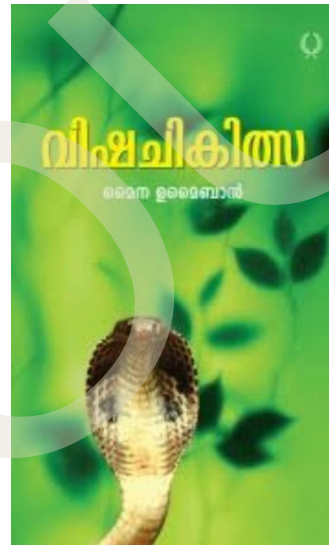
തേരിലെത്തിയ ഗന്ധർവനെ വഴിമാറ്റി വിട്ടു. അതിനുശേഷം പാറപ്പുറത്ത് എന്ന അവരുടെ കുടുംബപ്പേര് നാട്ടുകാർ പാലമുട്ടിൽ എന്നാക്കി. പിന്നെയും മന്ത്രവാദകഥകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു.

ചെറുപ്പത്തിൽ പാമ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള കേട്ടറിവുകൾ ഏറെയായിരുന്നു. അവരുടെ വീടിനടുത്തു കൂടിയായിരുന്നു ദേവീയാർ ഒഴുകുന്നത്. വടക്ക് മുടിപ്പാറമലയും തെക്ക് കുതിരകുത്തി മലയും. കുതിരകുത്തി മലയ്ക്കപ്പുറം കൊടും വനമായിരുന്നു. കാട്ടിലും പറമ്പിലും വിഷമുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ ഒട്ടേറെ പാമ്പുകൾ. പക്ഷേ വെള്ളത്തിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നീർക്കോലിയെ മാത്രമാണ് കണ്ടിട്ടുള്ളത്.

ഒരു ദിവസം നാട്ടിലെത്തിയപ്പോഴാണ് മറുക്കുന്നത്ത വിഷമേറ്റ ഒരു കുട്ടിയെ ചികിത്സിക്കുന്നത് കാണുന്നത്. ചുരുട്ട എന്ന പാമ്പാണ് കടിച്ചതെന്നും സാരമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. ചുരുട്ടയെ കാണുവാൻ പറ്റുമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന് അതിന്റെ രൂപം വിവരിച്ചുകൊടുത്തു. അതിൽ തൃപ്തിയാകാതെ വന്നപ്പോൾ ഉച്ചയോടടുത്ത സമയത്ത് മണ്ണിൽ ആലസ്യപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ചുരുട്ടയെ മറുക്കുന്നത്തെ കാണിച്ചു കൊടുത്തു. പാമ്പിനെ മന്ത്രം ചൊല്ലി വരുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവ്യക്തമായി എന്തൊക്കെയോ കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ കാഴ്ച അവിശ്വസനീയമായിരുന്നു. അഞ്ചിൽ പഠിക്കുമ്പോഴാണ് ടീച്ചർ കുട്ടികളോട് ഭാവിയിൽ ആരാകണം എന്ന് ചോദിച്ചത്. മറ്റു കുട്ടികൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഡോക്ടറാകണമെന്നാണ് ലേഖികയും പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ ചികിത്സി ക്കണം എന്ന ആഗ്രഹമൊന്നും അപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആകാംക്ഷയെ ശമിപ്പിക്കുക എന്നതായിരുന്നു ലക്ഷ്യം.

എന്നാൽ മറുക്കുന്നത്തക്ക് ചികിത്സാരഹസ്യം കൈമാറുന്നതിന് താല്പര്യമില്ലായിരുന്നു. ചികിത്സ പഠിക്കണം എന്ന മൈനയുടെ നിർബന്ധത്തിനുമുമ്പിൽ പത്താം ക്ലാസ് കഴിയട്ടെ എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. ചികിത്സയ്ക്ക് കൂടുതൽ ആളുകൾ വരാൻ തുടങ്ങി. നാട്ടുകാരിലധികവും കൃഷിയും വനവുമായാണ് ഉപജീവനം കഴിക്കുന്നത്. രോഗികൾ വൈദ്യനെ തേടി

വരുന്നത് വിഷമേറ്റ് രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടായിരിക്കും. മരുന്നുകൾ പഠിച്ചു കൊണ്ടുവരിക, അരച്ചുകൊടുക്കുക, രോഗിയുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളാണ് ആദ്യം മൈന പഠിച്ചു തുടങ്ങിയത്. സാവധാനം പാമ്പുകടിച്ച മുറിപ്പാടും ദംശപ്രദേശവും പ്രതികരണങ്ങളും കണ്ട് ഏത് പാമ്പാണ് കടിച്ചത്, എന്ന് മരുന്ന് നല്കാം എന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി. ദംശപ്രദേശത്ത് വിരൽ തൊട്ടാൽ വിഷമുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു വൈദ്യുതപ്രവാഹം പോലെ എന്തോ ഒന്ന് അവരുടെ വിരലിനുള്ളിലൂടെ കടന്നുപോകുന്നത് തിരിച്ചറിഞ്ഞു തുടങ്ങി.

ചികിത്സ പഠിക്കുന്നതിന്റെ ആദ്യഭാഗമായി ഭക്ഷണരീതി മാറ്റി. സാവധാനം ഭക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഇറച്ചിയും മീനും ഒഴിവാക്കി. പത്താംക്ലാസ് പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞതിന്റെ പിറ്റേദിവസം ദക്ഷിണവെച്ച് നമസ്കരിച്ച് പഠിക്കാനിരുന്നു. ആദ്യംതന്നെ മറുക്കുന്നത്ത ഒരു നോട്ടുബുക്കിൽ എന്തൊക്കെയോ എഴുതി വായിക്കാൻ കൊടുത്തു. വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയതേ വിറക്കാൻ തുടങ്ങി. ഒരു തളർച്ച തോന്നി. കുറെ മന്ത്രങ്ങളായിരുന്നു അത്. പേടിച്ചു എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ധൈര്യത്തിന് മറ്റൊരു മന്ത്രം ഓതി കൊടുത്തു. അത് ഇപ്പോഴും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മൈനയുടെ പൂർവികർ ഹിന്ദുക്കളായിരുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുള്ളത്. ടിപ്പുവിന്റെ പടയോട്ടക്കാലത്തോ മറ്റോ

ആണ് ഇസ്ലാംമതം സ്വീകരിക്കുന്നത്. അവർ അനഫി വിഭാഗക്കാരായിരുന്നു. സംസാര ഭാഷ തമിഴായിരുന്നു. തൊഴിൽ വൈദ്യമായിരുന്നതുകൊണ്ട് മതം മാറിയെങ്കിലും തലമുറയായി കൈമാറി വന്ന ചികിത്സ ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. കൂടാതെ ചില ആരാധനാമൂർത്തികളെ സേവിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പാരമ്പര്യമായി എല്ലാം കൈമാറുക എന്നാൽ ആരാധനാമൂർത്തികളെയടക്കം കൈമാറുക എന്നതായിരുന്നു അർത്ഥം. എന്നാൽ മറുക്കുന്നത അതിന് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. വിഷചികിത്സ മാത്രമാണ് മൈനക്ക് കൈമാറിയത്. ചികിത്സയ്ക്കായി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത മന്ത്രങ്ങളിൽ ചിലതിൽ ഇസ്ലാമായിരുന്നു നിഴലിച്ചത്. ചിലതിൽ ഹൈന്ദവമന്ത്രങ്ങളും, പഠിച്ച മന്ത്രങ്ങളൊന്നും പ്രയോഗത്തിലാക്കാൻ മൈന ശ്രമിച്ചില്ല. വെള്ളമോതിയൊഴിക്കുക, മരുന്ന് മന്ത്രം ജപിച്ച് നല്കുക എന്നിവയാണ് ചെയ്തിരുന്നത്.

പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളിലെല്ലാം പാണ്ഡും വിശ്വാസവും ആരാധനയും കൂടിക്കലർന്നു കിടക്കുന്നു. സർപ്പത്തോടുള്ള ഭയമാണ് ആരാധനയുടെയും വിശ്വാസത്തിന്റെയും പുറകിലുള്ളത്. പാണ്ഡു കടിയേൽക്കുന്നത് സർപ്പകോപം മൂലമാണെന്നും കാലന്റെ കടിയാണെന്നുമൊക്കെയാണ് ഇപ്പോഴുമുള്ള വിശ്വാസം. 'മന്ത്രഔഷധാദിയാലിട്ടു ചെയ്ത് വിഷചികിത്സയെ' എന്നാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ളത്. മരുന്നുകൊണ്ട് വിഷവും മന്ത്രംകൊണ്ട് കാലക്കേടും മാറുമെന്നാണ് വിശ്വസിക്കുന്നത്.

മൈനയുടെ ഓർമയിൽ, പാണ്ഡുകുടിച്ചു എന്ന് കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ട ഒരാളെയും വെറുതെ കടിച്ചതല്ല, ചവിട്ടിയിട്ടോ, പുല്ലരിയുമ്പോൾ കുട്ടിപ്പിടിക്കുമ്പോഴോ ഒക്കെയായിരുന്നു പാണ്ഡുകുടിച്ചിരുന്നത്. പകവെച്ചു കടിച്ചതായോ തേടി വന്നു കടിച്ചതായോ അവരുടെ അറിവിലില്ല. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന, എത്ര ചിന്തിച്ചിട്ടും ഉത്തരം കിട്ടാത്ത ചില അനുഭവങ്ങളുണ്ട്. അതിലൊന്ന് ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ അഞ്ചു പ്രാവശ്യം പാണ്ഡു കടിച്ച പത്തൊൻപതുകാരിയുടേതാണ്. എല്ലാ പ്രാവശ്യവും അവൾ പാമ്പിനെ കണ്ടിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ് വീണ്ടും വീണ്ടും കടിയേൽക്കേണ്ടി വരുന്നത് എന്നറിയില്ല. അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഉത്തരമില്ലാത്തത് മൈനയെ

വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ തേടുക, വിശ്രമിക്കുക എന്നതിലപ്പുറം വികാസം പ്രാപിച്ച മസ്തിഷ്കമല്ല പാണ്ഡുകളുടേത്. ശപിക്കാനുള്ള കഴിവോ പകവെച്ച് കടിക്കാനോ ഉള്ള ഓർമയുമില്ല. അവധി ദിവസങ്ങളിൽ കാട്ടിൽ ചുള്ളി പെറുക്കാൻ പോയിരുന്ന അനുഭവം മൈന പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു. മറയൂർക്കാട്ടിലെ പൊന്തുകളിൽ പാണ്ഡുകളെ അവർ കണ്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ കാട്ടിലെ ഏതോ മരച്ചുവട്ടിൽ പാണ്ഡുകളുടെ അസ്ഥികൂടങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ആ മരം പാണ്ഡുകളെ ആകർഷിക്കുന്നുവെന്നും പാണ്ഡുകളെല്ലാം അവിടെയെത്തുമ്പോൾ മരിച്ചുപോകുന്നുവെന്നും കാട്ടിൽ ആളുകളെ മേയ്ക്കാൻ പോകുന്നവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ മരം അണലി വേഗമാവാം എന്ന് മറുക്കുന്നത പറഞ്ഞു. അണലിവേഗത്തിന്റെ വേർ ശരീരത്തിലുണ്ടെങ്കിൽ പാണ്ഡു കടിയേൽക്കില്ലെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ ആദിവാസികളിൽ പലരും അത് ധരിച്ചു നടക്കാറുണ്ട്.

ചികിത്സയ്ക്കുവരുന്നവർ ഒരുപാട് സംശയങ്ങൾ ചോദിക്കാറുണ്ട്. എന്നാൽ വിഷം ശരീരത്തിന്റെ വിവിധ ധാതുക്കളിലേയ്ക്ക് പടരുമ്പോൾ മാത്രമേ ദംശന-സ്पर्ശന സ്വഭാവങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുകയുള്ളൂ. മുത്രതടസം നേരിടുന്നത് വിഷം ശരീരത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്ത് എത്തുമ്പോൾ മാത്രമാണ്. കടിയേൽക്കുമ്പോൾ തന്നെ മുത്രമൊഴിക്കാൻ പറ്റാത്തത് പലപ്പോഴും ഭയം മൂലമാണ്.

വിഷചികിത്സ അറിയാം എന്നല്ലാതെ പഠിച്ചു എന്ന് പറയാനാകില്ലെന്ന് എഴുത്തുകാരി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പ്രകൃതിയിൽ നമ്മെപ്പോലെ ജീവിക്കാൻ അവകാശമുള്ള ജീവികളാണ് വിഷജന്തുക്കളും. സ്വരക്ഷയ്ക്ക് പ്രകൃതി തന്നെ നല്കിയിരിക്കുന്നതാണ് വിഷപ്പല്ലുകളും വിഷവും. ഒരാൾക്ക് കടിയേറ്റാൽ പ്രകൃതി തന്നെ അതിനുള്ള പ്രതിവിധിയും ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതാണ് ഔഷധസസ്യങ്ങൾ. വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ഭൂമി മനുഷ്യർക്കു മാത്രമല്ല; എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും അവകാശപ്പെട്ടതാണ്.

സാമൂഹികപ്രവർത്തകയും വിഷചികിത്സാഗവേഷകയും എഴുത്തുകാരിയുമാണ് മൈന ഉമൈബാൻ. സ്നേഹമാണ് മറ്റു ജീവികളിൽ നിന്ന് മനുഷ്യരെ വ്യത്യസ്തരാക്കുന്നതെന്ന്

അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ജീവിതഗന്ധിയായ കാര്യങ്ങൾ ലളിതമായ ഭാഷയിലാണ് എഴുത്തുകാരി അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

അവലോകനം

പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനസമാഹാരമാണ് ആത്മദംശനം എന്ന കൃതി. പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും കൃഷിയുടെയും വിഷചികിത്സയുടെയും നട്ടറിവുകൾ പകർന്നു തരികയും ചെയ്യുന്ന ലേഖനങ്ങളാണ് ഈ കൃതിയിലുള്ളത്. പാരമ്പര്യമായി വൈദ്യന്മാരായിരുന്നു മൈന ഉമ്മൈബാന്റെ കുടുംബം. വിഷചികിത്സയ്ക്കും

മന്ത്രവാദത്തിനും പേരുകേട്ടതായിരുന്നു അവരുടെ കുടുംബം. തന്റെ മുത്തച്ഛൻ പാമ്പു കടിയേറ്റവരെ ചികിത്സിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ തനിക്കും അത് പഠിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹം അവർക്കുണ്ടായി. എന്നാൽ ആദ്യമൊന്നും മുത്തച്ഛൻ അതിന് തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ പിന്നീട് മൈനയുടെ നിർബന്ധത്തിന് അദ്ദേഹം വഴങ്ങി. പത്താംക്ലാസ് കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം മുത്തച്ഛൻ അവരെയും കൂടെ കൂട്ടി. സാവധാനം വിഷചികിത്സയെക്കുറിച്ച് പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങി. വിഷചികിത്സ പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ നടത്തിയ തയ്യാറെടുപ്പുകളും പിന്നീടുണ്ടായ അവരുടെ അനുഭവങ്ങളുമാണ് ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം.

Recap

- ◆ കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആത്മകഥ 'എന്റെ ജീവിതം-അരങ്ങിലും അണിയറയിലും'
- ◆ 'ജീവിതം-അരങ്ങിലും അണിയറയിലും' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് എടുത്ത ഒരു ഭാഗമാണ് കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ
- ◆ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായം: കഥകളി അഭ്യസനത്തിന് ഗുരുകുല സമ്പ്രദായമാണ് അടിസ്ഥാനമായിരുന്നത്.
- ◆ ശിഷ്യർ ഗുരുവിന്റെ കീഴിൽ കഴിയുകയും കഠിനമായി അഭ്യസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.
- ◆ ദിവസചടങ്ങുകൾ: ദിവസചടങ്ങുകൾ രാവിലെ മൂന്നു മണി മുതൽ രാത്രിയിൽവരെ നീണ്ടുനിന്നിരുന്നു.
- ◆ കഥകളി ചട്ടങ്ങൾ: ചെമ്പട, താളങ്ങൾ, നൃത്തഘടനകൾ എന്നിവ നിശ്ചിത ചട്ടാനുസൃതമായിരുന്നു
- ◆ നടന്റെ കൃത്യത ഉറപ്പാക്കി
- ◆ മൂദ്രാപരിചയം
- ◆ കഥകളിയുടെ മുദ്രകളുടെയും താളങ്ങളുടെയും പരിശീലനം നിർബന്ധമായിരുന്നു.
- ◆ താളപാടങ്ങൾ
- ◆ എല്ലാ താളങ്ങളിലും നാല് കാലങ്ങൾ അനുസരിച്ച് കലാശം എടുക്കേണ്ടതും നിശ്ചിതപ്രകാരം പറയേണ്ടതുമാണ്.
- ◆ ഓണത്തിനുള്ള അവധി
- ◆ പഠനത്തിന്റെ സങ്കീർണ്ണത

- ◆ കഥകളി അഭ്യാസത്തിനിടയിലെ കഠിനാധ്വാനവും ചിട്ടയുമാണ് ഒരു കലാകാരനെ നിർമ്മിക്കുന്നത്
- ◆ നാട്യവാഴിത്തത്തിന്റെ സ്വാധീനം
- ◆ കഥകളി ചിട്ടകൾ സാമൂഹിക-പാരമ്പര്യ ഘടനയുടെ സ്വാധീനത്തിലാണ് രൂപപ്പെട്ടത്
- ◆ കഥകളി നടന്റെ ജീവിതം
- ◆ കച്ചകെട്ട്, ചാടൽ, കുമ്പിടുക, മെയ്യുറപ്പാട്, കാലുസാധകം
- ◆ ചെമ്പട, ചെമ്പ, അടന്ത, പഞ്ചാരി, മുറിയടന്ത, ത്രിപുട
- ◆ നിയതമായ ചിട്ടയില്ലാതെ അഭ്യസിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല.
- ◆ മലയാളസംഗീതത്തിന്റെ വേറിട്ട വഴി
- ◆ കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ എന്ന സംഗീതജ്ഞന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഘടകങ്ങൾ
- ◆ നാടൻ തുടിപ്പുകളെയും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തെയും സമന്വയിപ്പിച്ചു
- ◆ നാടൻപാട്ടുകൾ പുനരാവിഷ്കരിക്കുവാനും ആലപിക്കുവാനും ശ്രമിച്ചു
- ◆ രാഘവൻ മാസ്റ്റർ ഗാനങ്ങൾ പാടുന്ന നിമിഷം വളരെ വ്യക്തമായി 'സംഗതികൾ' അവതരിപ്പിക്കും.
- ◆ നാടൻപാട്ടിന്റെ ശക്തിയും ക്ലാസിക്കൽ സംഗീതത്തിന്റെ വ്യാകരണവും
- ◆ വിഷചികിത്സാ ഗവേഷകയും എഴുത്തുകാരിയുമാണ് മൈന ഉമൈ ബാൻ.
- ◆ ആത്മദംശനം പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖനസമാഹാരമാണ്.
- ◆ പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു
- ◆ കൃഷിയുടെയും വിഷചികിത്സയുടെയും നാട്ടറിവുകൾ
- ◆ ആത്മദംശനം ഒരു പരിസ്ഥിതി ലേഖനസമാഹാരമാണ്.
- ◆ ഇത് കാലാവസ്ഥ വ്യതിചലനത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു
- ◆ ആഗോളതാപനത്തിന്റെ രൂക്ഷതയെ വിശദീകരിക്കുന്നു.
- ◆ പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു
- ◆ കൃഷിരീതികൾക്കും പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണത്തിനുമുള്ള സമീപനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു
- ◆ വിഷ ചികിത്സയുടെ ശാസ്ത്രീയതയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും പ്രതിപാദിക്കുന്നു
- ◆ നാട്ടറിവുകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനും പുനരുജ്ജീവനത്തിനും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു
- ◆ ഈ ലേഖനങ്ങൾ മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ ആദ്യമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു
- ◆ പ്രകൃതിയുമായി ജനങ്ങളുടെ അടുപ്പം വീണ്ടെടുക്കാനാണ് ഈ കൃതി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്
- ◆ പരിസ്ഥിതി വിഷയങ്ങളിൽ ബോധവൽക്കരണമാണ് പ്രധാന ലക്ഷ്യം

- ◆ ലേഖനങ്ങൾ കൃഷിയുടെയും ആരോഗ്യത്തിന്റെയും പരിസ്ഥിതിയുടെയും താല്പര്യങ്ങൾ പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു
- ◆ ഭൂമിയിലെ ജൈവവൈവിധ്യം സംരക്ഷിക്കാനുള്ള അവശ്യകതയെ എടുത്തുപറയുന്നു
- ◆ മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും പ്രകൃതിയുടെ സംരക്ഷണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ

Objective Questions

1. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആത്മകഥ ഏത്?
2. പലതരം ചുഴിപ്പുകൾ ചെയ്യുന്നത് എന്തിന് വേണ്ടിയാണെന്നാണ് കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്?
3. ചുഴിപ്പുകൾക്ക് ശേഷം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സാധകങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?
4. കഥകളിയിൽ കത്തി, കരി, താടി തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങൾ അരങ്ങിലെത്തുന്നതിനുമുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആചാരം?
5. ഒരു കഥകളി പ്രകടനത്തിന് മുമ്പ് നടത്തുന്ന ആചാരപരമായ നൃത്തം ?
6. കെ. രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം - ആരുടെ കൃതിയാണ് ?
7. സംഗീതത്തിന്റെ കേരളീയ പാഠങ്ങൾ എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആര്?
8. കെ. രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം എന്ന കൃതിയെ എത്ര ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു? ഏതെല്ലാം?
9. 2013-ലെ അങ്കണം അവാർഡ് ലഭിച്ച കൃതി?
10. മറയൂരിനെ കേന്ദ്രമാക്കി മൈന ഉമ്മൈബാൻ രചിച്ച നോവൽ?
11. മൈന ഉമ്മൈബാന്റെ യാത്രാവിവരണം?
12. പരിസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചുള്ള മൈന ഉമ്മൈബാന്റെ ലേഖനസമാഹാരം ?

Answers

1. എന്റെ ജീവിതം-അരങ്ങിലും അണിയറയിലും
2. കൈയും ദേഹവും കണ്ണും യോജിച്ചു ഭംഗി കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ്.
3. ഇരട്ടിവട്ടം, ധീവട്ടം, തക്കിട തകി, ധിക്കിടതകി, തോംകിടതകി, തംകിടതകി തുടങ്ങിയ സാധകങ്ങൾ
4. തിരനോട്ടം
5. തോടയം

6. വി.ടി. മുരളി
7. വി.ടി. മുരളി
8. ഓർമകൾ, പഠനങ്ങൾ എന്ന് രണ്ട് വിഭാഗങ്ങൾ
9. ആത്മദംശനം
10. ചന്ദനഗ്രാമം
11. ചുവപ്പുപ്പട്ടയം തേടി
12. ആത്മദംശനം

Assignments

1. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ കലാജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് സംഗ്രഹിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
2. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സംഗീത ജീവിതത്തെ വി.ടി. മുരളി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? വിവരിക്കുക.
3. പ്രകൃതിയുടെ അതിജീവനം സാധ്യമാക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
4. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ നിലനില്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം-വിശകലനം ചെയ്യുക.
5. മൈന ഉമൈബാന്റെ പാറപ്പുറത്ത് എന്ന വീട്ടുപേര് പാലമുട്ടിൽ എന്നാകാൻ കാരണമെന്ത്?
6. പാമ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള മൈന ഉമൈബാന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ എഴുതുക.
7. വിഷ ചികിത്സയെക്കുറിച്ചുള്ള മൈന ഉമൈബാന്റെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
8. പുരാതന സംസ്കാരങ്ങളിലെല്ലാം പാമ്പും വിശ്വാസവും ആരാധനയും കൂടിക്കലർന്നു കിടക്കുന്നു. വിലയിരുത്തുക

Reference

1. സി. ബാലൻ & കെ. പി. വേണുഗോപാലൻ (എഡി.), കയ്യൂർ സമരം, ചിന്ത പബ്ലിഷേഴ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.
2. നിരഞ്ജന, ചിരസ്മരണ, പുസ്തകഭവൻ, പയ്യന്നൂർ.
3. മൈന ഉമൈബാൻ, ആകാശഗട്ടർ, ലോഗ്സ് ബുക്സ്, വിളയൂർ.
4. മൈന ഉമൈബാൻ, ചന്ദനഗ്രാമം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

Suggested Reading

1. കെ. പി. അപ്പൻ, ചരിത്രത്തെ നിങ്ങൾക്കൊപ്പം കൂട്ടുക, ഡി. സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
2. കെ. കെ. എൻ. കുറുപ്പ്, ചരിത്രപഠനങ്ങൾ, കാപിറ്റൽ ഇന്റർനാഷണൽ പബ്ലിഷേഴ്സ്, കോഴിക്കോട്.
3. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ, എന്റെ ജീവിതം - അരങ്ങിലും അണിയറയിലും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം
4. വി.ടി. മുരളി, കെ.രാഘവൻ ഒരു സംഗീതവിചാരം, പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

QP CODE:

Reg. No :

Name :

FIFTH SEMESTER B. A. MALAYALAM LANGUAGE AND LITERATURE EXAMINATION

SKILL ENHANCEMENT COURSE - B21ML02SE - സമകാലിക ഗദ്യവ്യവഹാരങ്ങൾ (CBCS - UG)

MODEL QUESTION PAPER- SET- A
2022-23 - Admission Onwards

Time: 3 Hours

Max Marks: 70

SECTION A

I. ഏതെങ്കിലും പത്ത് ചോദ്യത്തിന് ഒറ്റവാക്കിലോ വാചകത്തിലോ ഉത്തരമെഴുതുക.

1. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ആത്മകഥയുടെ പേരെന്ത് ?
2. എന്താണ് പുറപ്പാട്?
3. കാലുസാധകം എന്നാലെന്ത്?
4. മനീഷാപഞ്ചകം എഴുതിയത് ആരാണ്?
5. കഥകളിയിൽ കത്തി, കരി, താടി തുടങ്ങിയ കഥാപാത്രങ്ങൾ അരങ്ങിലെത്തുന്നതിന് മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ആചാരം?
6. ജാതിക്കുമ്മി എന്ന കവിത രചിച്ചത് ആരാണ്?
7. സഞ്ചയനം ആരുടെ കൃതിയാണ്?
8. ഇത്താപ്പിരി എന്ന കവിത രചിച്ചത് ആരാണ്?
9. കാടും ക്യാമറയും ആരുടെ കൃതിയാണ്?
10. പുലയപ്പാട്ട് ആരുടെ കൃതിയാണ്?
11. കറുത്ത പുലരി എന്ന കവിത രചിച്ചത് ആരാണ്?
12. കവി രാമായണം എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആരാണ്?
13. സംഗീതത്തിന്റെ കേരളീയ പാഠങ്ങൾ എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആരാണ്?
14. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായർ ഏതു കലാമേഖലയിലാണ് ശ്രദ്ധേയനായത് ?
15. ആത്മദംശനം ആരുടെ കൃതിയാണ് ?

(10×1=10 Marks)

SECTION B

II. ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യത്തിന് രണ്ടോ മൂന്നോ വാചകത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

16. വനനശീകരണം സ്വാഭാവികമായ ആവാസവ്യവസ്ഥയെ തകർക്കുന്നതെങ്ങനെ?
17. നവരസങ്ങൾ ഏതെല്ലാം ?
18. ഷോലക്കാടുകളുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം ?
19. പരിസ്ഥിതി എന്നാലെന്ത്?
20. കഥകളിയിൽ കുമ്പിടുക എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നതെന്ത്?

21. പുൽമേട്ടിൽ യാതൊരു ഭയാശങ്കകളുമില്ലാതെ മേയുന്ന ഗുണ്ടുമണി എന്ന ആനയെ എൻ. എ. നസീർ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?
22. ഷോലക്കാട് പാമ്പാടും ഷോല നാഷണൽ പാർക്ക് ആയി മാറിയപ്പോൾ സംഭവിച്ച മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് എൻ. എ. നസീറിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
23. ചുഴിപ്പുകൾക്ക് ശേഷം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട സാധകങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്?
24. ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയുടെ പ്രമേയമെന്താണ്?
25. എന്താണ് തിരനോട്ടം?

(5×2=10 Marks)

SECTION C

III. ഏതെങ്കിലും ആറ് ചോദ്യത്തിന് ഒരു പുറത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

26. കീഴാളജനതയുടെ ജീവചൈതന്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മൂലൂരിന്റെ കൃതികളെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക?
27. കേരളത്തിലെ വിഷചികിത്സാപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
28. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ ജീവിതത്തെ വി. ടി. മുരളി സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
29. കലാമണ്ഡലം കൃഷ്ണൻ നായരുടെ ലഘുജീവചരിത്രക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.
30. ദുരവസ്ഥയുടെ പ്രമേയപരമായ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം ?
31. ജീവജാലങ്ങളുടെ പരസ്പരാശ്രയത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
32. കഥകളിയിൽ താളത്തിന് സവിശേഷമായ സ്ഥാനമുണ്ടോ? വിവരിക്കുക.
33. പാമ്പുകളെക്കുറിച്ചുള്ള മൈന ഉമൈബാന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
34. കഥകളിയിൽ മുദ്രകൾക്കുള്ള പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക
35. കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ എന്തെല്ലാം ?
36. ആശാൻ കീഴാളപക്ഷ നിലപാടുകളെ സാധൂകരിക്കുന്ന കവിയായി മാറിയതിന് മുമ്പ് കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് ടി. കെ. അനിൽകുമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവ ഏതെല്ലാം ?
37. സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ കൊണ്ടുവന്ന ജാതി-മത-ദൈവ-നിരാസം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കേരളീയർക്ക് കഴിയാതെ പോയതെന്തുകൊണ്ട്? വിലയിരുത്തുക.

(6×5=30 Marks)

SECTION D

IV. ഏതെങ്കിലും രണ്ട് ചോദ്യത്തിന് മൂന്നു പുറത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

38. 'കാട് എന്നാൽ മരങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ജൈവവും അജൈവമായ സ്വാഭാവിക പരിസ്ഥിതിയാണ്' എൻ. എ. നസീറിന്റെ കാടിനെ ചെന്ന് തൊടുമ്പോൾ എന്ന ലേഖനത്തെ മുൻനിർത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.
39. ദലിത് സാഹിത്യവും മലയാളകവിതയും - ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
40. കേരളത്തിലെ കഥകളി പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
41. ജീവിവർഗത്തിന്റെ നിലനില്പിന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ് പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷണം- വിശകലനം ചെയ്യുക.

(2×10=20Marks)

QP CODE:

Reg. No :

Name :

**FIFTH SEMESTER B. A. MALAYALAM LANGUAGE AND
LITERATURE EXAMINATION**

**SKILL ENHANCEMENT COURSE - B21ML02SE - സമകാലിക ഗദ്യവ്യവഹാരങ്ങൾ
(CBCS - UG)**

**MODEL QUESTION PAPER- SET- B
2022-23 - Admission Onwards**

Time: 3 Hours

Max Marks: 70

SECTION A

I. ഏതെങ്കിലും പത്ത് ചോദ്യത്തിന് ഒറ്റവാക്കിലോ വാചകത്തിലോ ഉത്തരമെഴുതുക.

1. എന്റെ ജീവിതം അരങ്ങിലും അണിയറയിലും - ആരുടെ ആത്മകഥയാണ്?
2. കഥകളി അഭ്യസനത്തിലെ ദിവസചടങ്ങുകൾ എത്ര നേരം വരെ നീണ്ടിരുന്നു?
3. കഥകളി ചട്ടങ്ങൾ എന്തെല്ലാം?
4. പറയപ്പാട്ട് എന്ന കൃതി രചിച്ചത് ആര്?
5. ദലിത് കവികളിൽ നിന്ന് മലയാളത്തിന് ലഭിച്ച ആധുനിക കവി എന്ന് കെ. കെ. കൊച്ചു വിശേഷിപ്പിച്ചത് ആരെയാണ്?
6. മൂലൂരിന്റെ മൂന്ന് കവിതകളുടെ ദലിത് പേര് എഴുതുക.
7. കാട്ടിൽ ഒപ്പം നടന്നവരും കൊഴിഞ്ഞു പോയവരും- ആരുടെ കൃതിയാണ്?
8. വിഷചികിത്സ ആരുടെ ഗ്രന്ഥമാണ്?
9. കാട്ടാളൻ, കുറത്തി, കിരാതവൃത്തം എന്നിവ ആരുടെ രചനകളാണ്?
10. വാഴക്കുല എന്ന കവിത രചിച്ചത് ആര്?
11. മറയൂരിനെ കേന്ദ്രമാക്കി മൈന ഉമൈബാൻ രചിച്ച നോവൽ?
12. ദീനരോദനം ആരുടെ കവിതയാണ്?
13. സംഗീതത്തിന്റെ കേരളീയ പാഠങ്ങൾ -ആരുടെ കൃതിയാണ്?
14. മൈന ഉമൈബാൻ രചിച്ച യാത്രാവിവരണഗ്രന്ഥം ഏത്?
15. കളരിയിലെ ദിവസങ്ങൾ എന്ന ഭാഗം ഏത് ആത്മകഥയിൽ നിന്ന് എടുത്തതാണ്?

(10×1=10 Marks)

SECTION B

II. ഏതെങ്കിലും അഞ്ച് ചോദ്യത്തിന് രണ്ടോ മൂന്നോ വാചകത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

16. ആഗോളതാപനത്തിന്റെ രൂക്ഷതയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുക.
17. നവരസങ്ങൾ ഏതെല്ലാം?
18. എന്താണ് നവചരിത്രവാദം?
19. ജാതിക്കുമ്മി എന്ന കവിതയുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം?
20. കാവുകളുടെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.

21. കെ.പി. കുറുപ്പന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കവിതകൾ പരിചയപ്പെടുത്തുക.
22. കച്ചകെട്ടിനെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
23. കുമാരനാശാന്റെ ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി എന്ന കവിതയുടെ പ്രസക്തി ചർച്ച ചെയ്യുക.
24. ചാടൽ എന്താണ്?
25. ഇരുന്നാട്ടം എന്നാൽ എന്താണ്?

(5×2=10 Marks)

SECTION C

III. ഏതെങ്കിലും ആറ് ചോദ്യത്തിന് ഒരു പുറത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

26. നാടൻപാട്ടുകളെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക.
27. രാഘവൻ അത്തോളിയുടെ കവിതകളുടെ പൊതുസവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം?
28. എന്താണ് ദലിത്പക്ഷസാഹിത്യം?
29. കേരളത്തിന്റെ ജാതി ചരിത്രത്തിൽ ഇത്താപ്പിരി എന്ന കവിതയുടെ പ്രസക്തി എന്താണ്? വിവരിക്കുക
30. ടൂറിസവും പരിസ്ഥിതി ബോധവും - കുറിപ്പെഴുതുക
31. കഥകളി അഭ്യസനത്തിൽ ഗുരുകുല സമ്പ്രദായത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം എന്ത്?
32. സംസാരം ഒരു ചരിത്രരേഖയാണ്. ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
33. അശാസ്ത്രീയമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പരിസ്ഥിതിയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. വിലയിരുത്തുക.
34. നാഷണൽ പാർക്കുകൾക്ക് പിന്നീട് എന്ത് സംഭവിച്ചു എന്നാണ് എൻ. എ. നസീർ പറയുന്നത്?
35. സഹോദരൻ അയ്യപ്പന്റെ കവിതകളുടെ രാഷ്ട്രീയം എന്താണ്? ചർച്ച ചെയ്യുക
36. രാഘവൻ മാസ്റ്ററുടെ സിനിമാഗാനങ്ങളെക്കുറിച്ച് കുറിപ്പെഴുതുക
37. നിയതമായ ചിട്ടയില്ലാതെ കഥകളി അഭ്യസിക്കാൻ കഴിയില്ല. വിലയിരുത്തുക

(6×5=30 Marks)

SECTION D

IV. ഏതെങ്കിലും രണ്ട് ചോദ്യത്തിന് മൂന്നു പുറത്തിൽ ഉത്തരമെഴുതുക.

38. വാക്കുകൊണ്ടും കർമ്മം കൊണ്ടും ഒരു നവീന ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനാണ് സഹോദരൻ അയ്യപ്പൻ ശ്രമിച്ചത്. വിമർശനാത്മകമായി വിലയിരുത്തുക.
39. നാടൻപാട്ടിന്റെ ശക്തിയും ക്ലാസിക്കൽ സംഗീതത്തിന്റെ വ്യാകരണവും തിരിച്ചറിഞ്ഞ സംഗീതജ്ഞനാണ് കെ. രാഘവൻ മാസ്റ്റർ - ഉദാഹരണ സഹിതം വിലയിരുത്തുക.
40. സുസ്ഥിര വികസനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ച് ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.
41. കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതകളിലെ കീഴാള ജീവിതാവിഷ്ക്കാരം എപ്രകാരമായിരുന്നു? സംഗ്രഹിച്ച് ഉപന്യസിക്കുക.

(2×10=20Marks)

സർവ്വകലാശാലാഗീതം

വിദ്യായാൽ സ്വതന്ത്രരാകണം
വിശ്വപൗരരായി മാറണം
ഗ്രഹപ്രസാദമായ് വിളങ്ങണം
ഗുരുപ്രകാശമേ നയിക്കണേ

കുതിരുട്ടിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ
സൂര്യവീഥിയിൽ തെളിക്കണം
സ്നേഹദീപ്തിയായ് വിളങ്ങണം
നീതിവൈജയന്തി പാറണം

ശാസ്ത്രവ്യാപ്തിയെന്നുമേകണം
ജാതിഭേദമാകെ മാറണം
ബോധരശ്മിയിൽ തിളങ്ങുവാൻ
ജ്ഞാനകേന്ദ്രമേ ജ്വലിക്കണേ

കുരിപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

SREENARAYANAGURU OPEN UNIVERSITY

Regional Centres

Kozhikode

Govt. Arts and Science College
Meenchantha, Kozhikode,
Kerala, Pin: 673002
Ph: 04952920228
email: rckdirector@sgou.ac.in

Thalassery

Govt. Brennen College
Dharmadam, Thalassery,
Kannur, Pin: 670106
Ph: 04902990494
email: rctdirector@sgou.ac.in

Tripunithura

Govt. College
Tripunithura, Ernakulam,
Kerala, Pin: 682301
Ph: 04842927436
email: rcedirector@sgou.ac.in

Pattambi

Sree Neelakanta Govt. Sanskrit College
Pattambi, Palakkad,
Kerala, Pin: 679303
Ph: 04662912009
email: rcpdirector@sgou.ac.in

സമകാലിക ഗദ്യവ്യവഹാരങ്ങൾ

COURSE CODE: B21ML02SE

YouTube

Sreenarayanaguru Open University

Kollam, Kerala Pin- 691601, email: info@sgou.ac.in, www.sgou.ac.in Ph: +91 474 2966841

ISBN 978-81-980417-5-3

9 788198 041753